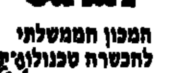

ידיעות אחרונות
מדריך לכל השבוע
סיכומים, מאזן
וודי אלן בעקבות פליני. הסוטה האנגלי על הגבעה
אירמה
החכנות למחזמר, נוסח צדי צרפתי, להילוך גבוה
גידי גוב
תקליט חדש. עם הגב לגידי, עם חפנים לגוב
הפרקליטים
סידרה חדשה על המסך הקטן
שיחת־העיר
צ'יק וגרי, רולטה סינית. תאונות עבודה, חחניך מפיק סרט למדריך
השער: „אני יודעת מה אני עושה ולאן אני הולכת". קורין אלאל, אלבום חדש. הכאב והשברירירות. הנחישות והכוח
בתי הכל-בו פתוחים במוצאי שבת 13.6.87
40
13.6-19.6.87
Helena Rubinstein
טוניקות מודפסות לנשים
VANESSA
רק 29.90 ש״ח
עד אזילת המלאי
חזיות
תחתונים
מחוכים
כותנות לילה
פיג'מות
חלוקים
כולל מוצרי היוקרה
St Michael
Marks & Spencer
מבצע יהלום!
קני מוצרי הלנה רובינשטיין ותוכלי לזכות בטבעת יהלום
הצעה מיוחדת
תבניות אפיה
MARINEX
עם מיתקן להגשה
רק 19.90 ש״ח
סט 12 סכינים למטבח
רק 8.40 ש״ח
עד אזילת המלאי
כמעט 1/2 מחיר
שטיחונים לאמבטיה
"נתיבות"
14.99
19.99
21.99
29.99
49
כל מבחר
שמלות קיץ לנשים וילדות
כולל
שמלות St Michael "מרקס אנד ספנסר"
במוצאי שבת 13.6.87 בלבד!

שפות והשכלה תיכונית | למד וה

משרד העבודה והרווחה
משרד החינוך והתרבות

המכון הממשלתי
להכשרה טכנולוגית

המכללות הטכנולוגיות של אורט ישראל

הכשרת הנדסאים, טכנאים ומורים טכנולוגיים

החל הרישום לשנת הלימודים תשמ"ח
במגמות ובמסלולים המפורטים להלן:

ירושלים

- **המכללה הטכנולוגית אורט גבעת־רם**
  האוניברסיטה העברית, גבעת רם, טלפון 02-533141
  * הנדסאים
  * הכשרת מורים טכנולוגיים

  במגמות: אלקטרוניקה, מחשבים – ענ"א
  מורים הנדסאים
  מכינה קדם־הנדסאים

- **המכללה הטכנולוגית אורט ירושלים**
  רח' הנביאים 42, טלפון 02-222215 02-225919
  * טכנאים והנדסאים

  במגמות: חשמל, מכונות
  מכינה קדם־הנדסאים

- **המכללה הטכנולוגית אורט ירושלים – שלוחת מזרח ירושלים**
  רח' הנביאים 62, טלפון 02-222215, 02-225919
  * טכנאים והנדסאים

  במגמות: חשמל, אדריכלות

תל-אביב

- **המכללה הטכנולוגית אורט ע"ש סינגאלובסקי**
  דרך הטייסים 28, ת"א, טלפון 03-396171
  * טכנאים והנדסאים
  * הכשרת מורים טכנולוגיים

  במגמות: אלקטרוניקה – מחשבים
  אלקטרוניקה – תקשורת
  מערכות חשמל ופיקוד ממוחשבות
  מכונות – בניית מכונות
  מכונות – כוח וחום
  מחשבים – ענ"א
  מכינה קדם־הנדסאים וטכנאים
  מורים הנדסאים – מגמת אוטומציה ובקרה
  הנדסאים מורים – לבעלי דיפלומה של הנדסאי

גבעתיים

- **המכללה הטכנולוגית אורט גבעתיים**
  רח' גולומב 15, טלפון 03-316555
  * הנדסאים

  במגמות: אדריכלות, בניין,
  קירור ומיזוג אוויר,
  מחשבים – ענ"א

רחובות

- **המכללה הטכנולוגית ע"ש לוין**
  גיבורי ישראל 2, טלפון 08-453696
  * טכנאים והנדסאים

  במגמות: אלקטרוניקה, מכונות

כפר סבא

- **המכללה הטכנולוגית אורט ע"ש שפירא**
  כביש ראשי ליד המשטרה
  טלפון 052-31557
  * הנדסאים

  במגמה: לימודי הסביבה – אקולוגיה
  (ומזכה בוגרים בתעודת טכנאי כימיה)

נתניה

- **המכללה הטכנולוגית אורט ע"ש לבוביץ**
  איזור התעשייה, נתניה, טלפון 053-333744, 053-332727
  * טכנאים והנדסאים

  במגמות: אלקטרוניקה, חשמל
  מכונות, מחשבים – ענ"א
  מכינה קדם־הנדסאים וטכנאים

ק. ביאליק

- **המכללה הטכנולוגית אורט ע"ש לוינסון**
  רח' הגליל, טלפון 04-720141
  * טכנאים והנדסאים

  במגמות: אלקטרוניקה, מכונות
  מכינה קדם – הנדסאים וטכנאים

חיילת, חייל משוחרר
נצלו זכויותיכם ללמוד מקצוע טכנולוגי
משתלם ומבוקש

בעידן של טכנולוגיה מתקדמת אורט בונה את העתיד

משרד הבריאות
אגף הסיעוד

נמשכת ההרשמה לשנת הלימודים תשמ"ח לבתי ספר לסיעוד

לקבלת תואר אחים ואחיות מוסמכים

אם הנכם מעוניינים במקצוע הממוקד באדם ובבריאותו, אשר מבטיח תחומי עיסוק רב גוניים מותאמים לנטיותיכם האישיות, בחרו במקצוע הסיעוד – אחים אחיות מוסמכים.
במגמה זו נלמדים מדעי הסיעוד, מדעי החברה וההתנהגות, אספקטים ברפואה וטכנולוגיה מתוחכמת.
מועמדים – בחורים ובחורות – החייבים בשרות בצה"ל יוכלו ללמוד במסגרת עתודת אחים ואחיות.
מועמדים העומדים בדרישות הקבלה של המוסדות להשכלה גבוהה יפנו אל:

א. בתי ספר אוניברסיטאיים לסיעוד:
(מקנים תעודת אח/ות מוסמכ/ת ותואר בוגר)

★ בי"ס לסיעוד ע"ש הנרייטה סאלד, ירושלים	882888
★ בי"ס לסיעוד אסף הרופא, צריפין	08-225111
★ בי"ס לסיעוד קפלן, רחובות (קופ"ח)	08-441242
(ההרשמה במשרד קבלת תלמידים של האוניברסיטה העברית בירושלים)	
★ בי"ס למקצועות בריאות קהילתיים ע"ש רקנאטי	057-661210
(ההרשמה במדור הרישום של אוניברסיטת בן־גוריון, באר שבע) (קופ"ח)	

ב. בתי הספר לאחים ואחיות מוסמכים
(מקנים תעודת אח/ות מוסמכ/ת, נקודות זיכוי אקדמאי)

★ בי"ס לסיעוד ע"י בי"ח זיו צפת	טל. 069-78033
★ בי"ס לסיעוד שרמן, מרכז רפואי בעמק, עפולה (קופ"ח)	טל. 065-24240
★ בי"ס לסיעוד ע"ש ילין, מרכז רפואי רמב"ם חיפה	טל. 04-510003
★ בי"ס לסיעוד ע"ש זיידה, בי"ח רוטשילד, חיפה	טל. 04-380333
★ בי"ס לסיעוד ליד בי"ח הכרמל, רח' מיכל 7, חיפה (קופ"ח)	טל. 04-254373
★ ביה"ס לסיעוד ע"ש מתיוס, בי"ח הילל יפה חדרה	טל. 063-39804
★ ביה"ס לסיעוד לניאדו – קרית צאנז, נתניה	טל. 053-336135
מסלול רגיל – הרשמה בביה"ס לניאדו, קרית צאנז נתניה (לבנות דתיות)	
מסלול מיוחד – בשילוב עם מכללת אורות – אלקנה – ההרשמה במשרדי מכללת אורות	טל. 03-9362174
★ ביה"ס לסיעוד ליד בי"ח מאיר, כפר סבא (קופ"ח)	טל. 052-912111
★ ביה"ס לסיעוד ליד ביה"ח השרון, מרכז רפואי גולדה, פתח תקוה (קופ"ח)	טל. 03-9228110
★ ביה"ס לסיעוד דינה, מרכז רפואי בלינסון, פתח־תקוה (קופ"ח)	טל. 03-9220028
★ ביה"ס לסיעוד – המרכז הרפואי שיבא, תל־השומר	טל. 03-349474
★ ביה"ס לסיעוד ע"ש שיינברון, מרכז רפואי איכילוב ת"א	טל. 03-5436648, 03-5436549
★ ביה"ס לסיעוד ע"ש א. וולפסון, בי"ח תל־גבורים, חולון	טל. 03-898359
★ ביה"ס לסיעוד, המרכז הרפואי ע"ש ברזילי, אשקלון	טל. 051-45448
★ ביה"ס לסיעוד, ביה"ח שערי צדק ירושלים (לבנות דתיות)	טל. 02-555494

מסלול מקוצר (הסבה מקצועית לאקדמאים)

★ ביה"ס לסיעוד אסף־הרופא, צריפין	טל. 08-225111
★ ביה"ס לסיעוד ע"ש הנרייטה סולד ירושלים	טל. 02-882888

מסלול מיוחד לבעלות משפחה ארבע שנתי

★ ביה"ס לסיעוד, המרכז הרפואי ע"ש שיבא, תל־השומר	טל. 03-349474

לפרטים נוספים ניתן לפנות לבתי הספר או לאגף הסיעוד של משרד הבריאות ירושלים, טל. 02-638212 • תל־אביב טל. 03-341707, 03-341706, 03-345755, 03-345764.

המכון הצרפתי–ת"א (ליד שגרירות צרפת בישראל)

מקיים קורסים מרוכזים
בחודש יולי 1987

צרפתית

5 פעמים בשבוע
בוקר – צהריים – ערב

להרשמה לפנות לטל.

1. לקורסים המתקיימים במכון הצרפתי-רח' הירקון 111
   נוער ומבוגרים: 03-236470
2. צפון ת"א: בי"ס עירוני ד': טל. 546.2615
   הרשמה ביום ג' 23/6 מ־17:00 עד 19:00
3. רחובות: 03-614951
4. הרצליה, כפר סבא, גבעתיים, פתח תקוה, רעננה, ראשל"צ, קריאון: 03-933.6888
5. חולון, אזור: 886840, 03-552.0357
6. אשדוד: 055-52721
7. נתניה, חדרה: 616766, 053-334767
8. רמת השרון: 052-546121

מגיע אליך טלפון במתנה

כשאתה מפרסם עכשיו מודעה קופצת בלוח הכללי ביום ו' אתה מרוויח פעמיים:
הטלפון לא מפסיק לצלצל ומכשיר טלפון מגיע אליך הביתה במתנה מהלוח הכללי.
אם אתה מפרסם מודעה קופצת דרך משרד פרסום, מסור גם את בתובתך.

הזדרז
המבצע מוגבל עד גמר המלאי

הלוח הכללי
ידיעות אחרונות

מכללת לוינסקי לחינוך

מוסד אקדמי להכשרת מורים

הרשמה מיוחדת
עקב הדרישה למורים במקצועות

★ ערבית ★ ביולוגיה
★ אנגלית ★ מתמטיקה
(לביה"ס היסודי ולחטיבות הביניים)

הלימודים בכל המסלולים מעניקים תואר אקדמי ראשון „בוגר חינוך" (B.Ed.) ותעודת „מורה מוסמך בכיר".

מלגות והשתתפות בשכר לימוד.

פרטים והרשמה:
ביחידה לרישום – קרית החינוך, תל־אביב
ת.ד. 48130 מיקוד 61480, טלפון: 03-426162-9

קריאה מהנה בשבועון „לאשה"

חובה בכל בית

ובשבוע הספר מבצע מאוד מיוחד!

4 כרכים

האנציקלופדיה של התנ"ך

עורך מקראי: פרופ' שלום פאול, ראש החוג למקרא.
עורך ארכיאולוגי: פרופ' אפרים שטרן, ראש החוג לארכיאולוגיה.
האוניברסיטה העברית, ירושלים.
עורך כללי: הרב ד"ר רפאל פוזנר.

זוהי אנציקלופדיה מושלמת של התנ"ך מלווה בקונקורדנציה קלה ונוחה לשימוש. אלפי תמונות צבעוניות ומרהיבות עין, איורים ומפות ממחישים את הכתוב, ועושים את העיון לחוויה משכילה ומאלפת. מדריך מיוחד המהווה מפתח לעולם המקרא. האנציקלופדיה חיונית במיוחד לתלמיד ולסטודנט בבתי־הספר, במכללות, בסמינרים, ובאוניברסיטאות.

מחיר מיוחד לשבוע הספר 150 ש"ח (3×50 ש"ח)
ב־3 תשלומים חודשיים שווים. במקום ~~186~~ ש"ח

10 כרכים

האנציקלופדיה של גוף האדם

עורך רפואי למהדורה העברית: פרופ' יהודה שיינפלד - הפקולטה לרפואה אוניברסיטת באר־שבע.
דרך מרתקת, מוסמכת, צבעונית וברורה לדעת את גוף האדם.
מתאים לנוער ולמבוגרים.
איורים מרהיבים ומפורטים ממחישים ומסבירים את הכתוב:

1. לידה וצמיחה
2. תחזוקת הגוף
3. המוח והעצבים
4. הראייה
5. השמיעה
6. העיכול
7. הלב והדם
8. הנשימה
9. התנועה
10. טעם ריח ומגע

מחיר מיוחד לשבוע הספר 120 ש"ח (3×40 ש"ח)
ב־3 תשלומים חודשיים שווים. במקום ~~150~~ ש"ח

10 כרכים

ההיסטוריה של ארץ ישראל

מערכת מדעית: פרופ' ישראל אפעל, פרופ' יהושע בן אריה, פרופ' משה דוד הר, פרופ' אמנון כהן, פרופ' יהושע פראוור, פרופ' מנחם שטרן, עורך - ד"ר יעקב שביט.

פעם ראשונה בהיסטוריה - כל ההיסטוריה של ארץ־ישראל בסדרה אחת
- ואתה חלק מהסדרה הזאת, כי אלה השורשים של עם ישראל בא"י.

1. התרבויות הקדומות
2. המלוכה ושיבת ציון
3. התקופה ההלניסטית ומדינת החשמונאים
4. השלטון הרומי
5. תקופת המשנה והתלמוד והשלטון הביזנטי
6. המוסלמים והצלבנים
7. הממלוכים והעות'מנים
8. שלהי התקופה העות'מנית
9. המנדאט ו"הבית הלאומי"
10. מלחמת העצמאות

מחיר מיוחד לשבוע הספר 225 ש"ח (3×75 ש"ח)
ב־3 תשלומים חודשיים שווים. במקום ~~280~~ ש"ח

הספרים, ששום ספריה ביתית אינה שלמה בלעדיהם

אפשרות לרכישה באמצעות התלוש שבמודעה זו או טלפונית, בכרטיס אשראי: 621065, 621064, 03-212355. ספרים ישלחו אליך בדואר.

לכ' ידיעות אחרונות, ת.ד. 37744 ת"א 61376
אני מזמין את ☐ האנציקלופדיה של התנ"ך
☐ האנציקלופדיה של גוף האדם
☐ ההיסטוריה של ארץ־ישראל

רצ"ב המחאה/המחאות בסך ______ ש"ח

השם ______ הכתובת ______ מיקוד ______ טלפון ______

ידיעות אחרונות

בשיתוף עם

ספרי חמד

שישי

19.6.87

08.00 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
08.03 שעת כושר.
08.15 קשת וענן: אור חשבת.
08.40 מסך לספרות (יסודי): תמר והסביונים.
09.00 מוסיקה (ד׳–ו׳): נגני פרובס הצעירים.
09.20 לשון ותקשורת (ג׳–ה׳) תקשורת 2
09.55 מאתיים שניות למרכז הבנייה: דפי מידע – טלטקסט.
10.05 חשבון ו׳: חילוק שלא נגמר – חילוק בשברים עשרוניים.
10.30 בבית של פיסטוק: שלי, שלך.
11.00 מדע־הטבע (יסודי): לשחק בבטחה.
11.15 חברה ותרבות (יסודי): סופרים מספרים – בנימין טנא.
12.45 מוסיקה (ע״י): השחקנים מאופסלה.
13.15 ארתור מילר ו„ציר המכשפות״.
13.45 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
13.50 גברת פלפלת. ש.ח.
14.00 המבריח.
14.30 משפחת פליסר (פרק 23).
15.25 מפגשי בראשית: פרשת שלח־לך.
15.40 מאה ציורים מפורסמים.
16.00 ערב חדש: מוסף לשבת.
16.30 קיצור החדשות (ערבית).
16.32 ספינת האהבה (ערבית).
17.20 לקט שירים (ערבית).
17.30 סרט ערבי (תרגום עברי).
19.20 על המרקע (ערבית).
19.30 חדשות (ערבית).
20.00 שבת שלום. הערב פרשת שלח.
20.15 יומן.

משתתפי הסרט „מלון ניו־המפשייר״ (22.15)

21.15 מיבה למסיבה. מנחה: רבקה מיכאלי.
22.15 מלון ניו־המפשייר: סרט קולנוע.
23.40 מפוקים לשבת.
חדשות הלילה.

ערוץ 2

19.00 קונצרט 2.
20.00 ארוחת עשר: דראמה ישראלית.
21.00 קליפים.

סרט מצרי: „הכלומניק״

יום שישי 17.30

הקומיקאי עאדל אימאם מגלם דמותו של ערפה, בחור פשוט החי בשולי החברה ומתפרנס משליחויות שונות שמטילים עליו בעלי־מלאכה בכפרו. בעיני אנשי הכפר הוא צעיר חסר כל ערך. למרות זאת, הוא מצליח כסופר־שליח־דבר לשאת לאשה את יפהפיית הכפר (אלהאם שהין). 1984.

סרט קולנוע: „מלון ניו־המפשייר״

יום שישי 22.15

סאטירה שנונה על המעמד הבינוני האמריקני. במרכז משפחה מוזרה, בה, בין השאר, המושה ילדים, סב וסבתא, כלב מיוחד ודוד חביב. לאבי המשפחה חלום ישן: בניית מלון בעל אווירה מיוחדת במינה. בעזרת משפחתו הוא מנסה לתגשימו במלונות שונים, ביבשת ומחוצה לה. עד שהוא מגיע אל הנחלה והמנוחה היא עוברת הרפתקאות שונות ומשונות. מבוסס על רב־המכר של ג׳ון אירווינג. כו בריג׳ס, רוב לאו, ג׳ודי פוסטר, נסטסיה קינסקי, וילפורד ברימלי, קול מקראון, ג׳ניפר דאנגאס, וואלאס שאוון, ליזה באיינס, אמנדה פלאמר ומאתיו מודיין. 105 דקות.

שבת

20.6.87

16.00 רכס השפרל. דם חם. עתירה של חוות שפרל לוט בערפל, לאחר שחבורת פרחחים גונבים את השור היקר ואת מצבור האוכל שקנו בילי בלו ומונוליטו במקסיקו, בכספם האחרון. ויקטוריה משכנעת את ג׳ון לשלוח את מונוליטו ובלו לאביה, כדי לפתור את הבעיה. מונוליטו דן עם אביו בנוגע לשור, השני באיכותו בעדר. הוא חושד בהם שהם מנסים לגנבו ממנו, אך הם עושים מאמצים כבירים לתפוס את הגנבים האמיתיים ולהוכיח לו את כוונותיהם הטהורות... (ערבית).
16.50 קיצור החדשות (ערבית).
17.00 אהבה וטנגו. גיבורי הסרט גרים במחלקה פסיכיאטרית. החולה והאח בורחים מבית החולים, מגיעים לאהובתו של אחר החולים שמת במחלקה, ושלושתם מערימים על הנושים הבאים לגבות חובות (ערבית).
18.30 שבועון טלוויזיה. תוכנית העוסקת במגוון אירועים מן העולם (ערבית).
19.00 ערב טוב. עם הזמר היווני דלרס בהופעה חייה שהוקלטה ביוון.
19.30 חדשות (ערבית).
20.00 משפחת קסבי: אישה צעירה. קליר מצפה בהתרגשות להיכרות עם האישה החדשה שיביא עמו לארוחת ערב ידיד ותיק של בעלה, שהתאלמן. כשהזוג מגיע – היא נדהמת לגלות, כי גילה של האישה אינו עולה על גילה של בתה הבכורה.
20.25 מסך אישי. אהוד מנור מארח בתוכנית אישיות ידועה ומקרין על־פי בחירת האישיות קטעים מתחום המוסיקה, הקולנוע, התיאטרון, הבידור, הספורט, קטעי חדשות מן

ח״כ גאולה כהן „מסך אישי״ (20.25)

הארכיון ועוד. אורחת התוכנית הפעם היא חברת הכנסת גאולה כהן.
21.00 מבט לחדשות.
21.30 תשדירי שירות.
21.35 כמורשה: משחק השבת.
22.35 בתו של ספירפילד. סדרת דראמה.
23.20 זמירות. מועדון הזמר המסורתי. בתוכנית משירי פסטיבל הזמירות לירושלים, שנערך בפארק הירקון בהשתתפות הזמרים: עודי פאר, צבי טנא, אבנר צדוק, אבי פרי, אבי ברק וחבורת הזמירות. מנהל המוסיקה: אבי ברק. מנהל אומנותי: נמרוד טנא. הפקה: תיאטרון „לי זמר״. את האירוע ארגנה המחלקה לתרבות תורנית של עיריית ת״א־יפו. כמו כן מתארח בתוכנית בפיוטים מזרחיים החזן־זמר האורח מארה״ב מאיר לוי.
23.50 ספוקו של מקום. מבט אל הר תבור.
חדשות הלילה.

ערוץ 2

19.00 שנים.
21.00 קונצרט מולטים צעירים.
20.30 בהופעה מיוחדת.

סדרת דראמה אמריקנית: „בתו של ספירפילד״

מוצאי־שבת 22.35

הלורד קריז מחזר בצורה נלהבת אחרי קליאו, אך היא אינה נענית לחיזוריו. במקום אהבה היא מציעה לו ידידות. לימים, תשנה את החלטתה. טום בורדר נכנס שוב לחייה. למרות החוויות המסעירות שהם עוברים יחד, אין הקרבה הזרת לשרור ביניהם. הם נפרדים ונפגשים שוב, נחזור הלילה. 45 דקות.

ראשון

21.6.87

08.00 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
08.03 שעת כושר.
08.40 מסך לספרות (יסודי): מספרים, גנרל ומכנסיים ארוכים.
09.00 אנגלית ו׳.
09.20 תשעה שלנו: המפוזר מכפר אז״ר. (בליווי כיתוביות).
09.55 מאתיים שניות לאגודת לביא־לב: דפי מידע – טלטקסט.
10.00 שעת כושר.
10.10 אנגלית ז׳.
10.30 פרפר נחמד: מזג האוויר.
11.00 חשבון ח׳: בין המספרים הרציונליים.
11.15 צרפתית.
11.30 גיאוגרפיה: ברזיל – ההגירה מן הכפרים.
14.00 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
14.03 שעת כושר.
14.15 בלי סודות: חולם 4.
14.45 הלו ישראל: מדע ומוסיקה.
15.00 המוסיקה והחירשים: הסרט בודק את היכולת של חירשים להגיב למוסיקה ומתאר את עבודתם של ארתור בותרויד עם הזוג קולינס במסגרת ביה״ס לחרשים בניו־יורק.
15.55 רחוב סומסום.
16.30 ילדות הפלא (פרק ששי): שפילברג הצעיר.
17.00 ערב חדש. מנחה: דן מרגלית.
17.30 חופת חיי. לקט מתוך תוכניות הסדרה.
18.00 לאקי בר מזל: אוקלהומה – מיקח טעות.

פול יאנג „עם הכוכבים״ (18.32)

18.30 קיצור החדשות (ערבית).
18.32 עם הכוכבים. הזמר הבריטי פול יאנג החל את דרכו בסוף שנות ה־70, במוסיקה שחורה. מקור השראתו היו כוכבי הנשמה אוטיס רדינג, סם קוק ומרווין גיי.
18.45 חידושים והמצאות:
19.00 יומן חשבע (ערבית).
20.00 כותרות מבט.
20.02 עד פוס.
20.30 תביעות קטנות.
21.00 מבט לחדשות.
21.30 תשדירי שירות.
21.35 לקריאת שידור.
21.50 שושלת. סדרה אמריקנית.
22.40 כניסה חופשית. תוכנית בענייני חברה, משודרת מאולם תאטרון החאן בירושלים. מנחה: מנשה רז.
23.50 ספוקו של יום.
חדשות הלילה.

ערוץ 2

19.00 שמיניות באוויר.
20.00 זהירות מגזין 60.
21.00 פוס 2.

סדרה אמריקנית: „שושלת״

יום ראשון 21.50

בלייק עושה את כל המאמצים למצוא את סטיבן. הוא ואלכסיס מגיעים לאינדונזיה, שם הוא שוכר לשם כך אדם בעל כישורים עלי טבעיים. למרות אזהרות אביה, מתאהבת קירבי בג׳ף והוא, כצפוי, דוחה אותה. אדם אינו מחמיץ את ההזדמנות ומציע לה נישואים בזדון. ג׳ף מתהלך ומתנהג בתקופה האחרונה בצורה מוזרה ביותר. זוכרים את הצבע החרש במיטה?... 50 דקות.

שני

22.6.87

08.00 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
08.03 שעת כושר.
08.40 בלי סודות: שורוק 2.
09.00 אנגלית ה׳.
09.20 חשבון פשוט ד׳: שברים שקולים.
09.55 מאתיים שניות למועצת החלב: דפי מידע – טלטקסט.
10.10 אנגלית ז׳.
10.30 רגע עם דודלי: זהירות מונעת אסון.
11.00 ערבית מדוברת (ד׳־ה׳): אלכת (אל) עתיק.
11.15 אנגלית ו׳.
11.30 ארץ מולדת: ממזרח ומים למולדת.
14.00 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
14.03 שעת כושר.
14.15 קסם קסם: שדים ורוחות.
14.35 רכבת התמתעות: סרט אנימציה.
15.00 גברת פלפלת: הארנבות השובבות.
15.10 קשר משפחתי. עמית כהן הוא נער עיוור הלומד בבית חינוך בירושלים. הוא ומשפחתו משוחחים עם זיוית אברמסון על חייהם.
15.50 שעת כושר.
16.00 הפונדק בערוץ חמשת חמייל (פרק 28): קריאת תיגר.
17.00 ערב חדש. מנחה: רפי רשף.
17.30 דוביכפת לי – ראש העיר ליום אחד. פרופ׳ לביקר מתחפש לילד וגורם לשינויים בתוצאות הבחירות, כדי שיוכל להיות ראש העיר של הילדים.
18.00 הילדים מרחוב דגרסי: קרן נאמנה להבטחתה. קרן אינה מתעניינת בעניינים ה„בוערים״ בכיתתה, כי אם

יצחק שמעוני „אלגרו״ (20.02)

בעניין אחד בלבד: כיצד תשיג כסף לקנות את הגלגיליות שראתה בחלון הראווה.
18.30 קיצור החדשות (ערבית).
18.32 סקירת תוכניות. (ערבית).
18.35 ספורט (ערבית).
19.30 חדשות (ערבית).
20.00 כותרות מבט.
20.02 אלגרו.
21.00 מבט לחדשות.
21.30 תשדירי שירות.
21.35 ההנהלה בלחץ. סדרה קומית.
22.00 זה הזמן. תכנית אירוח שבועית. מנחה: רם עברון.
22.20 מיאמי - מחלק מוסר: אין יציאה.
23.35 ספוקו של יום.
חדשות הלילה.

ערוץ 2

19.00 עד פוס. הוייוסטרייטס בהופעה בלונדון.
19.40 תעודה. תפירות חצור.
20.45 בידור. לקט מתוכניות, הבידור של יום העצמאות.

סידרה קומית אנגלית: „ההנהלה בלחץ״

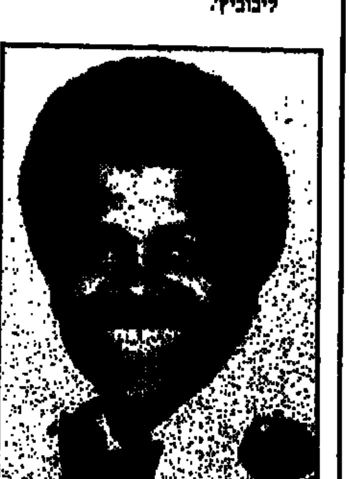
יום שני 21.35

קרולין עולה כפורחת, בעקבות הקאריירה החדשה שבנתה לעצמה לאחר שנים כעקרת־בית. היא גאה בעצמה יותר מכל שהיא מביטה בידידתה אוליב, השקועה עמוק בשיגרת עבודות־הבית. הצמד קרולין ווינטאלד יוצאים למשימה משותפת יוקרתית: פירסום מילון אנגלי־ערבי, בלא פחות, ממיליון עותקים. האם יהיה זה סיפור הצלחה של הזוג בחברת „אואזיס״ – זאת נוכל לראות בפרק האחרון. 25 דקות.

שלישי

23.6.87

08.00 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
08.03 שעת כושר.
08.15 חשבון פשוט ד׳: שברים שקולים (בליווי כיתוביות).
08.40 בלי סודות: שורוק 3.
09.00 אנגלית ה׳.
09.20 בתרגום לערבית: גיאומטריה - ריצופים ופינות.
09.55 מאתיים שניות למשרד השיכון: דפי מידע – טלטקסט.
10.10 אנגלית ו׳.
10.30 רחוב סומסום.
11.00 צרפתית (על־יסודי).
11.15 חשבון ח׳: בין המספרים הרציונליים.
11.30 ארץ מולדת: בין תורכיה לבריטניה (בליווי כיתוביות).
12.00 גיאוגרפיה (ד׳־ה׳): כחיפה.
14.00 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
14.03 שעת כושר.
14.15 סרט קולנוע: חיים עם אבא.
16.15 גברת פלפלת. מנגנים ושרים במקהלה.
16.25 רובוטריקים (פרק 27).
17.00 ערב חדש. מנחה: גדעון רייכר.
17.30 זגב לחדשות.
18.00 אלף זרים בלילה.
18.25 הגיע זמן לשון. בפינת הלכין השבועית, אבשלום קור מספר על „זקהיים״ ועוד ראשי תיבות נכסות יהודיים.
18.30 קיצור החדשות (ערבית).
18.32 החוסמוריה של הנפט. פרק רביעי (ערבית).

דון ג׳ונסון „קיץ ארוך ולוהט״ (22.20)

19.30 חדשות (ערבית).
20.00 כותרות מבט.
20.02 אין כמו בבית: מים דוונסורס היקרה. לארתור מוכירה חדשה ומושכת. סיבה טובה להשרות ואירוגבות אידספה.
20.30 מלבוםק.
21.00 מבט לחדשות.
21.30 תשדירי שירות.
21.40 מבט שני.
22.20 קיץ ארוך ולוהט: סדרת דראמה אמריקנית.
23.10 בני חיל.
23.30 ספוקו של מקום. מבט אל לטוה המטור במקרא.
חדשות הלילה.

ערוץ 2

19.00 באותו עניין.
19.30 זמרת הארץ, דוד והבי.
20.30 מבט שני, יהודה 101 – ציוני הדה.
21.00 פוס 3.

סדרת דראמה אמריקנית: „קיץ ארוך ולוהט״

יום שלישי 22.20

למרות הפגישות המשפחתיות בין נואל וקוויק, יחסה של נואל אליו אינו משתנה. [illegible] ... מאהבה ... את קוויק ... בשטח. ... רעות. 50 דקות.

רביעי

24.6.87

08.00 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
08.03 שעת כושר.
08.15 ארץ מולדת: ממזרח ומים למולדת.
08.40 אנגלית ו׳
09.20 אנגלית ד׳
09.55 מאתיים שניות להפתדרות: דפי מידע – טלטקסט.
10.00 שעת כושר.
10.10 מדע־הטבע (ה׳־ו׳): 1. האדם והחום; 2. לשחק בביטחה.
10.30 פרפר נחמד: לאן נעלמה המברשת.
11.00 חשבון ו׳: חילוק שלא נגמר – חילוק בשברים עשרוניים.
11.30 קשת וענן: הסיפים מספרים.
12.00 אנגלית ח׳.
14.00 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
14.05 קפטן וונקובר. דרמטיזציה של חיי הקפטן הנודע, וונקובר, הסרט מנסה לטהר את שמו של רב החובל שההיסטוריה כינתה אותו, רודן, מגולב וטרדן. הסרט מתאר אירועים בחייו ומנסה לנתח את הסיבות להתנהגותו, המוזרה לעתים, את פעולותיו ואת מניעיו.
15.00 רכבת התמתעות: סרט אנימציה.
15.20 סודות הים.
15.35 שעת כושר.
15.50 פרפר נחמד: בקיץ.
16.15 פיצוחים – אלוף האלופים.
17.00 ערב חדש. מנחה: גדעון רייכר.
17.30 שמיניות באוויר.
18.30 קיצור החדשות (ערבית).
18.32 הקלאות היום: ניטוס עצים.

פייס קלי „נערת הכפר״ (22.05)

19.00 בקו הבריאות. מחלות עיניים תורשתיות.
19.30 חדשות (ערבית).
20.00 כותרות מבט.
20.02 משהו מהסרטים. התוכנית תיוחד הפעם לפסטיבל קולנוע ירושלים, 1987.
21.00 מבט לחדשות.
21.30 תשדירי שירות.
21.35 מוקד.
22.05 נערת הכפר: סרט קולנוע.
23.45 ספוקו של יום.
חדשות הלילה.

ערוץ 2

19.00 שיישאר בינינו.
19.30 ערוץ 2.
20.00 פולקר בסינרמה.
21.00 פוס 2.

סרט קולנוע: „נערת הכפר״

יום רביעי 22.05

ביימאי תיאטרון צעיר, המחפש כוכב למחזר ורש, מחליט למסור את התפקיד לשחקן שמכנו רעך לאחר שהתמכר לטיפה המרה. כשמגיע הבימאי לבית השחקן, כדי למסור לו על החלטתו, הוא פוגש את אשתו, ירוקה, צעירה, הרועקה מחיי הבוהמה הציריך. בעזר הבימאי והאשה מנסים ליצור קשר ביניהם. מבוסס על מחזה מצליח מראשית שנות ה־50, שהועלה בברודוויי. בינג קרוסבי, וילאם הולדן וגרייס קלי, בתפקידים הראשיים. גרייס קלי זכתה באוסקר על תפקיד זה. בימאי: ג׳ורג סיטון. 1954. 104 דקות.

חמישי

25.6.87

08.00 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
08.03 שעת כושר.
08.15 קשת וענן: מורי סאלם (בליווי כיתוביות).
08.40 בלי סודות: שורוק 4.
09.00 ארץ מולדת: בין תורכיה לבריטניה (בליווי כיתוביות).
09.55 מאתיים שניות לאגודת למלחמה בסרטן: דפי מידע – טלטקסט.
10.10 אנגלית ח׳.
10.30 רחוב סומסום.
11.00 אנגלית ו׳.
11.15 ערבית מדוברת (ד׳־ה׳): אלעירס.
13.00 היסטוריה (ע״י): סין – דיוקנה של ארץ.
13.30 ספרות: מסך לספרות – מספרים, גנרל ומכנסיים ארוכים.
14.00 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
14.03 שעת כושר.
14.15 קשר משפחתי (ש.ח.)
15.00 טארי־טאו.
15.25 רחוב סומסום.
16.00 אלקטריק סיטי: צ׳יק קוריאה וה„אלקטריק בנד״. בשידור מוסיקה סטריאופוני סימולטני, תועבר בטלוויזיה החינוכית וברדיו („צה״ל 2״ FM) הופעה של צ׳יק קוריאה וה„אלקטריק בנד״ שהוקלטה בשנה שעברה במדריד, היה זה סבוב ההופעות העולמי הראשון של ה„אלקטריק בנד״. את המוסיקה שבהופעה הזאת השמיעה הלהקה גם בהופעותיה בישראל ביוני 86.
17.00 ערב חדש. מנחה: דן מרגלית.

דראמה תיעודית „העיקר שהוא יודע לספור פרות״

17.30 העיקר שהוא יודע לספור פרות: דרמה תיעודית.
18.00 התלת־רגליים. פריץ יוצר קשר עם מייר – אחד העובדים בתחנת האנרגיה של עיר הזהב. וויל ממשיך לעבוד בשירות ארונו ומופתע לגלות, שגם לתלת־רגליים יש כמה תכונות אנושיות.
18.25 ספוקו של מקום. מבט אל תמנע.
18.30 קיצור החדשות (ערבית).
18.32 למשפחה (ערבית).
19.00 ממגש. (ערבית).
19.30 חדשות (ערבית).
20.00 כותרות מבט.
20.02 מבט ספורט.
20.50 נקודת חן.
21.00 מבט לחדשות.
21.30 תשדירי שירות.
21.35 אף פעם לא מאוחר: איך תדוג אותה?
22.00 על נהרות תבל.
22.50 הרקליטוס אל. איי. סדרה אמריקנית. (פירוט בעמודים המרכזיים ברשימה „הרקליטוס״)
23.35 הגיע זמן לשון. בן כמה אתה? בעמרית של תימן.
חדשות הלילה.

ערוץ 2

19.00 תוכניות לילדים.
19.30 תצפות.
20.00 בלש רוח השמש.
20.30 לחקת קלף.
20.40 פוס 2.

הביאה לדפוס: רבקה גוזמן

שישי

26.6.87

08.00 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
08.03 שעת כושר.
08.15 קשת וענן: וקריאת לשבת עונג (בליווי כיתוביות).
08.40 מסך לספרות (יסודי): מספרים, גנרל ומכנסיים ארוכים.
09.00 מוסיקה (ד׳–ו׳): הרמוניה.
09.20 לשון ותקשורת (ג׳–ה׳) תקשורת 2 (בליווי כיתוביות).
09.55 מאתיים שניות למועצת הירקות: דפי מידע – טלטקסט.
10.05 חשבון ו׳: חילוק ארוך (בליווי כיתוביות).
10.30 בבית של פיסטוק: אוטים עוגה.
11.15 חברה ותרבות (יסודי): סופרים מספרים – גלילה רודנר.
13.15 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
13.20 ג׳ון סטיינבק: על עכברים ואנשים. קבוצת שחקנים עוברת על ההצגה „על עכברים ואנשים״ מאת ג׳ון סטיינבק. דרך הניתוח שלהם אנו מבינים את הדמויות, את התקופה ואת המסר של המחבר.
13.50 גברת פלפלת. ש.ח.
14.00 המבריח. (פרק 13) איש קש (חלק ב׳). ג׳ק וינגגט, שהואשם קודם לכן ברצח, נמלט מהכלא חפותו מוכחת. הרוצח האמיתי, נעצר. ג׳ק נחלץ לעזרת המדינה ויוצא לשליחות סודית בצרפת.
14.30 משפחת פליסר (פרק 24).
15.25 מפגשי בראשית: פרשת קורח. שיתוו השבועית של פרופ׳ ישעיהו ליבוביץ׳.

טם ליונג „ספינת האהבה״ (16.32)

15.40 מאה ציורים מפורסמים.
16.00 ערב חדש: מוסף לשבת. מנחה: דן מרגלית.
16.30 קיצור החדשות (ערבית).
16.32 ספינת האהבה (ערבית).
17.20 לקט שירים (ערבית).
17.30 סרט ערבי (תרגום עברי).
19.20 על המרקע סקירה על תוכניות הטלוויזיה ועל סדרות וסרטים מחוץ לארץ, המשולבים בלוח המשדרים (ערבית).
19.30 חדשות (ערבית).
20.00 שבת שלום. הערב פרשת קרח.
20.15 יומן.
21.15 ממני.
22.15 הרוכה הישן: סרט קולנוע צרפתי.
23.50 מפוקים לשבת.
חדשות הלילה.

ערוץ 2

19.00 קונצרט 2.
19.30 דראמה: פתגן במטבח.
21.00 פוס 2.

סרט קולנוע צרפתי: „הרובה הישן״

יום שישי 22.15

מבוזיר כמוס ברוך (הרובה ישן), הוא יוצא לנקום את נקמת אשתו ובתו, שנרצחו בידי הנאצים. רוצח, רופא במקצועו, העביר את אשתו ובתו למוקום הנרצחות [illegible] לאחר הקרבים. כשבא לראותן, רצה אותן הילד האם... לנגד עיניו. בראות מן העבר ופעילות הנקמה שלו משתלבים בסרט. בתפקידים הראשיים: רומי שניידר ופיליפ נוארה. בימוי: רוברט אנריקו.

[illegible]

כל שעות הבוקר תוכניות לכל המשפחה באנגלית ובערבית (רק בערוץ 1)

שישי, 19.6

13.15 כדורגל בינלאומי וספורט כללי (רק בערוץ 1).
17.30 סרט עלילתי בצרפתית.
19.00 חדשות בצרפתית.
19.15 לקט שירים.
19.30 חדשות בעברית.
19.45 ההיסטוריה של הרפואה. סידרה דוקומנטרית אנגלית.
20.30 משפחת קוסבי. קומדיה אמריקאית.
21.10 פלקון קרסט. סידרה אמריקאית נוסח ראלס. עם השחקנית ג׳יין ויימן.
22.00 חדשות באנגלית.
22.10 שאקה זולו. סידרה דראמטית על מנהיג שבט זולו במאה ה־19.

שבת, 20.6

15.50 סרטים מצויירים (רק בערוץ 1).
16.00 שיעור בצרפתית (רק בערוץ 1).
16.30 צ׳וקי (רק בערוץ 1).
17.30 עולמו של וולט דיסני. סידרה על אחריינוך כולל הסברים (רק בערוץ 1).
18.00 תוכנית בצרפתית (רק בערוץ 1).
18.30 אשנב לעולם בצרפתית.
19.00 חדשות בצרפתית.
19.30 חדשות בעברית.
20.30 מיטב הלהקות הבריטיות (בידור).
21.30 הצבא של אבא. קומדיה.
22.10 סרט עלילתי באורך מלא.

ראשון, 21.6

15.50 סרטים מצויירים (רק בערוץ 1).
15.55 תן לי צ׳אנס (רק בערוץ 1).
16.20 עולם החיות (רק בערוץ 1).
17.50 סרט עלילתי בצרפתית.
19.00 חדשות בצרפתית.
19.15 לקט שירים.
19.30 חדשות בעברית.
20.30 התבגרות. קומדיה אמריקנית.
21.10 המרוץ לחלל. סידרה דוקומנטרית על המרוץ לחלל של האמריקאים והרוסים.
22.00 חדשות באנגלית.
22.10 מיס מרפל. עפ״י ספרה של אגתה קריסטי.

שני, 22.6

14.50 עליסה בארץ הפלאות.
15.50 סרטים מצויירים (רק בערוץ 1).
16.40 כוחות נסתרים (רק בערוץ 1).
18.00 תוכנית בצרפתית.
19.00 חדשות בצרפתית.
19.15 מגאזין ספורט בצרפתית.
19.30 חדשות בעברית.
20.30 שלושה למעלה ושנים למטה. קומדיה אנגלית.
21.10 מאגנום. סידרה בלשית אמריקנית.
22.00 חדשות באנגלית.
22.10 של מי התינוק. סידרה אוסטרלית.

שלישי, 23.6

15.50 סרטים מצויירים (רק בערוץ 1).
16.00 ספורים אמריקאים קצרים (רק בערוץ 1).
17.30 ספטיבלים ותגיגות (רק בערוץ 1).
18.00 תוכנית בצרפתית.
19.00 חדשות בצרפתית.
19.30 חדשות בעברית.
20.30 שנה אחת קומדיה אמריקנית עם השחקן ג׳ק קלוגמן.
21.10 תרופה חזקה – סידרה אמריקנית.
22.00 חדשות באנגלית.
22.10 המלחמה הבלתי ידועה. סידרה דוקומנטרית על לוחמת הרוסים בגרמנים בתוך רוסיה במלחמת העולם השניה בהנחייתו של השחקן ברט לנקסטר.

רביעי, 24.6

15.50 סרטים מצויירים (רק בערוץ 1).
18.00 תוכנית בצרפתית – מספר ואות.
19.00 חדשות בצרפתית.
19.15 ירדן היום (צרפתית).
19.30 חדשות בעברית.
20.30 3 גם הוא. קומדיה אמריקנית.
21.10 ארטהייר. סידרה דוקומנטרית על המצב בדרום־אפריקה.
22.00 חדשות באנגלית.
22.10 השאקתנים. המשך לסידרה הממזר והמורד – סידרה אמריקנית על תקופת מלחמת העצמאות האמריקאית.

חמישי, 25.6

15.50 סרטים מצויירים (רק בערוץ 1).
17.00 הצמע של דין נוס (רק בערוץ 1).
18.00 תוכנית לחקלאי באנגלית (בערוץ 1).
18.20 שעור בצרפתית (רק בערוץ 1).
19.00 חדשות בצרפתית.
19.15 סידרה צרפתית.
19.30 חדשות בעברית.
19.45 מגאזין ספורט.
20.30 אני ולרה. קומדיה אנגלית.
22.00 חדשות באנגלית.
22.10 כוח משימה. סרט עלילתי על מלחמת העולם השניה בחזית יפן.

[illegible]

שישי, 19.6

13.00 וודי הרפקר (מצויר).
13.30 ביתיזולים ווסטברוק (סידרה).
14.00 מועדון 700.
14.30 התעמלות.
15.00 סרט: ארץ זו שלי היא. עם רוק הדסון.
17.00 סופר־בוק (מצויר).
17.30 שוכני הסלעים (תוכנית לילדים).
18.00 חבסטר (סידרה).
18.30 קשרי משפחה (קומי).
19.00 חדשות.
20.00 פול־יגאי (פעולה).
21.00 סרט (ערבית).
22.30 מעשיות משפחות (ערבית).

שבת, 20.6

13.00 מועדון הילדים.
13.30 הדובים החביבים (מצויר).
14.00 דניס השובב (מצויר).
14.30 תיקי פוסירון.
16.00 אירועי ספורט בעולם.
17.00 כדורגל (אוסטריה–ספרד).
19.00 ספורט (טרקטורים).
20.00 היאבקות.
21.00 סרט: מגמה מעולם אחר. עם ארתור היל.
23.00 מועדון 700.
23.30 חיים אחרים (סידרה).

ראשון, 21.6

13.30 חיים אחרים (סידרה)
14.00 מועדון 700.
14.30 מעשיות משפחות (ערבית).
15.00 סרט (ערבית).
16.30 אי המטמון (מצויר ערבית).
17.00 הבית המעופף (מצויר).
17.30 שוכני הסלעים (תוכנית לילדים).
18.00 משפחת וולטן (סידרה).
19.00 60 דקות.
20.00 תוכנית מיוחדת עם טוני בנט.
21.00 סרט: שיננדואה. עם ג׳יימס סטיוארט.
22.30 מעשיות משפחות (ערבית).

שני, 22.6

13.30 חיים אחרים (סידרה).
14.00 מועדון 700.
14.30 התעמלות.
15.00 סרט: הלגיון העזוב. עם אלן לאד.
16.30 ילדי החבובות (מצויר).
17.00 סופר־בוק (מצויר).
17.30 שוכני הסלעים (תוכנית לילדים).
18.00 ימים מאושרים (קומי).
18.30 לורן ושירלי (קומי).
19.00 חדשות.
20.00 מאגנום (בלש).
21.00 כדורסל (אנ.בי.איי.) משחקי גמר.
23.00 מועדון 700.
23.30 חיים אחרים (סידרה).

שלישי, 23.6

13.00 חיים אחרים (סידרה).
14.00 מועדון 700.
14.30 התעמלות.
15.00 סרט: הארץ הרחוקה. עם ג׳יימס סטיוארט.
16.30 ילדי החבובות (מצויר).
17.00 הבית המעופף (מצויר).
17.30 שוכני הסלעים (תוכנית לילדים).
18.00 נסיעה בחלל (דמיוני).
19.00 חדשות.
20.00 צוות לענין (פעולה).
21.00 מק׳גיוור (סוכן חשאי).
22.00 זאב־אוויר (פעולה).
23.00 מועדון 700.
23.30 חיים אחרים (סידרה).

רביעי, 24.6

13.30 חיים אחרים (סידרה).
14.00 מועדון 700.
14.30 התעמלות.
15.00 סרט: 12 מיל מתחת לשונית. עם רוברט וגנר.
16.30 ילדי החבובות (מצויר).
17.00 סופר־בוק (מצויר).
17.30 שוכני הסלעים (תוכנית לילדים).
18.00 סאנקי כרוסטר (סידרה).
18.30 משפחת קמבל (סידרה).
19.00 חדשות.
20.00 סיימון את סיימון (בלש).
21.00 המהגר (סידרה).
21.30 נירהארט (סידרה קומית).
22.00 קנגי וליסי (סידרה משטרתית).
23.00 מועדון 700.
23.30 חיים אחרים (סידרה).

חמישי, 25.6

13.30 חיים אחרים (סידרה).
14.00 מועדון 700.
14.30 התעמלות.
15.00 סרט: איגור המפוזר. עם ברבורה סטנויק.
17.00 הבית המעופף (מצויר).
17.30 שוכני הסלעים (תוכנית לילדים).
18.00 משפחת ג׳פרסון (קומי).
18.30 רוק (קומי).
19.00 חדשות.
20.00 סקירקר וגברת קינג (בלש).
21.00 מחנה מחוץ לחוק. עם נסלי וור.
23.00 מועדון 700.
23.30 חיים אחרים (סידרה).

שישי
19.6.87

קול המוסיקה

07.09 בהאזנה נינוחה. גריג: סויטת הולברג אופ' 40; פאיזיילו: קונצ'רטו כרו מג'ור לצ'מבלו ולתזמורת; דופלר: ולס ברבורה לשני חלילים ופסנתר; מנדלסון: רביעייה במי במול מג'ור לכלי קשת; רבוזק: ווריאציות סימפוניות אופ' 78; איבר: שלושה קטעים קצרים.
09.00 קונצרט בוקר. אריאגה: סימפוניה ברה מינור; אלבניז: 6 שירים; ג'וליאני: סונטה גדולה בלה מג'ור לחליל וגיטרה אופ' 85; טורינה: קנטו או סבילה; דה פאייה: קונצ'רטו לצ'מבלו ותזמורת (העיבוד לפסנתר); רודריגו: שיר; רודריגו: קונצ'רטו ד'ארנחואז, העיבוד לנבל; גרנאדוס: 4 שירים; או בראדידס: 2 שירים עממיים; אלפונס: סונטה קצרה; אלפונסו אל סאביו: שירים.
11.57 פינת השיר. משירי שאול טשרניחובסקי.
12.00 מן הסרטית. שומאן: שלוש רומנסות לחליל ולפסנתר אופ' 94 (מלצר / נוימרק); רודריגו: סיציליאנה לצ'לו ולפסנתר; פאול בולייר: שיר עממי צרפתי (הלד / זק); בן חיים: סונטה לכנור סולו (ציטלין); ארנסט: פנטזיה אותלו לכנור ולפסנתר (צייטלין / זק).
13.05 בהאזנה נינוחה. מנדלסון: הפתיחה רואי בלאס (הסימפ' הלונדונית / פרבין); הנדל: קונצ'רטו לצ'מבלו ולתזמורת בפה הקוקיה והזמיר (פלג / הסימפ' ימ"ס רשה"ש / ברתיני); בטהובן: סימפוניה מס' 7 אופ 92, בלה מג'ור (הסימפ' רדיו באוריה / קובליק); בטהובן: רביעיית כלי־הקשת, אופ' 95 בפה מינור (רביעיית תל־אביב); באך: פרטיטה במי מינור לכנור יחיד (סיטקובצקי).
15.00 לקראת שבת. היידן: סימפוניה מס' 38 בדו מג'ור (ליאסטרו ארמוניקו / סולמונס); רוסיני: סונטה מס' 1 בסול מג'ור לשני כנורות צ'לו וקונטרבס. (אקרדו / גזו מנייה / פטריק); ויואלדי: קונצ'רטו בדו מג'ור לשתי חצוצרות ותז' כלי־קשת. (טוברון / בואסון / הסולנים מונטו / שימונה); נועם שריף: לה פוליה ואריאציות לתזמורת (הסימפ' ימ"ס רשה"ש / ברתיני).
16.00 לבקשתכם. מסיאן: אי האש (ריכנר); שוברט: רביעית; לילי בולנז'ה: ממעמקים (סולנים מקה' ותז' מרקביץ); ברהמס: סימפוניה מס' 4 במי מינור (הפיל. הוינאית / קרטס).
18.00 דור תוהב.
19.00 מוסיקה קאמרית. מוצארט: רביעיית כלי קשת ברה מג'ור (רביעיית סטובסנס); ברהמס: שלישיה פסנתר בסי מג'ור אופ' 8 (צימרמן / הלשר / שיף).
20.05 מוזמרת הארץ.
20.30 *קונצרט ליל השבת. סקרלטי: 6 סונטות (תורדוביץ); מוצארט: קונצ'רטו לכנור מס' 5 בלה מג'ור ק. 219 (צוקרמן / הקמ' סנט פול); בטהובן: סימפוניה מס' 2 ברה מג'ור אופ' 36 (האקדמיה למוסיקה עתיקה / הוגוד); דבוז'ק: חמישית פסנתר בלה מג'ור אופ' 81 (רביעיית בורדין / ריכטר); ברטוק: ריקודי עם רומניים (הקמ. אורפאוס); בריטן: מדריך התז' לבני הנעורים, ואריציות ופוגה על נושא מאת פרסל (הפיל. המלכותית של ליברפול / גרובס).*
23.00 ברק הברזל ורסיסי רגמנס.

רשת א'

08.05 טעמי המזרח. מצער פזמונים מזרחי.
10.05 ושאר עיניה. שירים ותיגונים.
10.55 ספרות על הגל.
11.10 השידור היומי לבתי־תים. „לקראת שבת".
11.30 שירי עמים. בעריכת איזי מן.

נורית זרחי: „שיחה בשניים", יום ו', רשת ב', 23.05.

12.05 מעורב ים־תיכוני. עליזה אביב.
14.06 בראש צעיר. לילדים ולבני נוער.
15.00 קבלת שבת. פרשת שלח לך.
15.55 ספרות על הגל.
16.05 נושא במוקד. אמנון אחי־נעמי ומיכל שקר על דיני עבודה בארץ.
17.10 שיר ליל־שבת. שירים עבריים.
18.06 מוסף רדיו לספרות.
19.05 זמר לשבת.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 כי טוב הזמר. לילות ספרד.
23.05 הבו זמר.

רשת ב'

08.05 כל צבעי הרשת. מגזין, עם יוסי גרבר.
12.10 שירים עבריים.
12.55 ספרות על הגל.
13.05 בחצי היום. חדשות וזמונים.
14.06 לראות או לא לראות. תרבות ואמנות.
14.55 ספרות על הגל.
15.00 בשמים לשבת. יהורם גאון.
16.05 עוברי רשב. עם דוד מרגלית.
17.05 מאחורי הכותרות. מגאזין רדיו, טלויזיה ועתונות.
18.06 השבוע שלי. העתונאי יוסף לפיד.
19.05 השיר השבועי. בעריכת יואל רפל.
20.05 ואני תפילתי. בעריכת משה שדלצקי.
21.05 שיר לדרך.
22.05 הבה נצא במחול. ריקודי עם.
23.05 בין שישי לשבת. שיחה בשניים: יצחק לבני ונורית זרחי.
00.10 שיר איננו רק מנגינה. שירים עבריים.

רשת ג'

08.05 לחיות שם.
09.05 אנן היםיהתיכון.
11.05 משהו משהו.
13.05 צפיחית בדבש. רן כנר.
15.05 לפנות ערב. שירים עבריים.
17.05 כאן, שם ובכל מקום.
19.05 זמר שבוה. שירים עבריים.
20.05 צלילי שבת. לאה ליאור.
22.05 טיול לילי. שירים עבריים.
23.05 איזה לילה. מסיבת ריקודים.

גלי צה"ל

09.05 בילוי נעים. עם מולי שפירא.
11.05 קולה של אמא. עם אלכס אנסקי.
12.05 סנדלים. עם דורי בן־זאב.
14.05 עוד לא שבת. שלמה ארצי.
15.05 מסע הקסם המיסתורי. רמולנר.
16.05 שיר בשקט בשקט.
18.05 בראש ציוני. יוסף טרופיאנסקי מנהל המחלקה לשיקום ולהתחדשות שכונות בסוכנות.
19.05 מתחת לקצה הקרחון. בדרדור ימינין מדע ומדינה.
20.05 לא על הלוף לבדו. מוסיקה ומשחקי רדיו.
22.05 עשן בעיניך.
00.05 מסע הרדיו והטרנזיסטור. יואב קוטנר.

שבת
20.6.87

קול המוסיקה

07.09 שחרית לשבת. פ. וראניצקי: קוודליבט (להקת אדוארד מלקוס); מוצרט: סונטה בלה מג'ור לחליל ופסנתר, (שוהם / גרינפלד); שוברט: סימפוניה מס' 8 (הבלתי גמורה); דביסי: נוקטורנים (תז. רדיו צרפת ומקהלה / קורו); י. באך: קונצ'רטו כרו מג'ור ל־3 צ'מבלי ותזמורת (פלג / ז'אקוטה / בירו / הקאמ. הירושלמית / רודן); שטאמיץ: טריו בסול מג'ור לחליל, אבוב וצ'לו (רביעיית מקסונס לארייה); סמטנה: משדות בוהמיה ומיערותיה פואמה מן המחזור מולדתי (הפילה. הצ'כית / סמטאצ'אק).
09.00 החידון המוסיקלי.
10.00 קונצרט התזמורת הסימפונית ירושלים רשה"ש. מנצח: יורי ארונוביץ / סולן: גיל שחם. גולדמרק: הפתיחה עת אביב; קורנגולד: קונצ'רטו לכנור ותזמורת; צ'ייקובסקי: סימפוניה מס' 4.
11.57 פינת השיר. משירי שאול טשרניחובסקי.
12.00 אמן הגל. מריה קאלאס.
13.05 קונצרט לצהרי שבת. דבוז'אק: וריאציות סימפוניות לתזמורת אופ. 78 (הפיל. הצ'כית / נוימן); מוצארט: סימפוניה קונצרטית במי־במול מג'ור (שטרן / צוקרמן / הקמ. האנגלית ברנבוים); שומאן: מחזור שירים אופ. 39 למלים של אייכנדורף (בייקר / ברנבוים); שנברג: ליל – זוהר אופ. 4 (הקמ. הירושלמית / רודן).
15.00 אינטרלודיום. רצף מוסיקלי.
16.00 חליל המים. מחיי קלוד דביסי: ילדות מתוקה.
16.40 מאוצר המוסיקה הצרפתית. דביסי: שלושה שירים לפיוטים מאת שארל ד'אורליאן; פולנק: שלושה מחולות מתוך סויטה צרפתית; ראבל: שלושה שירים.
17.00 פגוש את האמן הישראלי. רענן אילון חליל / דיויד לוין, פסנתר. מוצרט: סונטה בפה מג'ור ק. 376; הינדמית: סונטה; שוברט: וריאציות פרחים קמלים.
18.00 רדיו דרמה. מתי נפגשים בנות, מאת רון הארט. (תמי אלון, עפרה וינגרטן, אסתר אשר ונויה לנצט).
19.00 הקונצרט שלי. עם מיכאל קרנון.
21.05 אופרה. שטראוס: העטלף.

רשת א'

09.05 עולם המדע. בעריכת יוסף טרגין.
09.30 דעת־קל. ת"ד בעניני מדע.
10.05 ספרות על הגל. מופע פומבי לכבוד שבוע הספר העברי.
11.00 רדיו־דרמה. זה מסתובב, מאת יוסף מונדי. (זכריה טובי, שמואל וולף ותמי ספיבק).
12.05 מישדר תעורה. קיץ תובעני, על אסונות טביעה.
14.06 בראש צעיר. פינות, שירים וברכות.
15.05 דרכי אדם. עם רחל חלפי.
16.05 מרשנים. על רפואה קהילתית: פרופ' שמעון גליק ופרופ' כרמי מרגלית.
17.10 סיפורדיו. חגיגת בת עגור, מאת שלמה טנאי.
17.40 שירים עבריים.
18.06 מסביב לעולם בשעה קלה.
19.05 אנתולוגיה קטנה לשירה. חנה מיטלר.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 התמנית. נשים פלסטיניות. ברומן של סחר חליפה.
23.05 הבו זמר.

רשת ב'

09.05 שאלת של טעם. עם חיים קינן.
09.50 עזריה אלון מספר על נוף הארץ.

ליאונרד ברנשטיין: „מוכרח לשיר מוכרח לרקוד", שבת, גלי צה"ל, 12.05.

09.55 ספרות על הגל.
10.05 יומן השבוע.
10.55 ספרות על הגל.
11.05 הקשר המוסיקלי של קובי אושרת.
12.05 מישדר זהוי. משחק רדיו.
12.55 ספרות על הגל.
13.05 ארץ אחת. יהודים וערבים בישראל 1987: שכנים, חברי רמת־הכובש ותושבי טירה.
14.11 הבו זמר. שירים עבריים.
15.05 דף ועוד דף. יעל בן־יהודה.
16.05 חוגה. עם בני הנדל.
17.05 ארץ תמרת. בעריכת תרצה ארזי.
18.06 ממוק ודי. עם דלית אורמיאן.
18.30 ממגרש הספורט.
19.05 הקול קלנוע. דן פיינרו.
20.05 פרח בגני. שירים מזרחיים.
20.40 המבדיל.
21.05 יומן השבוע.
22.05 פרקי היום בתנ"ך.
22.10 מלווה מלכה. בעריכת משה חן.
23.05 מסקל. בעריכת יואב גינאי.
00.10 לילה טוב. עם אלכס טלמור.

רשת ג'

08.05 גוונים. שירים עבריים.
10.05 על בטוח. להיטי כל הזמנים.
12.05 להיטים להיטים.
14.05 כוכבים. אילנה אביטל.
15.05 אתם זוכרים את השירים?
17.05 שיר בין־ערביים.
19.05 זמר שבוה. שירים עבריים.
20.05 מזמנתמן. מהרות פזמונים.
22.05 טיול לילי. שירים עבריים.
23.05 רדיוטק. פזמונים בשצף־קצף.

גלי צה"ל

09.05 מקהלה עליזה. שירים וסיפורים לילדים.
10.05 טוב לשמוע.
11.05 במצב הנוכחי.
12.05 מוכרח לשיר מוכרח לרקוד. שיאים בתולדות המחזמרו ליאונרד ברנשטיין.
13.05 שאלות אישיות. יעקב אגמון ופרופ' שולמית שחר, ראש המכון להיסטוריה באוני' ת"א.
14.05 שעה נעימה. נעימות קלות.
14.45 841 נוסע צפונה. רומנדריו, מאת איתמר לוי.
15.05 מסע הקסם המיסתורי. שדות התות.
16.05 סינימה שבת. ענייני קולנוע.
17.05 פגישה סיפרותית, ראובן מירן עם חיילים בבסיס החינוך שערי־אברהם.
18.05 משלנו. מצעד הפזמונים העבריים.
19.05 מצעד הפזמונים הלועזי.
20.05 קוקטייל שבת.
21.30 שירים עבריים.
22.05 מסורת מסורה. במוצאי יום מנוחה.
23.05 עושים מדינה. מגיש: רזי דיין.
00.05 ציפורי לילה מאירה. קובי מידן וישי עדמי.

ראשון
21.6.87

קול המוסיקה

07.09 בהאזנה נינוחה. רומניק ספט: קונצ'רטו גרוסו 11 בסול [illegible] (הקמרית של פייארד) הופמייסטר: קונצ'רטו בסי במול מז'ור לקלרינט ותזמורת (קלוקר / קונצ'רט אמסטרדאם / שרודר); מוצרט: [illegible] לכת וטריו / אריה מתוך המחזה חליל הקסם (שרייאר / רונט / [illegible] תזמורת דרסדן / ואגנר); שומאן: פתיחה, מוסיקת ביניים ובלט מתוך רוזמונדה (הסימפ. של שיקגו / לוויין); ריינקה: קונצ'רטו במי מינור לנבל ולתזמורת אופ. 182 (הפיל. של ברלין / מרצנדורפר); צ'ייקובסקי: סויטה מתוך הבלט היפהפיה הנ' (פילדלפיה / מוטי).
09.00 קונצרט בוקר. ג'ון איירלנד: שלישיה במי מז'ור לכנור, צ'לו ופסנתר (נאמן / וובר / פרקוס); אלגר: קונצ'רטו במי מינור לצ'לו ולתזמורת אופ. 85 קירשנבאום / התזמורת הסקוטית הלאומית / גיבסון; מאהלר: שירי שוליה נודד (כו / אקדמית סינט מרטין / מרינר); שומאן: שלישייה 1 ברה מינור לפסנתר כינור וצ'לו אופ. 63 (שלישיית הפסנתר הישראלית); בטהובן: סונטה לפסנתר 7 ברה מז'ור אופ. 10, (פרייזר); שטוהר: סימפוניה בסי מינור אופ. 143 העונות [illegible] בבריה / אנטון / אורפאו).
11.57 פינת השיר. משירי לאה גולדברג.
12.00 אמנים באולפן. אורית אורנו, קלרנית / תומר לב, פסנתר. מוצרט־אטלינגרו 2 סונטות כניסייתיות; מרטינו: סונטה; ברהמס סונטה בסי במול מג'ור אופ. 120.
13.05 בהאזנה נינוחה. באך: קפריצ'יו בסי במול מג'ור; וילה לובוס: סויטה ברזילאית פופולרית (כריס); הנדל: מוסיקה על פני המים, סויטה בפה מג'ור (הקונצרט האנגלי / פינוק); היידן: טריו לבריטון (גוארדי / אזרלי / וויליאמס); בטהובן: סונטה מס' 14 לפסנתר אופ. 27 מס' 2 (אור ירח) (ברנבוים); פולנק: סונטה לחליל ופסנתר (תלמי).
15.00 מוסיקה כאן ועכשיו, חלק א': מתוך קונצרט 1+3 של איגוד הקומפוזיטורים שהיה בבית אריאלה 5.3.87 נחום אמיר: רביעיה לכלי קשת מס. 3; מנחם אבידום: בכיאנה לכינור ולפסנתר; מרדכי סתר: רביעיה לכלי קשת מס' 2; חלק ב: הנס אולריך לאהמן: טראקטוס לחליל, לאבוב ולקרנית (נורק / [illegible] / פוקס / שטאלרד).
16.00 מוסיקה ליום ראשון. גריגוריו אלגרי: מיזררה (פרו מוסיקה אנטיקה / בראון); תומאס טאליס: קינות ארמיה (פרו מוסיקה אנטיקה / בראון); הנדל: ריקסיט דומינוס; ומטי [illegible] איטר / מרטינפלטו / מקהלת בא[illegible] ואנסמבל הבארוק של דרוטנינגהולם / אורוול); היידן: מיסת דרדור התופים (בלגן / פסבנדר / אונסיו / סיטין / מקהלה סימפ. של רדיו בואריה / ברנשטיין).
18.00 החידון המוסיקלי.
19.00 מוסיקה קלאסית קלה.
20.05 אינטרלוד רצף מוסיקלי.
20.30 הקונצרט הקאמרי השבועי. פסטיבל ישראל ירושלים 1987. רביעיית המיתרים טוקיו: בטהובן, תוכנית ה[illegible] רביעייה מס' 6 בסי במול מג'ור אופ. 18 מס' 6 רביעיה מס' 11 בפה מינור אופ, 95 רביעייה מס' 16 בפה מג'ור אופ. 135.
22.30 מן המקורות. המוסיקה של חצר המלכות בקוריאה.
23.00 מחזורי יצירות. הנדל: הסויטות לצ'מבלו; מוצרט: רביעיות לכלי קשת.

רשת א'

08.05 השתה מחוגה. עורך: שלמה ישראלי.

חוה אלברשטיין: „צימוקים ושקדים", יום א', רשת ב', 22.05.

08.55 ספרות על הגל.
09.05 גלרדיו. שירות מידע למאזינים.
10.05 מנעי בוקר. מגיש: גדעון הור.
11.10 השידור היומי לבתיים. מעגלים עם חישוקים.
11.30 שירי עמים. בעריכת איזי מן.
12.05 מעורב ים־תיכוני. חופני כהן.
14.06 בראש צעיר. לילדים ולבני נוער.
15.25 השכלה ודעת לכל.
16.05 רדיו־עשרה. מגזין נוער.
17.10 שירים עבריים.
17.20 האוניברסיטה המשודרת.
18.06 מנחת ערב. הווי דתי ומסורת.
19.05 מחשבת ישראל.
19.20 פרקי היום בתנ"ך.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 תפוח ועץ. בין הורים לילדיהם, עם רבקה מיכאלי.

רשת ב'

08.05 עושים עניין. גבי גזית ושלום קיטל.
09.05 ביקור בית. עם חיים קינן.
09.55 ספרות על הגל.
10.05 כל צבעי הרשת. מגזין יומי.
12.10 אלף־אלף בייבית. אהוד מנור.
13.05 בחצי היום. חדשות ופזמונים.
14.06 לראות או לא לראות. תרבות ואמנות.
14.30 בת צחוק. הווי והומור.
15.05 רגעי קסם. בעריכת אפרים וייל.
16.05 שירים ושעורים.
16.55 ספרות על הגל.
17.05 יומן כלכלה. עורך: גדעון זלינגר.
17.30 על מספרים ואנשים. המשק והחברה.
18.06 מסיבת עיתונאים.
18.45 היום בספורט.
18.55 ספרות על הגל.
19.05 היום הזה. בעריכת שלום אורן.
19.35 עם ישראל. עניינים יהודיים.
20.05 אומר בשבחין. פיוטים ופרקי חזנות ספרדיים.
22.05 צימוקים ושקדים. מבחר שירים ביידיש: חוה אלברשטיין.
23.05 שירים עבריים.

רשת ג'

15.05 חדש, חדיש ומחודש.
16.05 הצגה יומית. יקיר אביב.
18.05 מצעד הפזמונים הלועזי.
21.05 אורח עתיק.
23.05 הלילה הוא שירים.

גלי צה"ל

09.05 משאל מיוחד ליום הספר.
11.05 נכון לעכשיו. רפי רשף.
13.05 משדר מיוחד ליום הספר.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 משדר מיוחד ליום הספר.
23.05 שיחת חצות. חנוך ברטוב.
00.05 ציפורי לילה משוחחות. דורון טופז ומאזינים.

שני
22.6.87

קול המוסיקה

07.09 בהאזנה נינוחה. פרנטישק קרומר: סימפוניה ברה מג'ור אופ. 40 (הקמ. פראג / ויינר); רודריגו: פנטסיה לכן אצולה (האופרה מונטה קרלו / דה אלמיידה); מוצרט: רביעיית פסנתר בסול מינור (שלישיית בוזאר / גירנה); בטהובן: סימפוניה מס' 4 בסי במול מג'ור אופ. 60 (הפיל. וינה / ברנשטיין).
09.00 קונצרט בוקר. רספיגי: סויטת מחולות עתיקים מס. 1 (פילהרמוניה הונגריקה / דוראטי); איבר: קונצ'רטו לחליל ולתזמורת (גולוויי / הפילהרמונית המלכותית / ריטואה); *דבוז'ק: סרנדה במי מג'ור אופ. 22 (אקדמית סנט מרטין / מרינר)*; שוסטקוביץ': סונטה לצ'לו ולפסנתר אופ. 40 (רוסטרופוביץ' / אדלינה); לנארט לונדן: סויטת בלט לכלי נשיפה (נשפני התז. הסימפונית גירנברג / פרוידנטל); *גריג: קונצ'רטו בלה מינור לפסנתר ולתזמורת אופ. 16 (רישאבל / הפיל. פטרסבורג / גרשלבאואר); סיבליוס: סימפוניה מס' 1 במי מינור (הסימפ. גטבורג / ירבי).*
11.57 פינת השיר. משירי לאה גולדברג.
12.00 מן הסרטית. היידן: סונטה ברה מג'ור מס' 51 לפסנתר (ברנדל); מוצרט: רצ'יטטיב ואריה (אמלינג / הקאמ. האנגלית); שוברט: רואו סונטה בלה מג'ור לכנור ופסנתר אופ. 162 (מאוק / פראנקל); שפוהר: דואו קונצרטי ברה מג'ור, לשני כנורות (פרלמן / צוקרמן).
13.05 בהאזנה נינוחה. באך: סונטה מס' 3 בסול מינור לויולה דה גמבה ולצ'מבלו (ויויו מח / קופר); קמפרה: אריון, קנטטה לסופראן, לחליל, לבסיויול וצ'מבלו (האמנויות הפורחות); היידן: קונצ'רטו בפה מג'ור לכנור, לצ'מבלו וכלי קשת (קרמירלי / גאראטי / אי מוזיציי); רוסיני: סונטה לכלי קשת מס' 4 בסי במול מג'ור (הקמ. / ליסט); ליסט: פנטסיה הונגרית לפסנתר ולתז. (רישאבל / הפילה. הלונדונית / קונלון); שופן: הסילפידים, בלט (הפילה. הלאומית / בונינג).
15.00 חברה מוסיקלית. ווצק של ברג.
16.00 מאולמי הקונצרטים שלנו. הפילהרמונית / לורין מאזל / סולן: חיים טאוב. ובר: אוברון, פתיחה; הינדמית: קונצ'רטו לכנור; סיבליוס: סימפוניה מס' 2.
18.00 דגש על הביצוע.
19.00 בין חברים: מעולם מטעמי המוסיקה. מיצירות: פרוקופייב, מק דאוואל, ברהמס, ביזה שוברט, קלמן וסיבליוס.
20.05 אינטרלוד – רצף מוסיקלי.
20.30 מאולמי הקונצרטים בעולם. שנת ליסט: התז' הסימפונית של רדיו הונגריה / דורטי. דורטי: קונצ'רטו לפסנתר ותז. (מן אלפנהיים); ליסט: סימפונית – רנטה (מק' נשים של רדיו הונגריה); ליסט: 6 שירי מקהלה (מק. הגברים של צבא העם בהונגריה).
22.30 טעם ועוד. קלאס דה פריז, ריסקנטוס: התז. הפיל. של רדיו הולנד: ק. מונטגומרי.
23.00 מחזורי יצירות.

רשת א'

08.05 השתה מחוגה. עורך: שלמה ישראלי.
08.27 משפט דמיאניוק. מבניני האומה בירושלים.
13.05 שירים עבריים.
14.06 בראש צעיר. לילדים ולבני נוער.
15.27 השכלה ודעת לכל.
15.57 משפט דמיאניוק. מבניני האומה בירושלים.
19.05 עיונים בפרשת השבוע.
19.20 פרקי היום בתנ"ך.
19.30 שידורים לעולים.

לורין מאזל: „מאולמי הקונצרטים שלנו", יום ב', קול המוסיקה, 16.00.

22.05 לכל אדם כוכב. האסטרולוג אילן פקר.

רשת ב'

08.05 עושים עניין. גבי גזית ושלום קיטל.
08.55 ספרות על הגל.
09.05 ביקור בית. עם חיים קינן.
10.05 כל צבעי הרשת. מגזין יומי.
12.10 אלף־אלף בייבית. אהוד מנור.
13.05 בחצי היום. חדשות ופזמונים.
14.06 לראות או לא לראות.
14.30 בת צחוק. הווי והומור.
15.05 רגעי קסם. בעריכת: אפרים וייל.
16.05 שירים ושיעורים. יעל בן־יהודה.
17.05 יומן כלכלה. עורך: גדעון זלינגר.
17.30 על מספרים ואנשים. המשק והחברה.
18.06 שעת הטכשית. ענייני חינוך.
18.45 היום בספורט.
19.05 היום הזה. עורך: שלום אורן.
19.35 דין ודברים. חוק ומשפט.
19.55 ספרות על הגל.
20.05 סולם הזמירות. מצעד הפזמונים המסורתיים.
22.05 פינת הגאה. עורך: שלמה ישראלי.
22.55 ספרות על הגל.
23.05 משחקי לילה. בעריכת זאב ענר.

רשת ג'

15.05 חדש, חדיש ומחודש.
16.05 הצגה יומית. יקיר אביב.
18.05 חית היו. מצעד פזמוני העבר.
20.05 לי ולך. שיר וברכה.
21.05 קצת אחרת. אורלי מורג.
23.05 הלילה הוא שירים.

גלי צה"ל

09.05 אילה בוקר. אלי ישראלי.
10.05 הפסקת 10.
11.05 נכון לעכשיו. רפי רשף.
13.05 מקום טוב באמצע.
14.05 די רח יומי.
15.05 מסע הקסם המסתורי. כל מה שאתה זקוק לו זו אהבה.
16.05 ארבע אחרי הצהרים. שירים עבריים.
16.54 באופן מילולי. אבשלום קור.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 ספרא וסייפא. ספרות צבאית.
18.45 משולש. עימות בענייני השעה.
19.05 שירים מכאן. שירים עבריים.
20.05 פגישה ספרותית. ראובן מירון עם חיילים בבסיס החינוך שערי אברהם.
21.30 אוניברסיטה משודרת. מדרש ואגדה.
22.05 על הדבש ועל העוקץ.
23.05 עשרים וארבע, היום שהיה. ירון ולנסקי.
23.55 שיחת חצות. המשורר ניסים סהר.
00.05 ציפורי לילה. עם גילת מאג.

שידורי צה"ל 2

19.05 רדיורדיו. יואב קוטנר.
20.05 סבבבבבים. דישי"ם, משחקי רדיו ומוסיקה.
22.05 על הדבש ועל העוקץ.
23.05 קול הגאה הזה.

שלישי
23.6.87

קול המוסיקה

07.09 בהאזנה נינוחה. רחמנינוב: פרלוד בדו דיאז מינור אופ 3 מס' 2; עמנואל מור: סויטה ל־4 צ'לי אופ. 95; ליסט: חלום אהבה מס' 3 בלה במול מג'ור; גלופי: קונצ'רטו בפה מג'ור לצ'מבלו וכלי קשת; פרוקופייב: „הכן האוהב" סויטה לבלט; טורינה: הנבואה של הטוראורור; אלגאר: הקדמה ואלגרו; הרוה גרסן משארד: מוסיקה לבלט.
09.00 קונצרט בוקר. היידן: סימפונית „לונדון"; גרינברג: קונצ'רטו לכנור ותזמורת אופ. 47; מנדלסון: הסימפ. הסקוטית, מס' 3, בלה מינור אופ. 56; בריטן: האילומינאציות; הולסט: כוכבי הלכת.
11.57 פינת השיר. משירי לאה גולדברג.
12.00 מן הסרטית. עמנואל גרובר, צ'לו; מיכאל בוגוסלבסקי, פסנתר. באך: סונטה בסול מינור לצ'לו ולפסנתר; שניטקה: סויטה לצ'לו ולפסנתר; שומאן: 2 קטעים בסגנון עממי.
13.05 בהאזנה נינוחה. מוצרט: סימפונית אורנזה (תז. אורנזה / וטה); שופן: פנטסיה על שירים פולניים אופ. 13 (ריכטר / פילהרמוניה); טובין: סויטה של מחולות אסטוניים; צ'ייקובסקי: „ההורורים" (פרלמן / הפיל. הישראלית / מ.ט.ה); פרוקופייב: רומאו ויוליה, סויטה (קליבלנד / לוין).
15.00 מוסיקה צעירה.
16.00 מאולמי הקונצרטים בעולם. רסיטל סרג'ו קליגריס (פסנתר); רנצו ארנצני: חזיונות ואינטרמצו; רבל: ספינה על האוקינוס; קליגרוס: המחברת לפסנתר של רנצ'ו פרלוד סרבנר ופוגלה; שופן: 2 נוקטורנים אופ' 15 מס' 2–1; מקהלת ומרי הכ.ב.יס, גלן פול: יצירות בראהמס ושוברט.
17.30 קולות. שירים מאת מוסורגסקי, גרצ'ינוב וסטרווינסקי.
18.00 ממרף התקליטיה. בעריכת עדנה עגתי.
19.00 מניני אופרה. מאת: מוצארט, גלוק, בטהובן, ביזה, ג'ורדאנו ורורדי (דיטריך פישר־דיסקאו).
20.05 אינטרלוד. רצף מוסיקלי.
20.30 מאולמי הקונצרטים שלנו. הפילהרמונית / לנרד ברנשטיין / שרי גרינהלד, סופרן. לוקס פוס: שיר השירים; ברנשטיין: משחקי יובל; דבוז'אק: סימפוניה מס' 9.
22.30 בין קלאסי.
23.00 מחזורי יצירות. הנדל: סויטות לצ'מבלו; מוצרט: הרביעיות לכלי קשת.

רשת א'

08.05 השתה מחוגה. עורך: שלמה ישראלי.
08.27 משפט דמיאניוק. מבניני האומה בירושלים. (עד 13.00)
13.05 שירים עבריים.
14.06 בראש צעיר. לילדים ולבני נוער.
15.27 השכלה ודעת לכל.
15.57–19.00 משפט דמיאניוק. מבניני האומה בירושלים.
19.05 שעור בתלמוד.
19.20 פרקי היום בתנ"ך.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 שנינו יחד ובל אחד לחוד. מנחה: יובב כץ.

מרגלית צנעני: „מעורב ים־תיכוני", יום ג', רשת ב', 12.10.

רשת ב'

08.05 עושים עניין. גבי גזית ושלום קיטל.
09.05 ביקור בית. [illegible]
10.05 כל צבעי הרשת. מגזין יומי.
12.10 מעורב ים־תיכוני. [illegible]
13.05 [illegible]
14.06 לראות או לא לראות. תרבות ואמנות.
[illegible]

רשת ג'

[illegible]

גלי צה"ל

[illegible]

רביעי

24.6.87

קול המוסיקה

07.09 בהאזנה נינוחה.
09.00 קונצרט בוקר. שפוהר: שמינייה במי במול מג'ור אופ 32 (השמינייה הוינאית); דבוז'אק: הקונצ'רטו לכינור בלה מינור אופ 53 (פרלמן / הפיל. הלונדונית / ברנבוים); ברהמס: חמישית כלי קשת בסול מג'ור אופ 111 (קבוצה מתוך השמינייה של ברלין); סטרוינסקי: „פולחן אביב" (קליבלנד / בולז); היידן: שבע המילים האחרונות, (האקדמיה סנט מרטין / מרינר).
11.57 פינת השיר. משירי לאה גולדברג.
12.00 אמנים באולפן.
13.05 בהאזנה נינוחה. בטהובן משעשע: 12 מחולות גרמניים; טריו ברו מג'ור אופ. 87 לשני אבובים וקרן אנגלית; סרנאדה ברה אופ. 25 לחליל כינור ויולה; שביעייה במי במול מג'ור אופ. 20.
15.00 מוסיקה ויוה. קונצרט המוסיקאן: נועה גיא: מרבד באפל יהלום; סמדר הנדלסמן: גנים טרופיים; נועה כלס: צלילי טהרה – שכעה המנונים מצריים עתיקים; ישי קנול: ארבעה שירים לחליל ופסנתר.
16.00 קונצרט התזמורת הסימפונית.
18.00 שעה עם בנג'מין בריטן: מוסיקה לילדים.
19.00 מוסיקה אהובה עליכם. הובאי: היידה קאטי (גיאורגיאדיס / גיאורגיאדיס); רוסיני־רספיגי: חנות הקסמים.
20.05 אינטרלוד. רצף מוסיקלי.
20.30 אופרה. שתי האלמנות.
23.00 מחזורי יצירות.

רשת א'

08.05 הפונה מתוגה. עורך: שלמה ישראלי.
08.27 משפט דמיאניוק. מבנייני האומה בירושלים.
13.00 שירים עבריים.

תנוך רון: „ציפורי לילה קלאסיות", יום ד', גלי צה"ל, 00.05.

14.06 בראש צעיר. לילדים ולבני נוער.
15.27 השכלה ודעת לכל.
15.57 משפט דמיאניוק. מבנייני האומה בירושלים.
19.05 שואל בעניין.
19.20 פרקי היום בתנ"ך.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 חבר מאותו כוכב. היכרויות רדיופוניות.

רשת ב'

08.05 עושים עניין. גבי גזית ושלום קיטל.
08.55 ספרות על הגל.
09.05 ביקור בית. עם חיים קינן.
10.05 כל צבעי הרשת. מגזין יומי.
12.10 אלף־אלף ביבית. עם אהוד מנור.
13.05 בחצי היום. חדשות ופזמונים.
14.06 לראות או לא לראות. תרבות ואמנות.
14.30 בת צחוק. הווי והומור.
15.05 רגעי קסם. בעריכת אפריים וייל.
16.05 שירים ושעורים. יעל בן־יהודה.
17.05 יומן כלכלה. עורך: גדעון וליגנר.
17.30 על מספרים ואנשים. המשק והחברה.
18.06 יש שאלות. המיכללה האיזורית בתל־חי, מנחה: איתן אלמוג.
18.45 היום בספורט.
19.05 היום הזה. עורך: שלום אורן.
19.35 שירים עבריים.
20.05 מבט לפולקלור. „לאור הזכרונות".
21.05 השושנה פורחת. רומנסות ושירי־עם ספרדיים.
22.05 מחפשים את המטמון. מנחה: משה טימור.
00.15 בימה ומסך. מחזות מוסיקליים וסרטים.

רשת ג'

14.05 חדש, חדיש ומחודש.
16.05 הצגה יומית. יקיר אביב.
18.05 הצעקה האחרונה. עם יגאל רביד.
20.05 לי ולך – שיר וברכה.
21.05 צליל מכוון.
23.05 הלילה הוא שירים.

גלי־צה"ל

08.05 אילה בוקר. עם אלי ישראלי.
10.05 הפסקת 10. עם מיכל ניב.
11.05 נכון לעכשיו. עם רפי רשף.
13.05 מקום טוב באמצע.
14.05 דו רח יומי.
15.05 מסע הקסם המיסתורי. צוללת צהובה.
16.05 ארבע אחרי הצהרים. שירים עבריים.
16.54 באופן מילולי. אבשלום קור.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 יער משודר. צבא ובטחון.
18.45 משולש – עימות בענייני השעה.
19.05 שירים מכאן. עם שירה גרא.
20.05 יושב על הגדר. אבי פרדו שנהרג בלבנון.
21.30 אוניברסיטה משודרת. פרקים בהמטולוגיה.
22.05 על הדבש ועל העוקץ.
23.05 עשרים וארבע, היום שהיה. ירון וילנסקי.
23.55 שיחת חצות. המורחן ד"ר אמנון כהן.
00.05 ציפורי לילה קלאסיות. חנוך רון.

שידורי צה"ל 2

19.05 רדיו רדיו. יואב קוטנר.
20.05 סבבבבסים. משחקי רדיו ומוסיקה.
22.05 על הדבש ועל העוקץ.
23.05 קול הגאז הזה.

חמישי

25.6.87

קול המוסיקה

07.09 בהאזנה נינוחה.
09.00 קונצרט בוקר. מוצארט: רביעייה לפסנתר במי מג'ור ק. 493 (ג'ראנה); באך: קנטטת החתונה מס' 210; בטהובן: סמפוניה מס' 1 בדו אופ. 21 (תז. האלה / לוהראן); ריינקה: סונטה לחליל ולפסנתר אונדין אופ. 167; שפוהר: שביעייה בלה מינור לחליל, קלרינט, קרן, בסון, כינור, צ'לו ופסנתר אופ' 147 (אנסמבל נאש); וייל: סויטה מתוך אופרה בגרוש (הסינפונייטה לונדון / אתרטון).
11.57 פינת השיר. משירי לאה גולדברג.
12.00 מן הסרטים.
13.05 בהאזנה נינוחה. לקלר: קונצ'רטו ברו מג'ור לאבוב, תז. כלי קשת וקונטינואו (הוליגר / תז. דרזדן / נגרי); מוצרט: דיברטימנטו במי במול מג'ור לכנור, ויולה צ'לו (קרמר / קשקשיאן / יו־יו מה); סרסטה: פנטסית כרמן לכנור ותז. אופ. 25 (ריצ'י / רדיו לוקסמבורג / דה פרומן); סטראבינסקי: פטרושקה (פילדלפיה / מוטי).
15.00 מפגשים. בעריכת רני אורסתיו.
16.00 אתנחתא. *קונצרט סיום העונה.*
17.35 קשת של צלילים. צ'ייקובסקי: אלבום לבני הנעורים, פסנתר ועיבוד לרביעיית מיתרים (אדלינה / שלישיית בורודין וחברים).
18.05 אנתולוגיה בצליל. מוסיקה קולית באיטליה של הרנסאנס המאוחר.
19.00 מוסיקה קלאסית קלה.
20.05 אינטרלוד. רצף מוסיקלי.
20.30 קונצרט התזמורת הסימפונית ים רשה"ש. *מנצח: פרנ'י קוסיסינדה; סולן: לאון פליישר.* ברליוז: מרש מתוך הטרויאנים; ראבל: קונצ'רטו לפסנתר ביד שמאל; רחמנינוב: סימפוניה מס' 2.
23.00 דור הזהב. אמנים גדולים בהקלטות היסטוריות: כנרים נשכחים: יאן קובליק רפרנס פון וצ'ורי.

נועם שריף: „שיחת חצות", יום ה', גלי צה"ל, 23.55.

רשת א

08.05 הפונה מתוגה. שלמה ישראלי.
08.27 עד 15.00 משפט דמיאניוק.
15.00 בראש צעיר. לילדים ולבני נוער.
15.30 השכלה ודעת לכל.
16.05 ארץ לא נודעת. אפרים אבא.
18.06 מינחת ערב. הווי דתי ומסורת.
20.05 שעור בתניא.
19.20 פרקי היום בתנ"ך.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 יש לי חלום. מנחה: יובב כץ.

רשת ב'

08.05 עושים עניין. גבי גזית ושלום קיטל.
09.05 ביקור בית. רבקה מיכאלי.
10.05 כל צבעי הרשת. מגזין יומי.
12.10 אלף־אלף ביבית. עם אהוד מנור.
13.05 בחצי היום. חדשות ופזמונים.
14.06 לראות או לא לראות. תרבות ואמנות.
14.30 בת צחוק. הווי והומור.
15.05 רגעי קסם. בעריכת אפרים וייל.
16.05 שירים ושעורים. יעל בן־יהודה.
16.55 קראתי ספר. קוראים ממליצים.
17.05 יומן כלכלה. עורך: גדעון וליגנר.
17.30 על מספרים ואנשים. המשק והחברה.
18.06 זרקור. מנחה: יצחק גולן.
18.45 היום בספורט.
19.05 היום הזה. עורך: שלום אורן.
19.35 השבוע בכנסת. בעריכת צבי ישראלי.
20.05 שורשים. פולקלור ועדות.
22.05 עבריים מעורבים.
23.05 בינינו לבין עצמנו. עם מאזינים, מנחה: אלכס טלמור.

רשת ג'

15.05 חדש, חדיש ומחודש.
16.05 הצגה יומית. עם יקיר אביב.
18.05 קליבו. שבועון פופ.
20.05 לי ולך. שיר וברכה.
21.05 מטע רוק.
23.05 הלילה הוא שירים.

גלי־צה"ל

08.05 אילה בוקר. עם אלי ישראלי.
10.05 הפסקת 10.
11.05 נכון לעכשיו. עם יוסי עבארי.
13.05 מקום טוב באמצע.
14.05 דו רח יומי.
15.05 מסע הקסם המיסתורי. היי ג'וד.
16.05 ארבע אחר הצהריים. שירים עבריים.
16.51 באופן מילולי. אבשלום קור.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 שעה קלה על כלבלה.
18.45 משולש. עימות בענייני השעה.
19.05 שירים מכאן. שירים עבריים.
20.05 יער משודר. צבא ובטחון.
21.30 אוניברסיטה משודרת. מבוא לתורת המוסר.
22.05 על הדבש ועל הביאסק.
23.05 עשרים וארבע, היום שהיה. ירון וילנסקי.
23.55 שיחת חצות. המוסיקאי והמנצח נעם שריף.
00.05 ציפורי לילה מבלות. אלי ישראלי.

שידורי צה"ל 2

19.05 רדיו רדיו. עם יואב קוטנר.
20.05 סבבבבסים. משחקי רדיו ומוסיקה.
22.05 על הדבש ועל הביסאק.
23.05 קול הגאז הזה.

לא עוצרת

קורין אלאל: השבריריות והכוח, התיאבון לדעת הכל, ההופעות, הרדיו, התקליט החדש

„מותק", אלבומה הראשון, מלפני 3 שנים, מקוטלג כ„תקליט מדף" על־ידי חברת התקליטים שלה. „פירות אסורים", אלבומה השני, חושבת קורין אלאל, יותר קומוניקטיבי. אין לך נושאים קרובים ללב כולנו יותר מאשר עיסוק במלחמה, או בחורות. משק כנפי הציפור, נושא שהפך כמעט למוטו של האלבום הקודם, נשמע גם כאן.

אלאל. יצירה של כאב ושבריריות, אך גם של נחישות וכוח. צליל איזוטרי, אפילו אקזוטי, שצבר נפח ונוכחות, רכש לבבות. הכפילה בחצי השנה האחרונה את מכירות „מותק" – הגיעה כבר ל־2,500 יחידות – ולהופעות שלה מגיעים עם טי שירט'ס עליהן מודפסות מלות „שיר בכחול". לא מרצ'נדייזינג שלה.

עשתה חתיכת עבודה בשלוש השנים שבין שני התקליטים. לא מרגישה שצריכים לעשות תקליט כל שנה. „לא מאמינה רק בתקליטים". היא כל הזמן בעניין. שיר פה, שיר שם, גם אם לא נועדו לתקליט: קדם־אירוויזיון, פסטיבל ערד, פסטיבל הכוכבים. „אם יש לי אפשרות להופיע באיזה מקום ולקדם את העניין שלי, למה לא". מופיעה הרבה.

אחרי „מותק", „היתה לי הכרת ללהקה". אחרי 'קדם '85' תם הצורך, התחילה מילחמת הקיום. לבדה עשתה את „6 נקודות בתל־אביב". ממשיכה עמה היום. גם אם השם השתנה, הבסיס זהה: „הופעה, שמטרתה לבנות בקטן. עוד לא הזמן שלי לצאת בגדול. היום כל הכובד הוא בהופעות לבד, ובלבד שלי – להיות טוב". היא עושה זאת עם גיטרות חשמלית ואקוסטית, עם תופים מתוכנתים, פסנתר, אפקטים, תאורה וסאונד. בקרוב ייכנסו גם סיקוונסרים. גרעין מינימאליסטי שהולך ומגדיל את קהלו־קהלה.

ההוכחה הטובה ביותר לצדקת דרכה ולנכונות שיטת העבודה שלה היא העובדה שקל לה יותר עם הרדיו: „שם ממש חיכו לתקליט שלי". היא מציעה בו את „פירות אסורים", „ששי בלילה" ו„כבשים", המוכרים כתקליטי־שדרים, עוד שישה שהלחינה למלים של אחרים, ואת „אמסטרדם", של ז'אק ברל, שאינה יכולה בלעדיו בהופעות ושיבצה גם בתקליט. „בחרתי שירים יפים. מה שלא התאים לקוד הזה, לא נכנס".

הפיקה בעצמה. מצאה את הכסף. לדעתה, ההבדל הגדול ביותר בין „פירות אסורים" לבין קודמו הוא באיכות השירה שלה. „באתי לתקליט הזה עם קול בלי סיגריות. גזרתי על עצמי שנה־וחצי ללא עישון. לא כדי לשפר את הקול, אלא בשביל לנסות קול אחר. כמו לנסות כלי־נגינה אחר. להוציא משהו חדש מתוך עצמי. ביום שסיימתי את ההקלטות, חזרו אלי הסיגריות. אני נורא כועסת על עצמי בגלל זה. אולי אפסיק לעשן לקראת התקליט הבא, ואולי אנסה עישון של סיגארים דווקא".

הסקרנות, התיאבון שלה לדעת, להתפתח, אינם יודעים שובעה. השתתפה בקורס סטפס. כשהעבודה על התקליט היתה בעיצומה, התחילה להפסיד שיעורים ולפגר אחרי הילדות, להן היתה אחות גדולה. אז הפסיקה. עומדת בפני סיום המחזור הראשון של קורס סאונד, בהדרכת יואב גרא. שמונה חודשים. גם שם היא „ביג מאמא". לא פוחדת ללמוד. רוצה לדעת הכל על המקצוע שלה. בהתחלה „הבהיל אותי להיכנס לאולפן ולראות את כל הכפתורים האלה". אפילו שירים לילדים הלחינה ושרה. „ליקי" ו„בילבולים" בפסטיגל, ובאחרונה „סיפורי שום־שיר" עם מוטי ברכאן, הופעה שתהפוך, מן הסתם, לתקליט. „כל הדברים האלה הם ביחד. אי־אפשר להפריד ביניהם. בשביל לחתפתח ולהרחיב את הראש, צריך הכל. אני לא עוצרת. אני מתפתחת".

ברוק הישראלי של היום, החשוף יותר מאי־פעם בעבר לביקורי אמנים מבחוץ ולהשפעות זרות, הרבה יותר קל לה. „ריחמו עלי אחרי 'מותק'. שאלו איך אחיה ממנו. היום כולם רוק בארץ. גם ירדנה, גם עפרה. העומס, התחרות, השוק הצפוף הם לא בעיה. לא, אישית אין בעיה. לי יותר קל. יש בי התפתחות. לימדתי את עצמי בשנים האחרונות. אני יודעת מה אני עושה ולאן אני הולכת. הדברים שמסביב לא מבהילים אותי. צריך רק להיות מרוכז בעבודה שלך".

■ עמוס אורן

אלאל: „אני יודעת מה אני עושה ולאן אני הולכת"

המפתח בפנים מדריך מופעים ביקורתי

קולנוע

שבוע ראשון

● **הפטריוט**. קבוצת טרוריסטים זוממת לפוצץ את ארה"ב ברקטות גרעיניות. המימשל האמריקני פונה לעזרה וקצין לשעבר מחיל־הים מתגייס לסכל את המזימה. עם גרג הנרי („מעבר לתקווה"). תל־אביב, ת"א.

● **זיכרונות משדה הקרב**. קבוצת חיילים־מתנדבים הולנדים, המוצבים בקוריאה בשנת 1951, נופלים במארב של הצבא הסיני. ניצול יחיד מנסה להישרד בארץ חשסועה מקרבות. הפקה הולנדית של גולן־גלובוס. בן־יהודה, ת"א.

● **ימי רדיו**. וודי אלן נזכר בימי ילדותו, בהם הרדיו והקולנוע סיפקו לו עולמות להימלט אליהם ממצוקת היומיום. דיון אינטלקטואלי במעצבים התרבותיים שקבעו את אישיותו של וודי אלן. עם דיאן קיטון, דיאן וויסט ומיה פארו. שחף, ת"א; עצמון, חיפה; היכל 1, פ"ת.

● **מחוץ לתחום**. סרט פעולה. נער מעיירה נידחת מגיע ללוס־אנג'לס ומסתבך בטעות עם סוחרי סמים. אחיו נרצח והוא נרדף ע"י המשטרה והפושעים גם יחד. עם אנתוני מייקל האל. אסתר, ת"א.

● **שירותים אישיים**. קומדיה ביוגראפית על הפרוצה העליזה של אנגליה, סינטיה פיין. סיפור חייה האמיתיים של המלצרית, שמאסה במטבח ובסירים ובחרה בהספקת שירותי־מין מפולפלים לאנגלים רבים וטובים. ג'ולי וולטרס („לחנך את ריטה") בתפקיד הראשי. דיזנגוף 2, ת"א.

חודש חודשיים

● **אני והחבר'ה** (★★★★) דראמה על ימי נעורים אבודים. ארבעה נערים יוצאים למסע הרפתקאות ומגלים את טיבעם האמיתי, באמריקה של שנות ה־50. מהנה ומרגש. חן 3, ת"א; גן 3, ר"ג.

● **אנשי הפח** (★★★) קומדיה אנושית על שני סוכני מכירות בבלטימור הנוסטלגית של שנות ה־50. דיוקן מלאנכולי של אמריקה היומיומית, עם דיאלוג משעשע. ריצ'ארד דרייפוס, דני דה־ויטו, ברברה הרשי. חן 4, ת"א.

● **בית־ספר למישמר אזרחי** (★★★) פרק רביעי בעלילות חניכי בית־הספר לשוטרים. קומדיה נמוכה, עם סטיב גוטנברג. חן 1, ת"א; אורנע, י־ם; פאר, חיפה; מיגדל, חולון; ארמון, ר"ג; מאור, אשקלון; שרון, נתניה; אשדוד, אשדוד; סביון, ק. ביאליק.

● **הפרוטוקול הרביעי** (★★) מייקל קיין נופל קורבן לתככי סוכנים חשאיים ממזרח וממערב, כאחד. מותחן ריגול מיושן וארכאי. לפי ספרו של פרדריק פורסייט („נשיא על הכוונת"). בית־ברל, כפ"ס.

● **שיחות מלוכלכות** (★★★) סרט קנדי שהיה מועמד לאוסקר הזר הטוב ביותר. 4 גברים ו־4 נשים מרצים באוניברסיטה, נאספים לסוף שבוע בבית נופש. הגברים מכינים ארוחה במיטבח, הנשים מבלות במועדון בריאות. כולם מדברים על מין. בארוחת הערב נחשפים המיטענים הנפשיים של כל אחד. דיזנגוף 3, ת"א; בית־העם, רחובות; ק. מוצקין.

● **שיכנוע עדין** (★★★★) עורים המתוק של נערה בת 15. גישות בידי ג'זיס צ'ופרה, האורנת פסיכולוגי אמין של גיל ההתבגרות. ומשכנע. לילי, ר"ג.

● **שם הוורד** (★★★★) מותחן על רקע מאבקי־הכוח של הכנסייה במאה ה־14. מיתות משונות במינזר איטלקי, נחקרות ע"י אורחיו – האח־הבלש ויליאם מבאסקרוויל (שון קונרי) ושוליתו הנער אדסו (כריסטיאן סלייטר). יצירתו של הבימאי ז'אן ז'אק אנו עפ"י רב־המכר מאת אומברטו אקו, שהתכוון לגלות... מרהיב, אבל שטוח. ... ת"א; כפיר, י־ם; אורלי, חיפה.

גם יפה וגם אופה

סוף סוף ברוק שילדס גמרה. בשבוע שעבר סיימה את לימודי התואר הראשון באוניברסיטת פרינסטון ובהצטיינות! כן, הלכתי לפרינסטון. לא, לא פגשתי אותה. כך הגיבו ליצני הקמפוס על המאורע. לברוק זה לא הזיז – „במשך 4 שנים עבדתי קשה לשם כך", השיבה לכל המלעיזים, „לא ניסיתי להוכיח דבר למישהו, מלבד לעצמי". אבל החיים נמשכים גם אחרי התואר בסיפרות צרפתית. הקאריירה של היפהפיה בת ה־22 תכלול בזמן הקרוב צילומים לשערי שבועונים והופעה בשלושה סרטים. כעבור מיספר ימים זכתה גם זמרת הג'ז אלה פיצג'ראלד ליוקרה אוניברסיטאית. היא קיבלה את מדליית אוניברסיטת יו.סי.אל.איי. – אות להערכה הגדולה של הקמפוס על מיפעל־חייה. אז מברוק לברוק והללויה לאלה.

■ אלף וישס

● **ימים של תהילה** (★★★) ג'ין הקמן מאמן קבוצת כדורסל כושלת, בעיירה קטנה באינדיאנה ומוביל אותה לניצחון לאומי. „רוקי" של הכדורסל. לא קולע. פאר, ת"א; מתנ"ס, עכו.

● **מותו של סוכן** (★★★★) גירסה מצולמת למחזה של ארתור מילר, שהועלתה בברודוויי ב־1984. סוכן־נוסע, בערוב ימיו, מגלה שכל חייו היו זיוף. הופעה מרשימה של דסטין הופמן בתפקיד הראשי. מוזיאון ת"א.

● **מעבר לשיא** (★★★) נהג משאית משיב אליו את אהבת־בנו. מלודראמה עזת יצרים ושרירים. מנחם גולן ביים את סילבסטר סטאלונה. סרט רפוי. סינמה 1, ת"א; אדיסון, י־ם; אורות, רעננה; אודיטוריום, עכו.

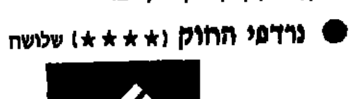
● **משהו פראי** (★★★) „יורס" מרובע לומד לעשות חיים עם חתיכה שובבת. מתחיל כקומדיית־סקס סהרורית ומסתיים כסיוט אלים. פסקול גדוש להיטים. לא פראי במיוחד. עם ג'ף דניאלס ומלאני גריפית. סיוון, ת"א; גן 2, ר"ג; אור, י־ם.

● **נרדפי החוק** (★★★★) שלושה

עלובי־חיים בורחים מן הכלא, בקומדית זרוקה של ג'ים ג'ארמוש. סרט מקורי, מרענן, שכמותו טרם ראיתם. לצעירים וגם למבוגרים שנותרו צעירים בלבבם. מסוגנן, עם הופעה מבדחת של ג'ון לורי, טום ווייטס ורוברטו בניני. לב 1, ת"א.

הצביעות החברתית בימי המלכה ויקטוריה. ג'יימס אייבורי ביים סרט יפהפה, אך במישקל נוצה. סינמה 2, ת"א.

● **חליפת־ערב** (★★★★) איך־הפכתי־לחומו בקומדיה המסחררת של הבימאי ברטראן בלייה („הפירחחים"). אסיר משוחרר...

תיאטרון

הצגות הרצה

● **בור**. ...

שולמית רון

גוונים במחול '87

... ימים של נתינת הזדמנות לכוריאוגרפים ולרקדנים חוץ־ממסדיים, להעלאת יצירותיהם. 12 יצירות מתוך 25 נבחרו על־ידי ... שהרכיבה חמש תוכניות. הן תועלינה בין ה־... ל־27 בחודש בבית דני (אודיטוריום דו־... שכונת התקווה, תל־אביב.

... עם הכוריאוגרפית האורחת מגרמניה ... לינקה (14.00). „מהלך א' וב'" – כוריאוגרפיה וביצוע: יעל פארן, מוסיקה: מרדית ... „ערימה קבורה" – כוריאוגרפיה וביצוע: חפציבה אברהם, רוקד איתה ארז גולן; „דואט מונ־דו" – כוריאוגרפיה וביצוע: יעל פארן וחגי בן־יהודה; „שני שירים + אחד וחצי" – כוריאוגרפיה: ויקטוריה גרין, ביצוע: סדנת מחול מנשה, מוסיקה: ששה ארגוב, שירה: ... רפיץ (18.00). פתיחת חגיגית בהשתתפות להקת בית דני (19.15). מיפגש עם הכוריאוגרפית תמי בן־עמי (20.00). „דירת שני חדרים" – יצירתם המשותפת של זוג הכוריאוגרפים־הרקדנים ניר בן־גל וליאת דרור, מוסיקה: אורי וידיסלבסקי (20.00). במה פתוחה עם תלמידים יוצרים (21.00). „מסיכה" – כוריאוגרפיה וביצוע: נטע פלוצקי; „אשתרך" – להקה (כוריאוגרפיה: אסתי קינן, ביצוע: תיאטרון מחול ענבל; „חיזור" – כוריאוגרפיה: מלכה חג'בי, ביצוע: להקת ענבל, מוסיקה: עובדיה טוביה (21.45). מיפגש עם דבורה ברטונוב (21.45).

יום ה':

סדנה עם סוזאנה לינקה (13.00). „מסיכה" (נטע פלוצקי); „אשתרך" (אסתי קינן – להקת ענבל); „חיזור" (מלכה חג'בי – להקת ענבל) (17.00). מיפגש עם הכוריאוגרפים־הרקדנים יעל פארן וחגי בן־יהודה (17.30). במה פתוחה עם תלמידים יוצרים (18.45). „קו" – כוריאוגרפיה וביצוע: גל אלסטר; „אשה אחת, לבד" – כוריאוגרפיה: עדי חן־דגני, ביצוע: שרונה פלורסהיים, מוסיקה: דיבור חדיש, עיצוב תילבושות: דור עברי; „אמור פסר דולור" – כוריאוגרפיה וביצוע: אסתי פומרנץ ואמנון רביב (18.45). מיפגש עם הכוריאוגרפים־הרקדנים ניר בן־גל וליאת דרור (19.00). במה פתוחה עם תלמידים יוצרים (20.00). „מהלך א' וב'" (יעל פארן); „ערימה קבורה" (חפציבה אברהם וארז גולן); „דואט מונ־דו" (יעל פארן וחגי בן־יהודה); „שני שירים + אחד וחצי" (ויקטוריה גרין – סדנת־מחול מנשה) (20.30). מיפגש עם הכוריאוגרפים ניר בן־גל וליאת דרור (21.45). „חיבורים בתנועה" (יעל כנעני, בביצוע להקת המחול הקיבוצית); „ג'יבריש" – כוריאוגרפיה: תמר בן־עמי, ביצוע: סאלי אן פרידלנד ואוריה ציפורי, מוסיקה: דוד גרא, תלבושות: סילביה רוזנברג; „בלי שם" – כוריאוגרפיה: ניר בן־גל, ביצוע: להקת בת־שבע (22.15).

■ שרה ארנון

מהצגות פסטיבל־חיפה '87. לבני 6. ג' (16.00), בית־אריאלה ת"א.

● **הארנב מרח' גזר**. בובות־מוט. הארנב מייצג את חיות־היער בתחרות נגד הזאב. עיבדו (לפי סיפור רוסי), עיצבו ומבצעים – איליה ורעית ברנדמן ובלה שקטוב. סיפור יפה בביצוע מעולה. לטף. שבת (17.30), צוותא ראשל"צ; ד' (09.30, 10.30), בית־העם שדרות.

● **החיות המאולפות**. יצחק פקר ועדה מירסקי מעלים הצגת בובות בשיתוף הקהל הצעיר. מקסימה ומלאת חן. שבת (11.00, 12.30), גני־יהושע פארק־הירקון.

● **המלך הלך לישון**. קבוצת התיאטרון. המלך ישן ונתיניו אבודים: אין מי שיאמר להם מה־לעשות־איך. קומדיה מוסיקאלית של קובי ניב. הצגת חובה לכל המישפחה. א' (17.30), מושב רם־און.

● **הסוד מן הבאר**. אגדה על אוצר שסינוור מלך וסיכן ממלכה. מוצגת בתפזורת: על בימה מרכזית וכמה מוקדים בתוך הקהל. כתב שי שוורץ וביים מבקרנו: הת־צגה סובלת מרפיון עלילתי, ובכל־זאת – פרס ראשון בפסטיבל חיפה להצגות־ילדים '87. לגילאי 7 – 11. שבת (11.30), מתנ"ס רמת־אליהו.

● **הענק וגנו**. שרונה שפירא, מיזוודה ובובות באגדת אוסקר ויילד על הענק שנעל את גנו בפני כל. מבקרנו: הצגה מלבבת. ציון־לשבח בפסטיבל חיפה להצגות־ילדים '87. לבני 3 ומעלה שבת (11.00, 12.30), תיאטרון הקרון, גן פעמון־הדרור י־ם.

● **מעשה בשלושה אגוזים**. ת' חלום בהקיץ. חרצה. מבוסס על סיפורה של לאה גולדברג נסעם של אגוזי־פלא המאשירים את כל הנוגע בם. עלילה עם מסר (למי שמוכן להשתכנע): האושר עולה על העושר. בובות ושחקנים בבימוי ששי סעד. הוצגה בפסטיבל־חיפה '87. לבני 3 ומעלה. שבת (11.00), הסינמטק יפו.

● **אמא חסידה ואבא כרוב**. שמיר־סלומון הפקות. יוצאת פסטיבל־חיפה '87. החסידה והכרוב מסבירים איך קורים ילדים. כתב יוני להב. משחקים רפי גולדוור, אדוארדו הופשר ומרטין פרידמן. מבקרנו: ייצוג מאלף של תהליך ההולדה. לבני 4 – 10. שבת (11.30), בית ציוני אמריקה ...

● **ג'ני רבין – ג'ורג' וג'ני**. ת' בית־ליסין. בכורה. ג'ורג' הוא גרשווין, שאת שיריו מזמרת, מנגנת וגם רוקדת מי שכמעט היתה גבירתנו הנאוה (המחליפה של ריטה). תירגם אליעזר רבין וביים שוקי וגנר. מוצ"ש, בית־ליסין (מרתף עליון) ת"א.

מחול

בידור

לילדים

חדש בספריות

פסטיבל ישראל 1987

כמה מלות סיכום על פסטיבל ישראל שחלף: הכמות והאיכות, האולמות והרחוב, הצופים והאיזון התקציבי, האוונגארד והקלאסי, הייבוא וההיצע המקומי, ההפתעות והאכזבות, הסדר, הלוגיסטיקה, יחסי־הציבור, הפסטיבלים הבאים

מאת **עמנואל בר־קדמא**

ככל שנתמשכה השיחה הטלפונית בין עודד קטלר, המנהל האמנותי של פסטיבל ישראל, לבין המשלפנת שלא ידע את שמה, כך התרחב החיוך על פניו. אריב ומנומס, אבל זחוח־דעת. ברור היה, שמדובר בטרוניה כלשהי והמנהל מנסה לרצות. אבל, היתה בו שימחה שלא הלמה את רוח השיחה.

„ועכשיו, זה יטריד אותך בפעם האחרונה", אמר, „במיקה הכי גרוע תהיה לך מנוחה שנה שלמה. ומי יודע, אולי הרבה יותר. תודה. ערב טוב".

„נהרו, נהרד", הוא אומר תוך הנחת השפופרת, ומסביר, שהיתה זו תלונה על הווליום של המוסיקה נאחת מהופעות תיאטרון הרחוב. בשבילו הוכחה, ולוא על דרך השלילה, שהפסטיבל יצא החוצה מהאולמות, אל הרחוב. הפסטיבל חיפש, לכל אורך ארבעת שבועות קיומו, את תחושת החוצות. נפתח בהליכה על החבל הדק. אפשר לקחת את כל המשמעויות הסמליות והאחרות. אבל, בראש ואשונה, אימפאקט־חוצות.

בלי דפיציטים

פסטיבל לא קומפאקטי. תקדים של כמות ושל היקף. וגם, אם תשאל את המנכ"ל ישי עמרמי ואת קטלר, תקדימי מבחינת האיזון התקציבי. בלי דפיציטים, חו סיבה למסיבה.

בניגוד לכללי הדראמה היוונית, התרחש שיא הפסטיבל דווקא בסופו. 'כרמן', בבימויו של פיטר ברוק, הכל נרס ממש על קו־הקליימקס.

פסטיבל גדול בכמותו. בקונצפציה. שיהיה הרבה. ומיסטרים, נסדרי־גודל ישראליים, מהממים. מאות אירועים. כ־120 אלף אורחים קנו כרטיסים לא־זולים.

אינוונטר מגוון. לכולם. ממש לפי נוסחת־הזהב של הארי לוס: „לא למעלה מהכנת נהג־המשאית, ובלי להעליב את האינטליגנציה של הפרופסור". יש צומת פה. הפסטיבל לא ביקש להצטלם עם שום סימן־היכר מכל סוג שהוא. אם 'מאמאם', קיי תאקיי, המוסיקה העורית או פיליפ גלאס העידו בו עדות אוונגארדית, הנה „ציד המכשפות" של מילר או „אילוף הסוררת" של קרנקו, יצירות בנות דור, ומופעי המוסיקה הקלאסית והקלאסית ואמרו היפך.

זה לא כל־כך רע. לפסטיבל התחייבות בלתי כתובה לקונצנזוס רחב של טעמים. אם תוסיף לזה רצון חיובי לשקף תמונת עכשווית של התיאטרון, המוסיקה והמחול, תתקשה, בסכום פעוט של 2.2 מיליון ש"ח, להגיע לשורה־התחתונה שתשביע את כולם.

זה קושי אובייקטיבי. מה־גם שפסטיבל ישראלי אינו, מסיבות תקציב, יום עצמאי בכל המיקרים. הוא משתף פעולה עם אמרגנים פרטיים. ריקמה סבוכה של התנגלות הדדית. בסך־הכל, לרוב, לברכה. אבל, לעיתים, עצמאות פגומה.

תיאטרון דימדומים

מבחינתו, ראשי הפסטיבל לטפוח על שכם עצמו רק בזכות שני מופעים: „החטא וענשו", בבימוי אנדז'יי ויידה ובביצוע התיאטרון הפולני, ההצגה המדוברת ביותר באירופה; ו„כרמן". סוף־סוף, אחרי אינספור מאמצים ונסיונות, הגיע לכאן תיאטרונו של פיטר ברוק, דמות־מפתח בתיאטרון התקופה. בלי ברוק, צועת הטוויה התיאטרלית על הבנקט. קוטלר הצליח.

עכשיו, מרוכז המאמץ להביא מיפלצות מקודשות נוספות של התיאטרון המודרני: אריאן מנושקין מצרפת, ג'ורג'יו סטרלר מאיטליה, בוב וילסון מארצות־הברית, הם ויצירותיהם.

קוטלר עוכר לרוחק. יש לו בתיקים, ברישום גס, כבר את פסטיבל 1990. אין כוונות רעות. יש הצגות רעות. יש אכזבות. לא קל להסביר. הרי המנהל האמנותי ראה, פחות או יותר, את כל המופעים לפני המנתם. כנראה, שלא כל מה שנראה טוב בפאריז או בלונדון, באולם־הבית, מצליח לתפקד כהצלחה גם כאן. כל המוקד של התיאטרון האוונגארדי הצרפתי לא תיפקד כאן. אני חושש, שלצרפתים אין, אובייקטיבית, תיאטרון אוונגארדי שחורג מהרמה המשמית־נסיונית.

כנראה, שכל המושג של תיאטרון־אוונגארד מנוקס, בנסיבות של שלהי שנות ה־80, הבהרה. אין היום תיאטרון־אוונגארד במובן של שנות ה־70־60. לא מחפשים פתרונות חדשים של שימוש בחלל, ביחסי בימה־קהל, בצורות־ביטוי. נשארו, אולי, רק וילסון וברוק.

התיאטרון, בסימן של התקופה, הוא תיאטרון ספרותי, שחזר אל הפרונטאליות, עם מחזה, טקסט, דיאלוגים, עלילה ותפאורות ריאליסטיות. „לה מאמא" מניו־יורק, חלוץ בסגנון שנות ה־60, טעון הגצורה של מיגדל־דור לא חזרו על ההצלחה מלפני כמה שנים.

התיאטרון היום, כאמנויות אחרות, הוא תיאטרון דימדומים. מדבר בשפות רבות, רפות למדי. אולי מלקק פצעים של כישלונות אמנותיים. אולי תיאטרון רלוואנטי לתקופת רייגן, תאצ'ר, שיראק, קוהל ויצחק שמיר.

תיאטרון ללא מלים, כ„ג'וכאנה של הרוחות", שהניע על חקן של תירוש מסעיר, נתפס כורישת־שלום מנוסטאלגיה אחרת. לעומת זאת, „החטא וענשו", עם תפקידים וטקסט, השאיר גם אילמי־זהרשי פלנית, כמוני, עם הלשון בחוץ. אפשר כנראה לדבר יפה מאוד מודרנית, במישפטים קלאסיים. שאלה של איך.

למכור כרטיסים

עודד סיים השבוע את הפסטיבל הראשון שיש לו עליו אחריות טוטאלית. לפני שנה עוד היה יכול לטעון, כי למי שבא להציל ברגע האחרון מגיעה רק תודה. הפסטיבל הנוכחי הוא כבר קוטלר מלא. גדול. חשוב, הגודל. יותר מופעים, מעלה את הממוצע. מגדיל את האימפאקט. משאיר סימנים.

חשוב גודל. חשוב להחזיק יד על הדופק. חשוב למכור הרבה כרטיסים, כי האיזון התקציבי מבטיח התייחסות מימסדית חיובית. אם לא נתייחס לכך שהקטלוג יצא משובש, מפני שחלק מהאורחים שיבשו מועדי בואם וצאתם, היה סדר. מופעים התחילו בזמן. לוגיסטיקה טובה, בדרך־כלל.

גם השנה, יזם הפסטיבל הפקה מקורית ויחד עם האמרגן משה יוסף, את „אמריקה" של שלמה גרוניך ויורם פורת. מכובד. הפקות מסוג זה מחדדות את הפרופיל של הפסטיבל. את הגונפך הפוליטי נתן שלמה ניצן, עם 'ברונרס'. התיאטרון, מתברר, יכול להפעיל ארגומנטים לא רעים במחלוקות רעיוניות. קוטלר עוכר עכשיו על פראנסוא אבו־סאלח, איש תיאטרון אל־חכוואתי, שיביא בפסטיבל. אולי גם מופע פוליטי לוהט, שחור, מדרום־אפריקה.

הפסטיבל אינו מוטל יותר בשום ספק. „הוא החזיר אלינו את אמון הקהל", אומר עודד. עתידו בטוח לאור שיעור המכירות. עמרמי וקוטלר מציגים מודל של תיאום ושיתוף־פעולה בין איש־מכירס־והלוגיסטיקה לבין איש־הרוח. הסוד, כנראה טמון בכך, שעמרמי קצת איש־רוח ושכבעיות החומר אינן זרות לקוטלר, שכבר ישב על כיסאות של מנכ"לים. התקשורת פעלה יפה. בדרכון שירה ועוזרותיו, מלי ורונית, נתנו לנו, העיתונאים, שירות טוב, יעיל ואדיב, סביב השעון.

פסטיבל ישראל הוא פסטיבל ארוך. נסיונות לקצרו לא עלו יפה. יכול להיות, שיש הצדקה לפורמאט הזה. מי שצריך היה לספר אותו הגוף מותח עכשיו על קו־הקץ של כוחותיו.

בשנה הבאה, 1988, יהיה פסטיבל ישראל, כנראה, חלק מחגיגות ה־40 של המדינה. מעניין מה יהיה לו להגיד להגנתו.

המאזן של המבקר

גיורא עברון – על השיאים ונקודות־השפל במופעי התיאטרון בפסטיבל

[illegible]

קבעו תאריך להופעה משותפת בשיטת הרולטה הסינית

איך מחזרים אחרי שני אלילי־ג'אז עולמיים כמו צ'יק קוריאה וגרי ברטון, שיעשו טובה וימצאו תאריך טוב ומתאים לשניהם להופעה חד־פעמית בארץ בפסטיבל שפיים? סיפור ארוך, של עשרות טלקסים וטלפונים, שהלך לפי התסריט הבא:

רצו אותם לפתיחה, ב־6 ביוני. צ'יק אמר שהוא פנוי, אבל הטלקס מברטון: בדיוק אז אני בפסטיבל בברזיל. שאלו אותו מתי הוא פנוי, וקבע ל־13 בחודש. גם המזכירה של צ'יק אמרה שזה בסדר, אבל יום אחרי זה מגיע טלקס שמודיע: מצטער, בדיוק אז אני בכיתת־אמן בניו־ג'רסי. להזיז.

כך שיחקו פינג־פונג על עשרות טלקסים, שיחקו את הגאים והנעלבים לפי תור, עד שצ'יק הדגול החליט לשחק אותה לפי עץ או פאלי. לא זורקים מטבע, אבל מעלעלים סתם בלוח־שנה ריק ושמים אצבע על־עיוור בתאריך כלשהו, ושני הצדדים – גם צד חתן, גם צד כלה – מתחייבים להשתחרר באותו יום להופעה בארץ־הקודש. האצבע נפלה על ה־29 בחודש. גרי הודיע שיופי־יופי, הוא פנוי. צ'יק הסתכל בלוח ההופעות שלו וראה שאכל אותה. הוא בדיוק בפסטיבל בספרד. אבל, מלה זו מלה. הוא מגיע ארצה ב־29, נוסע מנמל התעופה ישר להופעה בשפיים, חוזר משם ללוד, ומשם חזרה לספרד. ב־30 בחודש יש לו כבר הופעה שם ואסור לפקשש.

שני האלילים, עם האגו המפואר שלהם, הקפידו מאוד ששמות שניהם יופיעו בדיוק באותה אות ובאותו גודל מעל לשם המופע, „ג'אז מעולם אחר", ושיהיה להם בדיוק אותו מיספר קטעי נגינה. בעקבות המופע הניו־יורקי המשותף שלהם, שזכה להצלחה אדירה, החליטו שגם בארץ יתנו קטע כּלי חדש משותף. אבל, מה עושים כשאין להם אפילו הזדמנות אחת להיפגש לפני הקונצרט? יש חברים מוסיקאים, שנוסעים כל הזמן בעולם ומעבירים תווים מאחד לשני. יש גם טלפון מעולם אחר, שאתו אפשר לחזור על הקטעים היותר מסובכים. דבר אחד בטוח: אם היו תלויים בטלפון הישראלי, לא היו נפגשים לעולם. לא בחזרת, לא בהופעה.

הזמרת גייל. גם שרה, גם מציירת

טוסקה קפצה אל מותה – ונשארה תלויה באוויר

אם האופרה הישראלית החדשה מתכוונת לעודד עליית אמני אופרה יהודים מחו"ל, במיקרה של גייל הדני, לשעבר קסלמן, לא צריך לטרוח. היא ממילא נשואה לישראלי, אילן הדני, ושניהם גרים בניו־יורק, שם הוא מייצג את בנק דיסקונט. פרנסה לא רעה, הנקאות. ראה מיקרה יפת. גייל, לעומת זאת, מרחפת כולה בספירות של אמנות. גם יפה, גם שרה, גם מציירת.

בימים אלה היא עסוקה בחזרות אחרונות על תפקיד הרוזנת, באופרה המתחדשת „נישואי פיגארו". ישירו בערים הגדולות, גם בעפולה. לא שינוי מהותי לזמרת, הרגילה להופיע בעיקר בערי הפרובינציה האמריקנית. הגיעה עם פק ביקורות נהדרות מפסטיבל לייק פורסט, אי־שם בצפון מדינת ניו־יורק, שבו הוכרזה כטוסקה אלילית. הופיעה גם בקנזס־מיסורי וברוצ'סטר־אלבאמה, אבל לא בעיר ניו־יורק ולא בערי אירופה. זה אומר משהו, אבל גייל נשמעת אופטימית. בארץ זה הסיור המיקצועי הראשון שלה כזמרת אופרה. בגילגול הקודם שלה היתה זמרת־פולק ועוד לפני־כן ילדת־פלא, ציירת דווקא.

היא עצמה לא יודעת להסביר איך ולמה התחילה לצייר מבוקר ועד לילה ציורים שכולם בנושא אחד: השואה. היא דור שלישי באמריקה. ממשפחתה לא ניספה איש בשואה. אבל, ההיסטוריה היהודית ישבה לה על הכתפיים והיא ציירה מהדימיון וממה שקראה ושמעה. העיתונות עשתה מטעמים מילדת־הפלא של השואה. ההורים שלה התפעלו פחות ויום אחד קנו לה גיטרה. אז התחילה לשיר שירי פולק. את הבעל הישראלי הכירה כשהיה סטודנט למינהל עסקים בניו־יורק.

כשנישאו ובאו ארצה, חרשה את הארץ כזמרת־פולק, עם גיטרה צמודה, „תשואות ראשונות", הופעות בצבא. את כיוון האופרה והמוסיקה הקלאסית לקחה רק כשהיתה בהריון עם הבת הראשונה, לפני 11 שנה. בינתיים, יש גם בת שנייה וקאריירה שמתפתחת. שרה את לה־בוהם, מאנון לסקו, באטרפליי, טוסקה, קוזי פאן טוטה וכרמן. בביקורות כותבים, שאין כמוה מבצעת לאופרות של פוצ'יני.

זו, כמובן, לא תעודת־ביטוח נגד תקלים. באחד הביצועים האחרונים של טוסקה, שרה את האריה האחרונה, שלאחריה היא מתאבדת בקפיצה ממרפסת הקאסטלו הרומאי. גייל־טוסקה קפצה כמתוכנן בזעקה דרמאטית, מצפה לנחות על מצע מיזרונים שהכינו לה, אבל במקום זה נישארה תלויה באוויר של אחורי הקלעים, כי שמלת־חמשי הארוכה נתפשה באחד מזיזי התפאורה. היתה נשארת שם מי יודע כמה זמן, הקהל לא ראה דבר, אילמלא שמעה את קול חמשי הקרע, לאט אבל בטוח, ותוך דקה שוחררה ונחתה.

בין הביקורים בארץ הגיעה פעם גם ליד־ושם, נפגשה עם האוצרת והראתה לה חלק מציוריה בנושא השואה, כשהיא מציעה להשאירם במוזיאון המוסד. האוצרת הסבירה, שתולים שם רק תמונות של אנשים שהיו בעצמם בשואה. אבל, כעבור כמה חודשים הגיע אליה מיכתב, בו נתבקשה להעניק אחת מתמונותיה ליד־ושם. עכשיו המתאר של „פיגארו" מוצגת שם בציור, מאז הנאצים, ובחזית שורת נגנים המלווה אותם. ציור מאופרה אחרת לגמרי.

גם עם נקע בכתף ההצגה חייבת להימשך

בהצגה החגיגית של „יתומים", שנערכה בשבוע שעבר בתיאטרון בית־ליסין לכבוד השחקן מכרם חורי שקיבל את פרס ישראל, היה נחת לדי הרבה אנשים. נחת לבימאי אילן אלדד, נחת למכרם ולפטרוניתו הראשונה רות דיין, שסידרה לו את מילגת הלימודים הראשונה בלונדון. נחת גם לדליק ווליניץ, ופחות נחת לשחקן הצעיר בן לוין, שקיבל הרבה מחמאות אבל יצא מהחגיגה עם כתף נקועה.

ההצגה מספרת על שני אחים יתומים. הגברתן האלים הוא דליק והצעיר הנתון למרותו הוא בן. יום אחד מביא הגדול שהשתכר, אורח־בן־ערובה הביתה (מכרם) ויחסים מיוחדים נשזרים בין השלושה. ההצגה רצופה בהרבה אקשן גופני, נפילות, מכות ואלימות. במשך כל התחזרות עבדו השחקנים על עצמם במכון־כושר ועדיין ממשיכים לשמור על כושר במהלך ההצגות, שלא ייצאו מהחצגה בשן ועין.

לא שזה עוזר להם הרבה, מסתבר. באחת הסצינות מפליק דליק לבן מכות־רצח, מפיל אותו לרצפה – והכל מתרחש על הקרשים, כדי שבן לא ייצא מהסצינה הרוס לגמרי, הכינו למענו שטיח מרופד בגומאוויר, מגן לעצמות.

אבל, בהצגה החגיגית היתה לא רק חגיגה אלא גם התרגשות גדולה ומתח עצבים, וכשדליק הפיל את בן לרצפה באלימות, הוא פיקשש את השטיח. הזעקות הנוראות שהשמיע בן בנחיתה הקשה על הקרשים היו לגמרי אמיתיות ואלדד, הבימאי, שישב באולם אמר לעצמו: קרה לו משהו. אבל, ההצגה, כידוע, חייבת להימשך. כולם המשיכו לשחק כאילו שומדבר, עד לסצינה מסויימת שבה היחסים המוזרים בין מכרם לבן מגיעים לשיא רגשי. אומר מכרם לבן: „כל בחור צעיר זקוק מפעם לפעם ללחיצת עידוד בכתף", ומכניס לו קונץ' מעודד כזה.

מכרם הכניס לבן סיבוב מפרק־כתפיים ובן הזיל דמעות־כאב כל־כך נרגשות, שכמה אנשים טובים באולם התחילו לבכות בהזדהות שלמה. רק בסוף ההצגה, מאחורי הקלעים, התגלה שבאותה נפילה בן המסכן נקע כתף. אז גם הופיע אחד המוזמנים, השר ללא תיק עייזר וייצמן, בירך את כל השחקנים, ובעיקר התפעל מבן לוין הצעיר, לו אמר: „היית כמו טייס בטיסת־הסולו הראשונה שלו". אמר, והכניס לו טפיחת עידוד בכתף הנקועה. איי!

יתומים ווליניץ ולוין. כל צעיר זקוק ללחיצת־עידוד בכתף

החניך ממחנה־הנוער בשווייץ יפיק את הסרט של המדריך

מאת עדי נוי

החיים כותבים לפעמים תסריטים כאלה, שאם מישהו היה הופך אותם לסרט תורכי או פרסי גם אז היו אומרים שהוא סובל מעודף דימיון פרוע. הסיפור מתחיל בראשית שנות ה־60, כשמרוקו קיבלה עצמאות ונכנסה לליגה הערבית ושערי היציאה ליהודים נסגרו, אם־כי לא הרמטית. גם בתנאים החדשים נמצאו שם שליחי עליית־הנוער, שעברו מבית לבית, אספו ילדים יהודים למחנה־קיץ־כאילו והבריחו אותם לצרפת במטוסים קטנים. בליון חיכה להם מדריך אחר, עם אוטובוס־תיירים צמוד, שהבריח אותם באישון־לילה לשווייץ, לעיירת הקיט מורז'אנס. שם שהו כמה שבועות, עד עלייתם ארצה. למדריך שלהם, שהיה בן 19, דיבר את שפתם והיה להם את גדול ותחליף־אבא, קראו רפי והם אהבו אותו מאוד. סוף פרק א'.

בפרק ב' ניכנס לתמונה בימאי הסרטים **רפאל רביבו**, שסרטו האחרון „עדות מאונס" הוקרן בת"א 7 שבועות. בימים אלה הוא מביים את הסרט „מקום ליד הים", עם **אלון אבוטבול וענת צחור**. לסרט יש גם מפיק ושמו **סילבן אסולין**, בעל עסקי אופנה בפאריז, שעם הסרט הזה עושה את הסיפתח שלו בקולנוע.

איך נפגשו השניים? זה סיפור מהסרטים. לפני כשנה, כשרביבו גמר לכתוב את התסריט, התחיל החיפוש הבינלאומי אחר מפיק. בין השאר הגיע לרומא, שם יש לו ידיד עורך־דין, שאמר לו: אני חושב שיש לי מישהו בשבילך, חבר של הילדים שלי, שתמיד אמר שהיה רוצה להיכנס לעסקי קולנוע, או כשחקן או כמפיק.

הבעייה היתה רק למצוא אותו. במשך שבוע שלם טילפנו אליו לצרפת ולא מצאו. ביום האחרון של רביבו ברומא הזמין אותו הידיד לארוחת־ערב במסעדה, ואיך שהם נכנסים מישהו קם וצועד לקראתם. העורך־דין ההמום פוער זוג עיניים ואומר: שבוע שלם אני מחפש אותך בטלפון בצרפת – ובסוף אתה כאן. תכיר, הוא אומר לרביבו, זהו סילבן אסולין, הבחור שרוצה ללכת לקולנוע.

התיישבו ואכלו ודיברו על אוכל ויין, אף מלה קולנוע, ובסוף הארוחה פרש עורך־הדין האיטלקי מהשולחן והשאיר את השניים לבד. בשיחה גילה רביבו, שהבחור מדבר עברית שוטפת ושהוא חי בארץ כ־10 שנים. כשאמר לו שלמחרת הוא טס חזרה לשווייץ, גילה הצעיר שגם הוא היה פעם בשווייץ, בעיירה קטנה ששמה מורז'אנס, כשהיה בקבוצת ילדים ממרוקו, בדרך ארצה. רביבו בחן את פניו הארוכות ושאל: אתה זוכר איך קראנו למדריך שלכם? ענה סילבן: איך לא אזכור. הרי כל־כך אהבנו אותו. רפי קראו לו. אחרי פאוזה קטנה, בשביל לקחת אוויר, אמר לו רביבו: רפי המדריך – זה אני. והדמעות שזלגו לשניהם חופשי לא היו תוצאה של הבצל.

מי שחושב שבאותו רגע היה לרביבו מפיק וממון לסרט, טועה. אהבה ונוסטאלגיה זה דבר יפה, אבל ביזנס הוא ביזנס. אסולין לקח אתו את התסריט, הבטיח לקרוא, ואם ימצא חן בעיניו יחזיר תשובה תוך יומיים. כעבור יומיים בדיוק הגיע הטלפון הגואל לזנבה ורביבו שמע את הבשורה: אני עושה את הסרט שלך. אומר היום רביבו המאושר: האמת? חשבתי שלא אשמע ממנו יותר... מי אמר שאין הפתעות בחיים.

סילבן אסולין (ימין) ורפאל רביבו. רפי המדריך – זה אני

בחסות "תפארת המכונית" - 19
הראשונה במתן אשראי לרכב

יצחק שדה 34 ת"א טל. 03-336431 שד' בן גוריון 8 חיפה טל. 04-520461 רבי עקיבא 1 ירושלים טל. 02-223475

חידון הסמלים ב-ידיעות אחרונות

הוראות לפתרון החידון: בתלוש (המופיע לאחר ההגדרות) מצויינים מספרי הסמלים. עליך למצוא בחידון את ההגדרה המתאימה לכל סמל. לרשום בתלוש את מספרה

הקבקבה 9 · 11 · 14 · סילטל מדיח הכלים הקטן 10 · אנציקלופדיה רהתנהגות האדם 12 · קומודור 15 · 20 פרטי בינוי בערך כולל של 300.- שקל יוגרלו כל שבוע מתנת אומנות "קומודור". קומודור 13 · סופר אגוזד 16

הפרס הגדול מתנת **תפארת המכונית בע"מ** הראשונה במתן אשראי לרכב
מכונית ביאם 127, שנת 87' כולל מסים
חינם!
יצחק שדה 34, ת"א, טל. 03-336431

בית הפסנתר — פרס II — היבואן הגדול ביותר לפסנתרים ואורגנים. תל-אביב, רח' אלנבי 99, טל: 299023

4 · 7 · 50 קו-אופ 8 · עלון הפנויים/ות מס' 1 בישראל 5 · שגיא 774931 774212 תמלילות ומזכירות, קורסים לכתבנות בסך 150 ש"ח · שבלולית 6 · בית הפסנתר

לכבוד חידון הסמלים ב׳ ידיעות אחרונות

סמל הגדרה	סמל הגדרה	סמל הגדרה
1 ___	7 ___	12 ___
2 ___	8 ___	13 ___
3 ___	9 ___	14 ___
4 ___	10 ___	15 ___
5 ___	11 ___	16 ___
6 ___		

שם ומשפחה ______ גיל ______
כתובת ______

הזוכים במס' 17 בשבוע הבא
לרוצים לפרסם 03-654804

החלטה לוגית | בדרנים | אירועים | אמנים | ארגונים | מועדון

במדור: רשום לעצמך 77 ערבי נחל 28 ת"א 03-253270, 03-610537

אליס מ-15 ק׳

סרטים חדשים

הסוטה על הגבעה

„שירותים אישיים": כל מה שהבריטים היו רוצים לעשות במין – וטרי לא מתבייש להראות

בתי הקולנוע דיזנגוף ממשיכים בסקר על מצב המין בעולם. אחרי „שיחות מלוכלכות", שבדק את הנושא בקנדה הצרפתית, מגיע „שירותים אישיים", העוסק בבעיות המין של בריטניה הגדולה. מה שאנו מקבלים היא בדיחה אנגלית על מלצרית ההופכת לזונה ולבסוף לבעלת בית־בושת, המעניקה שירותים לגברים המבקשים פורקן.

הפורקן לא בא רק בשירותים ידניים, אלא בעיקר במלקות ובהצלפות מן הסוג האחורי, הנוחתות על עכוזי אותם גברים, המבקשים להיזכר בפורקני ילדות הזכורים להם מבתי־הספר הציבוריים. כך שיש לנו קצת מן „המרפסת" של ז'אן ז'נה (מראות, השתקפויות, תחפושות, חברה ופוליטיקה), קצת סוציולוגיה בגרוש (הדחקות, סטיות מן הנורמה, מצב האשה בחברה גברית), קצת סיפור אמיתי מהחיים (הסרט מבוסס על סיפור אמיתי, שאירע למאדאם אנגליה ושמה סינתיה פיין) וקצת בדיחות אנגליות. שחרי הבימאי הוא טרי ג'ונס, מן המייסדים של חבורת „מונטי פייטון", שביים את שלושת סרטיהם היפים ביותר: „מונטי פייטון והגביע הקדוש", „בריאן כוכב עליון" ו„טעם החיים לפי מונטי פייטון".

את התסריט כתב דויד לילנד, מחזאי טלוויזיה בריטי עטור פרסים, שהשתתף גם בכתיבת התסריט ל„מונה ליזה". תיחקר שנתיים את פרשת חייה של היצאנית האמיתית, ובנה דמות בדיונית לחלוטין, השואבת רק חלק מהשראתה מהאמיתית.

בתפקיד הראשי ג'ולי וולטרס, שהתפרסמה בסרט „לחנך את ריטה", אף היתה מועמדת לאוסקר על תפקידה זה. שחקנית תיאטרון מיומנת, במיטב מסורת התיאטרון הבריטית, הנועצת שיניה בתאווה רבה בתפקיד הראשי. לידה אוסף שחקני תיאטרון וטלוויזיה קומיים, שהידוע בהם הוא אלק מקואן („פרנזי"), המגלם כאן טייס בדימוס, שגילה את המין באיחור מסויים, והוא דוהר עליו כעל ספיטפייר ישן.

וולטרס, קולין וסטלמקס ב„שירותים אישיים". בעיקר הצלפות מהסוג האחורי

נחמן אינגבר

רדיו אקטיבי

„ימי רדיו": וודי אלן בסרטו ה־15. נוסטאלגיה. ראה „זכרונות" של פליני

ידועה נטייתו האופיינית של וודי אלן להסתמך על אילנות גדולים בבואו לנטוע את שתיליו הרכים. מראשית דרכו העדיף את רוח הפארודיה. את חברקות החומור הגדולות ביותר בנה תוך התייחסות פארודיסטית אל עולמות, סיגנונות, יוצרים אחרים. כך כשכתב את בדיחותיו הראשונות בטלוויזיה, לקומיקאים אחרים. כך כשעמד לראשונה עם חומר מקורי כקומיקאי על בימות וחיקה את עמיתיו. כך כשכתב את יצירותיו הסיפוריות הראשונות, כולן פארודיות, החל מכיפה אדומה וכלה במאדאם בובארי.

כשהחל לכתוב מחזות ותסריטים, השתלטה עליו שיגרת הפארודיה. מחזהו „שחק אותה סם" היה פארודיה על סרטי בוגארט. התסריט ל„קזינו רויאל" – פארודיה על סרטי בונד. כשהחליט לביים סרטים, לקח סרט יפאני, התעלל בו, קילף את הפסקול המקורי שלו ובנה אותו מחדש כפארודיה על סרטים יפאניים, על סרטי גנגסטרים, על הכל בעצם. הסרט: „מה נשמע טייגר לילי". אלן הפך, איפוא, את הפארודיה לנשקו העיקרי. מעיין יצירתו יכול לפכות רק כשהוא ניזון מיובל קיים המפרה אותו, בין אם כפארודיה ולעג, מחווה מעריצה או מקור השראה.

אלן מתחיל את הקאריירה הקולנועית שלו כבימאי בפארודיות על ז'אנרים קולנועיים: „קח את הכסף וברח" מבוסס על מאות סרטי פשע. „בננות" לועג לסרטים „המהפכניים" של שנות ה־60. „ישנוני" – פארודיה עליזה על סרטי המדע הבדיוני. הוא עושה פארודיה סהרורית על „מלחמה ושלום" של טולסטוי ב„מלחמה ואהבה", ואילו ב„כל מה שרצית לדעת על המין ולא העזת לשאול" – פארודיה על ספרי הסברה מינית, על סרטי פורנו, וקטעים בהם הוא מתמודד עם סיגנונם פליני, ברגמן, אנטוניוני.

מאז אין אלן יכול ליצור מבלי שינסה להתמודד עם עולמו הקולנועי של יוצר גדול כשהוא שוכח נטייתו זו, הוא עושה את סרטיו הטובים ביותר: „הרומן שלי עם אנני", „מנהטן", „דני רוז". אך, הוא לא יכול לשכוח. המוטו שלו בשנים האחרונות: „אם אשכחכם ברגמן ופליני, תשכח ימיני". לעתים פוזל הצדה ולועג לסרטים הרומאנטיים של שנות ה־30 („שושנת קהיר"), לעתים מחווה מפתיעה לגאון אחר, אורסון וולס („זליג"). לרוב נאמן לברגמן ולפליני. איזה חסרון אמנותי בולט, צורך מוזר ללכת על קביים במקום להזדקף על רגליו שלו.

הרומן שלו עם ברגמן מתחיל בסרט החקייני „רגשות", שבו הוא מורח במודע ובמכוון את ברגמן על המסך הניו־יורקי וגונב מהגאון השוודי הכל: עלילה, דמויות, שיח, סיגנון הצילום, סיגנון המישחק ומה לא. במיוחד מ„זעקות ולחישות". התרגיל נחוץ לו, כנראה, כי רק אם יידע לדבר ברגמנית, כך הוא סבור, יידע לדבר וודי־אלנית. יותר מאוחר הוא חוזר אל סרטו הקלאסי של ברגמן „חיוכי ליל קיץ", מספח אותו, אפילו בונה עליו התנחלות, ב„קומדיה סקסית בליל קיץ". ואילו ב„חנה ואחיותיה" הוא מתבסס בעיקר על „פאני ואלכסנדר".

לסרט החשוב ביותר של פליני, „שמונה וחצי", הוא מקדיש אחד מסרטיו הידועים פחות, אך הבעייתיים יותר, „אבק כוכבים". גם כאן אותו עיקרון: רק אם ילמד לדבר פלינית, יוכל לדבר וודי־אלנית. אחרי שלמד, הוא מרגיש שהגיע הזמן להתמודד עם אחד מסרטיו האנושיים והמשעשעים ביותר, „זכרונות", סיכום ילדותו בעיר מולדתו והרומן שלו עם הקולנוע. מעיון מדוקדק בסרט „ימי רדיו" קל לראות עד כמה הוא, מיבנית, עלילתית וסיגנונית, התמודדות אחד־לאחד עם סרטו של האיטלקי.

„ימי רדיו" הוא סיפור ילדותו של הגיבור הקטן, על רקע המישפחה היהודית, תרבות הרחוב, ובעיקר השפעת הרדיו. סרטו ה־15 כבימאי אפוף שידורי רדיו, מוצף שירי רדיו, פטפטני כמו רדיו, משתף גם את גיבורי הרדיו האמיתיים מהימים ההם. הצד האוטוביוגרפי בולט. כאילו בפעם הראשונה בחייו התקנא אלן בניל סיימון. הסרט עוקב אחרי שנות ה־40 הסוערות וגיבורו מעט מבוגר מאלן עצמו, ומכאן כמה טעויות משעשעות. כך אוספים הילדים כסף להקמת מדינת־ישראל עוד לפני המילחמה העולמית השניה...

„ימי רדיו" הוא גם מבט נוסטאלגי על הקולנוע שעשה אלן. הוא אוסף כאן את כל השחקנים שהופיעו בסרטיו הקודמים, ובעיקר את עלמות־החן. העבר (דיאן קיטון, השרה כאן שיר), ההווה (מיה פארו, המשחקת כאן נערת סיגריות צעקנית, העולה לגדולה), והעתיד (דיאן ויסט, אם להאמין לעיתונות. ויסט משחקת את דודתו הרווקה והיפה, השואפת לשווא למצוא את גבר חלומותיה).

הסרט מלווה בקולו של אלן, המפרש מה שרואות עינינו. אולי גם זאת כדי להזכיר לנו את מהות הרדיו, נושא הסרט הפעם. בהרגלו, חושף אלן את השפעת התרבות הפופולארית (קולנוע, רדיו, ספרות של רבי־מכר, פיזמונים) על עצמו. אשר לבחירת הפסקול – קצת נוסטאלגיה, קצת קצב, קצת ג'אז. תצאו ותזמזמו.

דיאן ויסט ב„ימי רדיו". אפוף שידורי רדיו, מוצף שירי רדיו, פטפטני כמו רדיו

הזמרת טובה פורת – בערב שירי אדית פיאף בעברית

רוחה של פיאף נכנסה בי

„גבירתי הקטנה". קוראת הזמרת טובה פורת לתוכניתה החדשה, המוקדשת לשירי אדית פיאף. לפורת, החוזרת ארצה אחרי היעדרות ממושכת, זו הגשמה של חלום: „לפעמים אני חושבת, שרוחה של פיאף נכנסה בי. הקול שלנו דומה, אני נראית כמוה. נסעתי לפאריז בגלל הערצתי לפיאף. תמיד רציתי לצאת בתוכנית משיריה".

פורת ובעלה/ אמרגנה אמציה נסעו לפני 25 שנה לחפש מזלם בפאריז. „לא ידעתי צרפתית, אבל הכל בשפה הזאת צילצל כל־כך מוסיקאלי". הופיעה ברדיו, בטלוויזיה, ולבסוף במועדונים היוקרתיים „רספוטין" בפאריז, „קאוינו רוס" בניו־יורק וב„מיוזיק הול" בבריסל, לצד כוכבים כדאלידה המנוחה ושארל אזנבור, התארחה בתוכניות טלוויזיה של אד סאליבן, דיאנה שור ודני קיי והיתה הזמרת הישראלית היחידה שכיכבה בקונצרט ה„בוסטון פופס" של ארתור פידלר. שרה ב־12 שפות. אמציה מצביע על קטעי ביקורת, המשווים את הזמרת נמוכת הקומה, בעלת הקול העמוק, לאדית פיאף. „בארה"ב אמרו, שמאז שפיאף היתה שם לא שמעו זמרת כל־כך אותנטית".

פיאף, פיאף ושוב פיאף. טובה: „ידעתי, שאם אחזור לארץ עם שירי ארץ־ישראל היפה, לא אחדש כלום. עכשיו אני מממשת חלום־ילדות, מבטאת עצמי דרכה. מעין מחווה לפיאף".

תירגם לעברית: אבי קורן. מביים: דני ליטאי. הם שהיו האחראים להצלחת „פרם פרם פרם", לפני כעשור, שהביא אף הוא את סיפור האנקור הפריזאי. בערב של טובה מוקדשים קטעי הקישור לגברים בחיי פיאף: איב מונטאן; מרסל סארדן, אהבתה הגדולה, מתאגרף שניספה בתאונת־מטוס; את אלה מגלם אשר סיוון, שחקן צעיר, יוצא להקה צבאית. לפני שנתיים עשתה ניסיון לערב כזה, בתרגום ריקה רבינוביץ'. „קשה לשיר פיאף בעברית, אבל אבי קורן עשה עבודה יוצאת־מן־הכלל. מצא למלים הצרפתיות מקבילות בצילצול בעברית, כשאני שרה בעברית אני שומעת באוזני את המלים בצרפתית".

כרגע היא חוזרת באולם נחמני בת"א. הופעה ראשונה ב־20 בחודש, עדיין לא יודעים איפה. תהיה גם תזמורת של חמישה נגנים.

בעבר הופיעה גם בחצרות מלכים: גנראל מחצר מלך מרוקו הזמין אותה להופיע כארמון המפואר. שרה גם לפני השאה האיראני. גם בתורכיה היתה. אמציה: „התקשורת בארץ לא התייחסה להצלחות של טובה בחו"ל. אף אחד לא מכיר אותה, למרות שזכתה להצלחה שכדוגמתה לא ידעה אף זמרת בארץ".

עכשיו, הזוג פורת מלא תיקוות. בטוחים בכישרונה, והפקה (תיאטרון אוקטבה, ז'אק יעקב), שתעמיד את טובה במקום הראוי לה לדעתם. השגרירות הצרפתית כבר הזמינה הצגות. נראה מה יגיד הקהל הישראלי על גירסה ישראלית נוספת לאדית פיאף.

■ **תמי שבק**

טובה פורת. „כשאני שרה פיאף בעברית, אני שומעת באוזני את המלים בצרפתית"

הפרקליטים

הסידרה „פרקליטי אל. איי.”, מיום ה' על המסך הקטן שלנו

מאת רמי דרומי ואבישי מתיה

„אתם חייבים להוציא את בני זכאי”, לוחץ התעשיין העשיר על עורכי־הדין שלו, „אפילו אם אנס את האשה ההיא, עליכם לעשות הכל כדי שהמושבעים ישחררו אותו. אני משלם מאות־אלפי דולארים בשנה למישרד המחורבן שלכם, וכדאי שלא תשכחו את זה”.

העובדה שהבן הנחמד אנס, יחד עם שני חברים, צעירה כושית חולת־סרטן, לא כל־כך מטרידה את האב העשיר. בעצם, גם לא את עורכי־הדין שלו. „למה שלא נטען, שהיתה זו התובעת שפיתתה את הצעירים”, מציע אחד מהם. „היא ידעה שימיה ספורים ופשוט רצתה לעשות קצת חיים... ואם לא יצליח, לא סוף העולם. נשתדל למשוך את המישפט כמה שיותר. הרופאים נתנו לה רק כמה חודשים לחיות. כשתמות, כבר לא יהיה צורך במישפט”.

זוהי סצינה אופיינית מתוך סידרת הטלוויזיה „אל. איי. לואו” (החוק של לוס־אנג'לס), שהחל מיום ה', ה־25.6, תתפוס על המסך שלנו את מקום רמפסי ומייקפיס. סידרה הזוכה להצלחה כמעט חסרת־תקדים בטלוויזיה האמריקנית.

■■■

זה קורה אחת לכמה שנים. פתאום פולשת למסכים סידרה שונה מכל האחרות. נועזת, חכמה, מלאת הומור, שאי־אפשר להשוותה ליבול המצוי. סידרה לאנשים אינטליגנטים. „אל. איי. לואו” היא סידרה כזו. גם אלה שקוראים לה אופרת־סבון מודים, כי היא אופרת־סבון מתוחכמת.

הסידרה עוסקת בחוק ובמישפט, בפושעים ובקורבנותיהם, וכמובן – בפרקליטים. בהזדמנות זו, היא שוחטת כמה פרות קדושות בתחומים אלה. שום דמיון לפרי מייסון. בניגוד לפרקליט המפורסם ההוא, שכל מה שידענו עליו היה בהקשר לקיס המישפטי בו טיפל, בסידרה זו מספרים לצופים הכל על כל אחד מהגיבורים. גם מי ישן עם מי. פרקליטים כבני־אדם, עם רגשות, חולשות, תשוקות ומאוויים, שלא תמיד עולים בקנה אחד עם האתיקה המיקצועית.

אין בסידרה גיבור מרכזי, שאפשר להזדהות אתו או לשנוא אותו. יש בה גיבורים אחדים ודמויות־מישנה, אך הגיבור האמיתי הוא מישרד פרקליטים משגשג ובעל מוניטין, המעניק שירותיו בכל תחומי המישפט: רצח , אונס, נהיגה בעת שכרות, זיוף, מירמה, בעיות מס, מאבקי גירושין. הכל הולך, כל זמן שזה משתלם עיסקית.

הצופים שותפים לסצינות במישרד, בבית־המשפט, במיטות הגיבורים, ליחסים בין הפרקליטים לבין עצמם, בינם לבין לקוחותיהם, יריביהם, מישפחותיהם.

„רעיון הסידרה ניקר במוחי משך כמה שנים”, אומרת טרי לואיס פישר, כותבת ומפיקת־מישנה. „עוד מהתקופה ששימשתי כעוזרת התובע המחוזי של לוס־אנג'לס”. לא מעט מהמיקרים בסידרה אכן שאובים מהקאריירה שלה. „הבעיה שלי היתה, שלא אהבתי מה שעשיתי. מישפטנים רבים שונאים את המיקצוע, אבל ממשיכים להיסחף במירוץ. עד שיום אחד נעצרים ומתחילים לשאול את עצמם מה אני עושה כאן. זה בדיוק מה שקרה לי. עכשיו אני מגישה את הראי לקולגות־לשעבר, שיראו איך הם נראים”.

תקציב כל פרק – מיליון דולאר. „אין מירדפי־מכוניות, אין סצינות בהן מכים או הורגים”, כך פישר. „הדגש על שאר האלמנטים, בעיקר תסריטים אמינים, דיאלוגים משכנעים ומישחק טוב”.

■■■

גיבורי הסידרה מעוצבים על־פי חלוקה סטריאוטיפית צפויה.

מנהל המישרד הוא ללנד מקנזי, השריד האחרון מהשותפות המייסדת. מגלם אותו ריצ'ארד דיסארט.

הארי המלין מגלם דמותו של מייקל קוואק. השבועון „פיפל” (אנשים) כינה אותו לא מכבר 'הגבר הסקסי ביותר בעולם'. מחמאה שלא הותירה עליו, לדבריו, רושם מיוחד. הוא מגלם דמותו של פרקליט בעל מצפון, מתחבט, הנקרע בין האמביציה לבין האתיקה, שאינו מוכן לוותר על עקרונותיו אפילו אם יילך בגללם לכלא.

סטיוארט מרקוביץ הוא עורך־דין יהודי ביישן, אנציקלופדיה מהלכת לדיני מסים. הוא מחזר אחרי עורכת־הדין אן קלסי, העוסקת בעניינים אזרחיים ומעמידה תמיד את טובת הלקוחות מעל לאינט־רסים של המישרד. השחקנים המגלמים את הזוג, ג'יל אייקנברי ומייקל טאקר, הם זוג נשוי בחייהם הפרטיים.

„הכיבשה השחורה” במישרד הוא ויקטור סיפונטס (ג'ימי סמיטס), שהאידיאלים שלו גורמים לא פעם לחיכוכים בינו לבין אחד השותפים, דאגלאס בראקמן הבן (אלן רצ'ינס).

סוזן דיי מגלמת דמותה של גרייס ואן־אוהן, סגנית התובע המחוזי של לוס־אנג'לס, המפתחת רומן לוהט עם הפרקליט היפה מייקל קוואק.

אם יש גיבור מרכזי לסידרה הוא ללא ספק ארנולד בייקר, עורך־דין יפה־תואר, גרוש, מומחה במישפטי גירושין. הוא בעל מוניטין כמפתה נשים, לעתים גם נשי לקוחותיו. „טיפוס שהנשים אוהבות ואחר־כך שונאות עצמן בגלל זה”, כדברי המפיק, סטיבן בוצ'קו. „זהו גבר שאת רוצה לקחת הביתה ולהגיש לו כוס קקאו חם”, מוסיפה אחת הפארטנריות שלו. ואל תתפלאו אם מתחת למעטה החיצוני מסתתר, כרגיל, בחור רגיש ונחמד.

מגלם הדון־ז'ואן של הסידרה הוא במציאות גבר־של־אשה־אחת. כלומר, עקרונית. עכשיו אפילו אהבה אחת אין לו והוא בחיפושים. זהו קורבין ברנסן, בן 32. כסף, הוא מצהיר, לא חשוב לו. עושה ג'וגינג. כרגע משתתף, לראשונה בחייו, בצילומי סרט־קולנוע ממש: הקומדיה „שלום שוב”, שתצא לאקרנים באוקטובר, פיסגת הקאריירה שלו עד כה. שאיפותיו: מיקצועית – לנהל תיאטרון ניסיוני; אישית – להקים מישפחה. בסידרה, לפחות, זה הולך להתגשם. בעונה הבאה אמור ארני השובב להתחתן.

גיבורי הסידרה, תמונה קבוצתית. פרקליטים במישרד, בבית־המישפט, במיטה. הדון־ז'ואן של הסידרה הוא בחיים גבר של אשה אחת

לאסלו־אירמה ובקר־נסטור, בחזרות השבוע על „אירמה לה דוס”.
צילומים: שחר מלמד

זונה לא מתאהבת בקלות

החזרות על המחזמר „אירמה לה־דוס” – להילוך גבוה. לאסלו תוריד עוד 4 קילו. איפה משיגים נעלי־נשים לגברים עם רגל מס. 43. איך להתחבק ולהתלטף עם משה בקר, לפני שמכירים האחד את הריח של השני ● אהבת הסטודנט והזונה הקטנה מפיגאל, גירסת צדי צרפתי, חודש לבכורה

מאת איציק יושע

„אין לכם מה לדאוג. ההצגה הזאת בהחלט מתאימה לילדים. זהו סיפור על תשוקה, רצח, קינאה ומוות. בקיצור – כל הדברים הטובים שבשבילם כדאי לחיות”. כך, בחיוך סרקאסטי, פותח בוב, אריק לביא, המספר במחזמר „אירמה לה דוס”, שכתב הצרפתי אלכסנדר בראפורט. בעוד חודש, לשבועיים־וחצי, על בימת היכל התרבות בתל־אביב. לביא, אגב, השתתף באחת ההפקות המצליחות ביותר של אירמה על הברודוויי, יחד עם אליוט גולד.

אירמה (חנה לאסלו) היא זונה מרובע פיגאל בפאריז, המתאהבת בנסטור (משה בקר), סטודנט למישפטים. בחור נאיבי, רחוק בנפשו ובגופו מתווי השוליים של החברה, שלא מוותר על אהבתו לזונה חביבת ה„מילייה”, איזור עבודתה. „זאת אהבה קשה”, אומרת לאסלו, הכוכבת והאשה היחידה במחזמר. „זונה לא מתאהבת בקלות, וכשהוא מרעיף עליה אהבה היא לא מאמינה שזה קורה לה”. דבקותו זו מביאה במהלך המחזמר לחילופי דמויות, לתחפושות, למצבים על סף אבסורד. נסטור מתחפש למאהב עשיר וזקן (אוסקר) רק כדי לשמור את אהובתו לעצמו, ובדרך לסיום המאושר נקלע לצרות עם החוק.

אם עד לאחרונה לא ראיתם שלטי חוצות ראוותניים המבשרים על בואה של אירמה, הזונה המתוקה, לעיר, זה לא משום שאיש לא מחכה לה. ניתן להניח, שכשמדובר בכסף פרטי (משה יוסף וג.מ.א. הפקות), ולא בכספי ציבור, ההיגיון ויצר הראוותנות מקבלים סייגים.

■■■

החזרות הראשונות, שכבר עברו להילוך מהיר, מתקיימות באולם קטן הסמוך ל'ספריה' בבית־הסופר בתל־אביב. התפרים בין המערכות המוכנות ייתפרו באולם ספורט בקצה העיר. רק יומיים לפני ההצגה הראשונה, בעוד כחודש, יחושו השחקנים את מגע החלל ממוזג־האוויר של היכל התרבות.

את שבוע החזרות הזה פתחו במסיבת הפתעה ללאסלו, ליום החולדת. ארוחת־בוקר ומתנות. מיובל כספין, מעצב התלבושות, קיבלה ספר: „רוזה תמיד”. לאסלו הבינה. תוך חודש היא מתכוונת להיפטר מארבעה ק"ג לטובת אירמה חטובה יותר.

זאת לא היתה ההפתעה היחידה באותו יום. תוכנית העבודה לאותו יום שונתה אחרי לילה ללא שינה של צדי צרפתי, הבימאי, שהחליט לשנות חלק מהתוכנית הכתובה. את הזמן עד להתארגנות, מעבירה אורית גפן, עוזרת הבימאי (בעצמה אשתו ובתו של שחקן) בתרגיל מישחק עם משה בקר.

■■■

החיוך, הקריצה, השעשוע הם חלק [illegible] שהתווה צרפתי ללאסלו, לבקר ול[illegible] המשתתפים. „מבחינתי זה היה הכרח, [illegible] צרפתי. „להעלות את הסיפור כפי שהועלה [illegible] 27 שנים – אין טעם. זה לעשות הצגה כפ[illegible] פעימה בדופק. כלומר, אין מקום לה[illegible] ובהעתקות אין לי עניין. כשהעלו את 'ה[illegible] הנאווה' עשו עבודה קלה. הכל היה טכ[illegible] צריך לשבץ במשבצות הידועות. כשמ[illegible] לארץ הפקות שמצליחות בחו"ל מאבד[illegible] חושב, משהו מהיצירה המקומית של כאן ועכ[illegible]

„עכשיו זה גם לראות את ההצגה כרג[illegible] דימיוני, של וידאו־קליפים. נשמע [illegible] פראדוכסאלי, אבל כשמנסים להגדיר [illegible]

[illegible] על סיפור קצר, שלם. לכן, אירמה לא [illegible] לפי הסטריאוטים שאנחנו מכירים מפה. [illegible] דווקא את הזונותיות הקטנה שיש אולי [illegible] ובהתנהגות של סינדי לאופר או מארונה. [illegible] בקריצה קטנה, כי המחזמר הוא בעצם סיפור [illegible] קטן ומה שריאליסטי במחזמר תמיד נראה [illegible], וממילא אני שונא ריאליסטיות גם [illegible] באקרון, לא רק במחזמר”.

■■■

[illegible] הגישת העכשיו, כפי שהיא באה לידי ביטוי [illegible] תישמע גם במוסיקה. קובי אשרת, המנהל [illegible] המוסיקלי: „הגישה שלי, בהשראת הבימאי, היא [illegible] ניעור האבק מהמוסיקה שכתבה מרגרט מונו, מי שהלחינה שירים רבים של אדית פיאף. הוצאתי את הקיטשיות המיותרת, אבל עדיין זה לא רוקנ'רול או מחתרת”.

גם התפאורה מנותקת מהריאליסטיות של הפקות קודמות, וודאי מזו שהיתה בסרט. תפאורה עם קווים משורטטים, רומזים, פנייה לא מתחנפת לאינטליגנציה של קהל. „יעל פרדס, התפאורנית”, נזכר צרפתי, „התעוררה בוקר אחד, אחרי ששלחתי אותה שש פעמים להכין דגם אחר של הבימה, ואמרה לי בדחילו: 'חשבתי על משהו, ורק שירטטתי אותו'. כשראיתי אמרתי לה: לא שירטטת. זהו הדגם”.

אם התפאורה כזאת, בתלבושות ובדמויות יש חגיגה של ממש. „אם נסטור, המאהב”, אומר צרפתי, „מחליף זהויות בקצב מטורף, וחנה היא האשה היחידה בסביבה שבעצם מלאה נשים, למה שהרקדנים לא יהפכו לרקדניות? אין סיבה שלא.

■■■

רותי, האחראית על האביזרים, מגיעה עם זוג נעלי נשים מיספר 41. שארית הפליטה מ„אמריקה”. „אם וולברג (אחד השחקנים) יראה את הנעליים האלה”, אומר משה בקר, מפסיק את החזרה, „הוא יחזור מייד לתותחנים”. זוג אחר מצאו. איפה ימצאו את היתר? לא קל. שלחו את יובל כספין לאחת הקוקסינליות המפורסמות בעיר. בעלת המידות הגבריות, היפנתה אותו, נעלבת, לחברתה הגברית ממנה. כספין חזר עם המירע הדרוש: עד החזרה הגנרלית יהיו נעלי נשים גם במידה 43.

לאסלו מצטרפת אל משה בקר לחזרה על הסצינה „הארורה”, כפי שהם קוראים לה. סצינת האהבה, בה הם שרים את השיר שהוותיקים בינינו מקשרים עם אריק איינשטיין וגאולה גוני. „בהתחלה היתה הרבה מבוכה”, נזכרת לאסלו, „עוד לא הכרתי את משה, לא הכרנו את ריח הגוף אחד של השני. היה מוזר ללחוש מלות אהבה, להתחבק, להתלטף, בלי שעוד היתה איזושהי קירבה בינינו. עכשיו אנחנו מאוד אוהבים את הסצינה הזאת”.

אמנם מדובר בזונה וסרסורים, שוליים מוקעים בדרך־כלל, אבל מדובר בעצם בבני־אדם, ברומנטיקה שתענוג לעוף איתה. גם פוסטר ההצגה לא יציג זונה בתנוחה מגרה, אלא זוג נאהב. „ואם יש פה מישהו מודאג”, כמו שמרגיע אריק לביא לקראת סיום, „בקשר למסר המוסרי שבסיפור הזה – שיירגע. אירמה ונסטור נרשמו לנישואין אחרי שהיא ילדה. מסייה אוסקר, כשהוא מוזמן לפאריז, נכנס לביקור אצל אירמה והילדים. לנסטור ממש לא איכפת. בסופו של דבר, המאהב והבעל הפכו לאיש אחד, תופעה מאוד מיוחדת בהיסטוריה של חיי הנישואין בצרפת”.

צדי צרפתי: „יהיה באירמה [illegible] הזונותיות הקטנה שיש במראה ובהתנהגות של סינדי לאופר או מארונה. הכל בקריצה קטנה. המחזמר הוא בעצם סיפור קטן”

אריק לביא: „הצגה שבהחלט מתאימה לילדים... תשוקה, רצח, קינאה ומוות. כל הדברים שבשבילם כדאי לחיות”

צדי צרפתי (משמאל) וחזרות „אירמה [illegible] ריאליסטי במחזמר נראה מגוחך”

עם הגב לגידי, עם הפנים לגוב

בתקליט החדש – גם על העטיפה, גם באופי השירים – מתנתק גידי גוב מהדימוי הבדרני. יותר שפתיים קפוצות. גוב – על העבודה עם לואי להב, על הלחנים של פוליקר, על המלים של מאיר אריאל, על רוח התקליט

מאת דני בלושטיין

עד לאחרונה היה גידי גוב, החתום בחברת התקליטים הד־ארצי, „שם נעים בחברה, לא התעשרו ממני ואני לא מהם”, כהגדרתו. אלבומו החדש, „דרך ארץ”, משנה את התמונה מקצה לקצה. מאז ש„שלל שרב” יצא לפני כחודשיים, הוא הפך לשיר המושמע ביותר מעל גלי־האתר. הסיכוי לא להיתקל בו בפתיחה מיקרית של הרדיו הוא כמו הסיכוי לפתור את „תו השעה” בגל"צ. „פיתאום היא מתרגשת נורא,/ סף מאורע,/ זה יקרה, זה קרה”, שר גוב בשיר. ואמנם מעיד על עצמו: „אני די נרגש מההצלחה של התקליט. בטח יעבור לי, אבל זה פעם ראשונה אצלי”.

את הסיבה להצלחת התקליט הוא תולה בגיבוש ובמיקוד שבו: „בעבר התפזרתי על יותר מדי סיגנונות. הרוק שעשינו בלהקת 'דודה', למשל, לא הצליח משום שעירבנו הומור עם כסח. היום אני מבין שחייבים לדעת בדיוק מה עושים. אני מאוד אוהב לשיר סווינג כמו 'רומנטיקה' או את 'יש איי־שם', אבל חייבים להחליט”.

– בחרת לעבוד עם לואי להב כמפיק מוסיקאלי. להב ידוע בדומינאנטיות שלו. איך הסתדרתם?

„עבדתי אתו כמו שעובדים עם בימאי, מתוך איזושהי הסכמה בסיסית, למרות שכל הזמן היו בינינו חילוקי דעות. הוא היה מאוד נחוש בדעתו. אני – פחות. הוא שינה מיבנה וקצב של שירים שהבאתי לו והיה לי קשה עם זה. אבל, בחרתי לעבוד אתו כי חיפשתי משהו אחר. משהו שיוציא אותי משלוותי. ידעתי גם, שחסרים לי הרבה דברים כזמר. שאם אני רוצה להמשיך עם זה, אני צריך ניעור”.

– אז התמסרת ללהב?

„לא התמסרתי, כל הזמן נאבקתי. העבודה על התקליט היתה סיוט. אף אחד לא ישן כמעט, עבדנו כל הזמן. נרדמתי כמה פעמים באולפן, בזמן שלואי ומורנו (טכנאי ההקלטה) המשיכו לעבוד על הקונסולה. לואי איש מקצוע אמיתי. יודע בדיוק על מה הוא מדבר. כל־כך מעורב בעבודה, שזה סוחף אותך. אין לו גבולות. עד שלא מעיפים אותו מהאולפן הוא ממשיך לעבוד. קשה להתנגד לו, כי הוא מתמסר לעבודה עד הסוף. לא יכולתי לשפוט אותו בכלל. הייתי בחצי הכרה, אבל ידעתי שזה בסדר”.

– בשיר אחר שמחי יש הרגשה של התנגשות בין הכיוון הים־תיכוני של פוליקר (שהלחין את רוב שירי התקליט) להפקה המוסיקאלית של להב.

„פוליקר אמר לי מראש, שלהב מקובל עליו. זה היה קשה, כי יהודה מאוד חרד לשירים שלו. יהודה חשב על השירים שלו בצורה אחת, ולואי ואני בצורה אחרת. כמה מהדברים אולי פגעו בו, אבל תקליט חייב להיעשות ע"י ראש אחד, מפקד אחד. אני יודע שיהודה מאוד אוהב את 'שלל שרב' ואני מניח שעוד נשב ונדבר על התקליט. יש לי עוד הרבה שירים של יהודה שאני רוצה להקליט”.

– 'יורם' מציג גישה לא מקובלת בשירי נוסטלגיה. אולי לראשונה התייחסות רוקיסטית לנושא השכול. מה עומד מאחורי השיר?

„זה שיר שבנוי אחרת מבחינת ההיגיון המוסיקאלי והטקסט. עלי מוהר כתב, על חבר שלו שנפל לפני 18 שנה בתעלה. אחרי כל־כך הרבה זמן, פיתאום יצא לו שיר. כשמישהו מת, הוא תוקע את אלה שאוהבים אותו במקום שהם לא יודעים מה לעשות איתו, עם הכאב הזה. עלי מודה: אתה חסר לי. כתב את השיר על חבר שלו, אבל הכאב הוא גם שלי”.

– חלק גדול מהטקסטים בתקליט הם של מאיר אריאל. איך נוצר החיבור איתו?

„דרך יהודה עדר. הוא ואתי אנטה („המון הפקות”) נסעו לקיבוץ שלו והשמיעו לו קאסטה עם השירים. לא האמנתי שיקרה משהו. יום אחד הוא בא אלי, השמיע לי את הטקסטים – ושבה את לבי. יש לו דרך עם השפה, פיוט וחוזק כזה. משהו עבר לי מאוד ברור, אפילו אם לא הבנתי הכל. את 'גבר בעיר' הוא פתח בציטוט מהתנ"ך: 'בא החושך ויהי לילה/ בו תרמוס כל חיתו־יער'. מאיר חשב שאפשר לוותר על זה, אבל אני נדלקתי על המישפט, למרות שהפחיד אותי לשיר 'חייתו'– מה זה? הטריד אותי גם לשיר 'עם הגב לים/ עם הראש לשם'. אבל, אני מרגיש שהוא יודע בדיוק על מה הוא מדבר, למרות שהוא מעיד על עצמו שלא הכל נהיר וברור לו”.

– הצילום שלך על עטיפת התקליט, חובש משקפיים עם שפתיים קפוצות, דימוי בסחיסטי, בא כדי לנתק מהדימוי הגידי גובי הבדרני של „זהו זה”?

„בהחלט. לא היה טעם להצטלם צוחק עם כלב בפארק הירקון. כשראיתי את התמונה בפעם הראשונה נבהלתי נורא. אני בכלל נבהלתי מלואי, מהתקליט, מכל דבר. בראיון ברדיו אורלי יניב החמיאה לי על העטיפה ועל האומץ. פיתאום זה קיבל עוון קרבי. אשתי אמרה לי שזה יותר נכון, כי ככה אני נראה רוב הזמן. בסופו של דבר, זה משקף את רוח התקליט – קצת כמו ילד רע, אני חושב”.

גידי גוב. „ידעתי, שחסרים לי הרבה דברים כזמר. שאם אני רוצה להמשיך עם זה, אני צריך ניעור”

השפע המוזר הזה

סופרים מו"לים, מבקרים וקוראים מנסים להסביר את פריחת ענף הספרים השנה ואת ההתעניינות הגוברת של הקהל ביצירות מקור

מאת תמי שבק

ביום רביעי נפתח בקול תרועה רמה שבוע הספר העברי. במסיבת העיתונאים שקדמה לו הבטיחו המו"לים לקהל שוחרי הקריאה „כשני קילומטרים של דוכנים למימכר ספרים". עוד סיפרו, כי בכל שנה נמכרים בידיד יותר ספרים מאשר במשך השנה כולה. נתון זה עשוי לשמח בוודאי את כל הנוגעים בדבר, שכן השנה היתה לספרות ערגה שלא ידעה כמוה. טובי הסופרים פירסמו מפרי עטם, מיספר הספרים שיצאו לאור ומיספר הספרים שניקנו הם חסרי תקדים בהשוואה לשנים קודמות. פנינו אל סופרים, מבקרים, מו"לים ומוכרי־ספרים בשאלה: מה גרם לפריחה הגרולה בשוק הספרים? להלן התשובות (לפי א"ב).

• יעקב אורלנד (יו"ר אגודת־הסופרים): ההשערה שלי היא שיש כאן בריחה אל האישי. הרבה מן הספרות הטובה של השנה ביטאה לא רק את האני של הסופר, אלא גם של האזרח. כעין אספקלריה להכיר את עצמנו חברתית ופוליטית. הספרים האלה אולי לא ניקנו מאהבת הספרות, אלא משום שהספרות החלה לייצג את החברה ולשקף אותה. בכל מיקרה, את מצבו של הסופר זה לא ישנה, כיוון שרק כותבי רבי־המכר נהנים מן השפע, וכל עוד ההסכמים הקיימים בין הסופרים למו"לים יישארו על כנם, הסופר לא יהנה מן השפע.

למדו איך למכור

• יוסל בירשטיין (סופר): 1. יש סחורה מעניינת ויש מה לקנות. 2. המוכרים, קרי המו"לים, התעוררו מתרדמת המאה ולמדו איך למכור. 3. לחלוץ שביניהם, מנחם פרי, שלוחה בירכת ישר־כוח.

• יואב ברש (הוצאת „מסדה"): איני משוכנע שקונים יותר. מכל מהדורה מדפיסים היום פחות. הצלחות בודדות תמיד היו. כמה פעמים יכולה לחזור התופעה שיהושע קנז ויורם קניוק, דויד גרוסמן וא.ב. יהושע יוציאו ספר באותה שנה? אין ספק שבשנה הבאה המצב לא יחזור על עצמו, שכן לחלק ניכר מן הסופרים שהזכרתי לוקח זמן רב יותר לפרסם ספר. יש להבחין בין התופעה שטובי הסופרים בישראל מפרסמים ספרים לבין העובדה שיוצאים אומנם יותר כותרים, אבל במיספר קטן יותר של עותקים. ריבוי הכותרים גורם להתייחסות תיקשורתית בלתי־רגילה והתופעה נראית גדולה יותר ממה שהיא.

• פרופ' נורית גוברין (חוקרת ספרות): ייתכן שהיתה כאן הצטברות מיקרית של רומאנים שנכתבו קודם־לכן ויצאו לאור באותה שנה. אם מסתכלים על רצף הספרות העברית בששים־שבעים השנים האחרונות, רואים כי גם בראשית שנות ה־50 וגם בסופן היה גל כזה של שפע. אני מניחה שבתקופות משבר או בתקופות הראויות יש גאות. יש קשר בין חוליי החברה לאמנות מתעררת. תשובה אפשרית אחרת: הציבור עייף מהטלוויזיה, מהפסימיות ומחוסר־הרלוואנטיות שלה. יש ניסיון אמיתי לחפש תשובות לשאלות זהות ולהצדקת קיומנו כאן. דברים שהיו ודאיים נתונים היום במחלוקת. המיומנות של הסופרים עלתה, הספרות הפסיקה להיות נחלת העילית והיא מדברת כעת אל קהל רחב, מבלי לרדת אליו או להתחנף אליו.

• ורדה גינוסר (מזכ"ל אגודת־הסופרים): אנשים כמו מנחם פרי הוציאו את הספרות מהיכל השן שלה והביאו אותה למקומונים. התיקשורת החלה להתייחס לספרות כאל מוצר צריכה. יש גם מה לקרוא. קם דור חדש שכותב ספרות טובה, לא מיופיפת. הטלוויזיה כבר מיצתה את יכולת הקניית ההנאה שלה. אני לא מאמינה שזו רק אופנה, שכן אדם לא יסתגר בביתו ויקרא ספר רק משום כך. יש כאן פתיחות עיניים, גילוי מחדש של דבר שהזונח הצידה. קומץ שוחרי הספרות לא הפסיק מעולם לקרוא ספרים. הצטרף אליו הקהל היותר רחב.

• סנדו דוד (סגן יו"ר אגודת־הסופרים): העם היהודי קורא בדרך־כלל יותר מעמים אחרים, ובשנים האחרונות יש פריחה כלכלית ושפע קניות וגם הספר הפך־לפריט שצריך לקשט בו את הבית, לא כל שכן כשפוליטיקאים מתחרים ביניהם מי קורא יותר. זו אופנה, ואני לא בטוח שקוראים את הספרים שקונים מההתחלה עד הסוף, אבל מבחינת הסופר זו תופעה מבורכת, כי אם לא קורא את הספר האדם שקנה אותו, יקראו אותו הילדים.

• אוהד זמורה (הוצאת זמורה־ביתן): לדעתי, התופעה היא פאטה־מורגנה. אין ביקוש גדול יותר, אלא רק כמה ספרים זכו לתפוצה רחבה ולכן הם בולטים. רוב הספרים נמכרים במהדורות קטנות מבעבר והמצב מדאיג, בעיקר את המו"לים. בתקופת האינפלציה היתה פריחה גדולה לחנויות הקימעוניות. בסך־הכל זה מיקצוע נחמד להיות מוכר־ספרים. הזיזון החוזר שאנחנו מקבלים מחנויות רבות כיום הוא שהן בקשיים כלכליים. אני מקווה שהן תחזקנה מעמד לטובת הסופרים והמו"לים, אבל כיוון שיוצאים הרבה כותרים, החנויות לא מוכנות לממן את המלאי ויש מאבק על המקום במדפיהן. אם אחרי חודשיים הספר לא נמכר, החנות מחזירה אותו מבלי לשלם. זה קורה להרבה ספרים חשובים שלא זכו לחשיפה תיקשורתית.

• יצחק גאוב (כלכלן, מנכ"ל הוצאת מוסד ביאליק): נכון שהיתה פריחה בחצי השנה הראשונה. גם ספרי העיון שלנו נמכרו בשלושים־ארבעים אחוז יותר מבשנה שקדמה לה. ההסבר שלי הוא שהתופעה היא חלק מהגאות הצרכנית בכלל ונובעת גם מהוקפאה במחירי הספרים. אם להתבטא בגסות, הגדול במחיר הספרים פר־קילו ירד פי ארבעה. ספר שערכו לפני ההקפאה היה כששים שקל ירד לחמישה־עשר שקל. אלה לא המחירים שאנחנו, המו"לים, היינו קובעים. כל שנה מתוספים בין עשרת־אלפים לחמישה־עשר אלף קוראי עברית. אולי לא לכולם יש כסף, אבל להוריהם יש. זה „בון טון" לקנות ספרים עכשיו. גם מי שלא התעניין קודם בספרות קונה סדרות כמו אנציקלופדיות. יש טוענים שהתופעה כבר חלפה. נראה אחרי שבוע הספר.

נמאס מהעיתונות ומהטלוויזיה

• שלמה טנאי (משורר ומתרגם): יש לתופעה צדדים כמותיים: הגידול ביודעי העברית בדורות הצעירים. אבל לדעתי, מקור הלהיטות הוא כחיפוש אחר „משיחים קטנים" בעולם שאין בו „משיח גדול". יש מצוקות גדולות וזילזול בערך האדם ואז האנשים פונים לכוחות על־טבעיים. מאות יוצרים להם קדושים. אחרי רבי שמעון בר־יוחאי בא הבאבא־סאלי. להילונים יותר קשה, ולכן יש להיטות אחר ספרים, שהם תשובות בכיוון יותר רוחני, מופשט ואינטלקטואלי. בספרות אדם מתחייב לחפש בעצמו ולמצוא משמעות ומטרה לבוז. אולי לכן לקברות הצדיקים עולים להגל מאות אלפים, ואילו רב־מכר בספרות הוא רק שלושים־ארבעים אלף עותקים. אבל בכל־זאת זוהי התשובה החילונית וההומאניסטית למצוקות האנושיות והלאומיות.

• עמליה כהנא־כרמון (סופרת): הדבר הוא לפלא בעיני. במחשבה שניה, אולי זה בזכות התוכנית „סוף ציטוט" של ירון לונדון.

• ירון לונדון (עיתונאי טלוויזיה): פרחים יפים צומחים על זבל.

• גבריאל מוקד (חוקר ספרות): קם קהל צעיר וטוב שמתעניין בספרות כתובה יותר מאשר בכל מיני שערוריות חברתיות, מתוך רצון למצוא משהו יותר טוב, הצטרפו למעגל הקוראים שנתונים חדשים וטובים. גם הרבה ממה שמוגדר כ„ישראל השניה" הפכו לקוראי ספרים.

• דידי מנוסי (הוצאת „עידנים"): אני מעריך כי המכירה המוגברת נובעת מהעובדה שלאנשים נמאס מהעיתונות המעייפת ומהטלוויזיה שאינה מבטיחה הרבה, גם ריבוי הנסיעות לחו"ל גרם לאנשים להתעניין בנעשה בעולם, וחלק מהתעניינות זו הוא גם קריאת ספרים. אנשים רבים נוהגים גם להעניק ספרים במתנה. אולי זה יותר זול מפרחים או מבקבוק. אני סבור שאנשים התחילו לדאוג יותר לעצמם ופחות למתרחש במדינה ולכן גם העלייה במכירת ספרי הבישול.

• פרופ' עדי צמח (חוקר ספרות ואסתטיקה): הספרות העברית הפכה למולדת האמיתית שלנו, בית עשוי ממלים. היא היחידה שמקשרת בין הימין לשמאל, בין הדתיים לחילוניים. זה הבית היחיד שאנחנו משפצים ומטיידים. אנשים שלא האמינו כשהגיעו ארצה כי ישלטו בעברית, מרגישים בה נוח. יותר אנשים נולדו לשפה, למדו אותה בבית־הספר. הם מסוגלים להבחין בניואנסים דקים בשירה ובספרות. הם מתגגרים לעברית דרך העיתון. הניצחון של העברית הוא הדרגתי ולא פתאומי והוא הולך וגובר כל שנה.

• אשר רייך (אחד מעורכי „מאזנים"): התשובה מורכבת. הספרות היתה חבויה ותיקשורת ההמונים כמעט לא טיפלה בה. עכשיו היא עלתה לכותרות. גם הטלוויזיה תרמה את חלקה, בעיקר בתוכנית „סוף ציטוט". הדורות הצעירים, דור צברי, שהצטרף לקוראים בכוח, שונה מקודמיו. שלא ידעו עברית. אם אומנם יש פריחה הרי שהוצאות הספרים רוכבות בשעטה על הגל „הרפס ככל יכולתך". והתיקשורת גילתה שסופר אינו פחות מעניין. אם פנינה רוזנבלום, או למה לא דויד גרוסמן?

• עוזי שביט (הוצאת הקיבוץ המאוחד): אפשר להסביר את התופעה בכך שבתחומים אחרים יש עייפות גדולה מהתשובות הרוחניות לשאלות פוליטיות, ציוניות ולשאלה כיצד יוצאים מהמצב החברתי־פוליטי שאליו נקלענו. חיפוש אחר טעם. זו תשובה אלטרנטיבית לחזרה בתשובה ולהליכה לכתות. יש ניסיון לעגן את עצמנו בספרות. ההוכחה היא הדרישה לספרות מקורית דווקא יותר מספרות מתורגמת, למרות שזה לא תמיד מוצדק מהצד האיכותי. יש לי כל הזמן חששות כבדים שהתופעה אופיינית לחברה הנמצאת בתקופת התפוררות, ואז הספרות פורחת כמו בגרמניה ובאוסטריה של שנות ה־30.

• נתן שחם (ספרית פועלים): הרגלי הצריכה משתנים בהתאם לאופנה, ואני מקווה שאופנה זו תאריך ימים. אמצעי התיקשורת תרמו רבות לשינוי ההרגלים. הופיעו בטלוויזיה תוכניות העוסקות בספרים, וברגע שהם בחדשות הם נושא לרכילות ואז הם הופכים לעוד יותר חדשות. היחס אינו תמיד ענייני, אבל הוא חיובי. לחלק מהציבור יש גם פחות כסף לנסיעות לחו"ל ויותר כסף וזמן לספק את צורכי הקריאה. אנשים שחשבו פעם שאם יזדמן לידיהם ספר מסויים הם יקראו בו, רוכשים אותו כדי שיהיה על המדף, אולי הילד יתעייף ממישחקי הווידיאו ויקרא.

בעריכת זיסי קתרי

ידיעות אחרונות

תרבות ספרות אמנות

האיורים במוסף זה: דני קרמן

„הייתי עורך גם את עגנון"

בשבוע הספר – זרקור על עורכי הספרים: „מקצוע כמעט זנוח"

מאת תמר אסל

שבוע הספר. ספרים רבים, רבים מאוד, בדוכנים ובחנויות. האם הספר שאתה מחזיק בידך זהה עם כתב־היד שהוגש להוצאה על־ידי מחברו? לפעמים כן, לפעמים לא. תלוי בעורך הספר. עריכת ספרים – מקצוע בעייתי.

• האם אין בעריכה כדי לפגום ביצירה, שהיא פרי ביטויו של אדם אחר, לטוב או לרע?

נתן יונתן, משורר, עורך ותיק בהוצאת ספרית־פועלים: „באופן עקרוני, לא. העריכה נועדה לסלק מהטקסט סיגים ושיירים. עריכה לטקסט כמוה כחום לנתיך מתכת. מדובר אומנם ביצירה של אדם אחר, אך גם הסופר מתלבט ונושא ונותן עם עצמו. בפראקטיקה, לא כל מה שהסופר כותב הוא יפה ונכון. כשנכנס לתמונה אדם בעל טעם טוב וחוש למלה הכתובה, הוא מסב את תשומת ליבו של הסופר לפגמים ולבעיות".

• האם יש מיקרים שבהם העריכה פוגמת בטקסט?

יונתן: „קיים סיכוי שעריכה תפגום כשם שקיים סיכוי שרופא ירכוס תרופה לא נכונה. אולם ברוב המיקרים החומר מקבל איכות טובה יותר, וגם הסופר מרוצה".

• ומה קורה עם סופרים שסיגנונם מובהק?

„עורך אגרסיבי ויהיר יכול להרוס סיגנון מובהק. לכן כתביהם של סופרים כאלה עוברים, לרוב, עריכה מינימאלית".

באותו נושא אומר *מנחם פרי*, עורך ספרי סימן־קריאה: „אין קשר בין הסיגנון לכמות עריכה. אני איני נרתע מעריכה כבדה. זה תלוי בצורכי ובמידת הפתיחות של הסופר. גם עם סופרים גדולים עבדתי על עריכה משותפת ומעמיקה".

• היית עורך את עגנון, למשל?

פרי: „אם עגנון היה כותב אצלי, הייתי מקצרו ומספרו מכל הקצוות". פרי סבור, כי העוצמה הספרותית של הוצאות הספרים טמונה בעורכים: „כוחו של העורך הוא גרול. עורך טוב הוא בר־סמכא בעולם הספרות. עליו לעבוד עם הסופר על כתב־היד. בארץ מתגלגלים הרבה מאוד כתבי־יד. העורך צריך לשלוט בשוק הזה ולהפעילו".

סופרים בעורכים

• כיצד מתבצעת מלאכת ניצוח זו?

פרי: „עבודת העריכה היא קודם־כל סלקציה. אתה מקבל כתב־יד ובוחר לפי ההשקפה והטעם שלך. המרחב ליוזמה הוא גדול. חנוך לוין עסק בפזמונאות ובמחזאות, עד שבאנו, ויולטיר ואני, שערכנו את „כבן קריאה" 1 וביקשנו אותו לכתוב סיפורים. גם דוסטוייבסקי כתב כך. הוא התחייב על רומאן עוד לפני שכתב עמוד אחד. כך נכתב „החטא ועונשו"".

• אך מהי עבודת העריכה עצמה? מה עושה העורך לאחר שבחר את כתב־היד?

העריכה, לדברי פרי, היא מקצוע „כמעט זנוח". אתה חייב להיכנס לצורת מחשבתו של הסופר, לא להאפיל עליה, אלא לפתח את ניצניה. לדבריו, העבודה מתחלקת לשניים: עריכה גלובאלית, כלומר: מיבנה, חיזוק דמויות, השמטות ותוספות; ועריכה פרטנית יותר, שעיקרה שמירה על היגיון תוכני, תחבירי ולשוני.

הכישורים הנדרשים מעורך ספרים אינם מוטלים בספק. יש בעבודת העריכה משום „כמעט סופרות", והרבה עורכים, הידועים והמקובלים כטובים – אין. מדוע, אם כך, לא ייהפך העיסוק בעריכה נחלתם של הסופרים עצמם? מדוע לא לתת לסופר אחר לערוך את כתבי עמיתו.

הצעה זו נראית בעייתית בעיניו של *חיים פסח*, עורך הספרות היפה בזמורה־ביתן, לדעתו, סופר עשוי, מצד אחד, להצטיין במלאכת העריכה בזכות רגישותו הרבה לחומר ספרותי. מצד שני, עלול העורך־הסופר, בגלל מותו היצירתי, לכסות ברעיונותיו ובסיגנונו שלו על היצירה שבה הוא מטפל.

בענין זה מספר *נתן יונתן* מניסיונו: „בבחירת החומר עוררת לי עובדת היותי יוצר. יש לי גישה מיוחדת אל המלה הכתובה. אולם בהיותי יוצר, הטעם האישי שלי חריף ומוגדר יותר, ואיני יכול להגיב באריסות ליצירה. כשלעצמי, הייתי מעדיף עורך־ספרים שהוא גם יוצר. הייתי חושש מעורך החסר כוח יצירה".

• ומה חושב הסופר על מלאכת העריכה?

אומר *א.ב. יהושע*: „אף אחד מספרי לא עבר עריכה כוו המכונה גלובאלית. בטקסטים שכתבתי ושעברו עריכה לא הרגו השינויים גם הרמה התוך־מישפטית. מטרתם של שינויים אלה היא ללטש את הטקסט, להוציא ממנו מפורשות יותר. לא הייתי אומר שהטקסט הערוך הוא תמיד טוב יותר, אך בסופו של דבר, לכל סופר, טוב וגאוני ככל שיהיה, כדאי לשמוע הצעות לשינויים מפי אדם שהוא נותן בו אמון".

א.ב. יהושע מצדד בעורך־סופר, אך מוסיף: „חלק מן העורכים בארץ הם כאמת סופרים בפוטנציה". האם אין חשש שעורך כזה יכפה את סיגנונו? „אי־אפשר לכפות סיגנון אחר על טקסט של סופר בעל סיגנון מובהק".

הצלחה מיסחרית

נראה כי למרות העמדה הרגישה של העורך כלפי הסופר, אין לראות בעבודתו „מסכת חיכוכים" בלתי פוסקת. כנראה משום שהעריכה נעשית – כפי שהרגישו כל העורכים והסופרים שעימם שוחחתי – מתוך דיאלוג, שבו המלה האחרונה שמורה לסופר. אין גם טעם לדון בשאלות האם שם המקדיש את כוחו ומירצו לעריכת ספריהם של אחרים אינו, אלא סופר מתוסכל. חשוב יותר לדאוג לכך שלא יותיר אחריו סופרים מתוסכלים על כל פנים, *מנחם פרי* מספר, כי באשר הסופר מסכים, שולחים את כתב־היד המקורי שלו לגניזה. בעוד כמה עשרות שנים, אפשר יהיה להציאו, להשוותו לספר הערוך, ואולי גם לערוך אותו מחדש ולהוציאו שוב לאור.

אף ששיקולי העריכה הם אמנותיים בלבד, סבורים העורכים כי עריכה טובה היא גם ערובה להצלחה מיסחרית. אומר *נתן יונתן*: „יצירה טובה היטב היא איכותית יותר, וכיוון שקהל הקוראים העברי הוא, בסופו של דבר, קהל איכותי, עשוי החומר הערוך היטב להצליח יותר מבחינה מיסחרית". *מנחם פרי* מסכים: „ספר ערוך היטב, הוא ערובה למכירה טובה, בעיקר לטווח ארוך".

ומסכם *חיים פסח*: „היתרון החשוב ביותר של עריכה טובה הוא בכך שהקורא את הספר אינו מרגיש בה".

הזמן האסתטי

מאת אדם ברוך

דויד גרוסמן, הזמן הצהוב, הוצאת הקיבוץ המאוחד, ספרי סימן קריאה, 172 עמ'.

גרוסמן, אליטיסט מתפתח, נענה להצעת השבועון „כותרת ראשית" מתוך הכוננות הנפשית הטבעית של 'הישראלי הלבן'. לא מעט סופרים היו נענים להצעה. החד־פעמיות וההתשואות שובות לב. לא מעט סופרים, מודרכים היטב על־ידי עורכי השבועון, היו מייצרים תוצאה איכותית, סבירה. התוצאה מוכתבת גם על־ידי החומרים, טמפרטורת הסטחים, האפקטים המתבקשים והקיימים ממילא. התוצאה מוכתבת גם על־ידי העמדה האתית־פוליטית המובנית של הסופר; וכן על־ידי הפורמאט (גיליון שלם, מיוחד), תפוצת־האגו, הייחוריות.

„כותרת" היא חלק מן העיתונות החדשה. העיתונות של העשור הנוכחי היא האמפליפייר של האמנות והספרות. חלק מתהליך הלגיטימציה של האמנות והספרות עובר דרך תחנת העיתונות. לא רק „עיין ערך" אלא גם „כותרת" מציבים בדעת־הקהל את גרוסמן כמי שנמצא בעיצומו של תהליך ששיאו: גרוסמן = רהיט־תרבות. תהליך שטוצה על־ידי עמוס עוז וא.ב. יהושע.

גרוסמן, כל 'גרוסמן' שהוא, 'מאמין' לבחירה של עורכי השבועון יותר מאשר לזו של מבקרי הספרות. הוא מבין שבחירת השבועון בו כמוה כהוכחה לכך שהתייצב בדעת־הקהל כלגיטימי דיו, כמיסחרי דיו, כתיקשורתי דיו, ובעיקר כסופר חסוב.

מבחינת 'הסופר הישראלי', החלק השרירי והמנומס של העיתונות החדשה מייצג ערנות מתוחה היטב, ומייצג את דעת־הקהל הבריאה, החוש הבריא, הטעם הבריא ואת הבריאות עצמה. כאמפליפייר, העיתונות התפתחה לחלק מן הדבר עצמו.

רגשי אשם

והנה בכל־זאת ספר. הצורך שלו בספר מעיד על בהלה ועל תפיסה קונצפטואלית רלה. גרוסמן זקוק לא רק לעורך, אלא גם למדריך בטופוגראפיית־התרבות המקומית. בעיתון, הוא תרבות מתהווה. בספר, הוא מתורבת.

הטקסט היפהפה, המקושש, ב„כותרת" נע על סומני רגשי האשם הפרטיים והקיבוציים ועל הדלק הנקי של גרוסמן הסופר המיומן, התם־ערום, היודע לתגוג בזהירות נאה את ההזדמנות הכמעט חד־פעמית שהשבועון זימן לו.

הזדמנות לנקז את הנפש לתעלה פוליטית־ספרותית. הזדמנות להיות 'ראשון'. הזדמנות להסתתר מעט מאחורי המיידיות האגרסיבית של העיתונות, ולעשות בהן שימוש יעיל. הזדמנות להפעיל אינטליגנציית־שפה ספרותית צנומה וחדרת, שכל חיוזה מוארת מעל דפי העיתון, בשל תכונות המיידיות והאינטנסיביות של העיתון. גרל־הבארוקיות והסיגנון של „עיין ערך אהבה" הומרו ביובש מתואם, נכון, המשמר את ריבונות הבחינה של גרוסמן.

המעבר לספר הינו כשל טאקטי ואינטלקטואלי, ועדות על נימה בורגנית קטנה ומעצבנת באישיות גרוסמן. הוא, ישראלי מובהק צעיר, לא מבחין בהתכלות המעמד המקודש הפאתטי של 'הספר'. מבחינת גרוסמן, הספר הוא התוחלת הממשית. הספר, החפץ, החפציות של הספר, שכמוהם כפאטיש קטן מצהיב־לב, המסתכם בכעין עבודת־אלילים מכוונת, הסותרת את האינטליגנציה והרוחב המורגמים כ„כותרת".

והנה, הספר 'בוגד' בגרוסמן, מקהה מעט את הטקסט, מתרבת אותו.

ספרות ממילא

הכוח וההעזה הרוחניים היו ב„כותרת". ההעזה היתה של עורכי השבועון. העורכים קיבלו את ההחלטה האינטלקטואלית. גרוסמן מימש אותה מימוש מרגש וגם יעיל.

ההחלטה האינטלקטואלית היתה גם החלטה שיווקית. לא מעט מערכות עמדו בפני האימה הסתומה ששמהו גיליון 20 שנה למלחמת ששת הימים. „כותרת" בחר בהיקף, בנושא ובכותבן וגרוסמן חילץ את הפרוייקט מן האפשרות המתישה של עוד גימיק אינטלקטואלי למחצה.

השבועון גילה כושר בלתי טיפוסי למערכות אחרות לסחוט מן הספרות שירות עיתונאי ממשי, לאחר שנים של שירות שעיקרו תפנוקי והטפי, נסתבכא כטורים של משוררים וסופרים.

מסע־גרוסמן, ערוך על־ידי עיתונאים שמודעותם־העצמית עיתונאית מובהקת, היה עיתונות במיטבה וכיוון שבמיטבה, היתה זו גם ספרות. כלומר, ספרות ממילא. המסע עורר התרגשות משום שנגע בחלק העמום יותר של תת־ההכרה שלנו, ומשום שנכתב בכעין־עוכרתיות יבשה, מנוקה היטב מעודף תירבות־ספרותי. ומשום שהיה הבריקה עיתונאית אמיתית, נכונה, בזמן אמת.

בלא מעט מובנים, העיתונות היא כמעט 'חזות הכל'. מגד, ברטוב, גורי, זך, קניוק, ראובני, אבירן, וביקוביץ – הגיעו, באינטנסיביות משתנה, לעיתונות גם מתוך אינטרס ברור להתחבר לכוח ה„סמשי".

בשנות ה־80 התפתחה כאן תת־סוציולוגיה ספרותית מובחנת: סוציולוגיית־התגובה.

התגובות (סוג מקומי של פולמוס) לספר הן כ'חלק' מהספר, כעין שלוחה שלו, כעין זמן נלכד. פוגל לא מתקיים ב„חיי נישואין" קיומו נמשך בתגובות מירון, זך, נגיד. נוצר, אם כן, כעין קיום־תותב. קיום תיקשורתי מובהק, הניזון מצורך נפשי, רב משתתפים וכותבים, קוראים) בסוציולוגיית התגובה.

חלק מהעיתונות החדשה הצליח לאתר ולחדד את 'התכונה התיקשורתית' של הספרות. התכונה התיקשורתית: דבר־מה מוסף, אטרקטיבי, מגורה, בורגני, אמיתי, חיצוני – שהספרות מגירה מתוכה לעיתונות, למגאזינים, לקהל רחב, ושער שנות ה־80 לא תמיך הובחן במלואו. במלים נוספות: זה לא הדבר עצמו, זו התכונה התיקשורתית של הדבר. ומשלב מסויים, התכונה התיקשורתית היא הדבר עצמו.

ספר כתגובה

ירון לונדון, כמבקר־ספרים, הרגים את קשיי הלידה וההפעלה של התכונה התיקשורתית – קורא ספרים חביב, נעדר מישמעת, בלוע מדי, שעשה ניסיון מעורר־אמפאטיה להיקבע בתורעה כמעניק לגיטימציה.

עם זאת, לונדון ועצם העסקתו, שתחילתה גימיקית, כמבקר־ספרים, הוכיחו שהצורך הנפשי ב'תגובות', והתכונה התיקשורתית של הספרות, התמסדו בעיתונות וכחברה. המעקב של הקורא אחר התגובות, כולל אלו הרפויות והחברתיות יותר, הינו חלק משפיטת ומצריכת הספר.

אנטון שמאס הבלתי־נמנע מגיב לגרוסמן. תומרקין הבלתי־גלאה מגיב. שמאס ותומרקין, מבחינת הקורא, הם חלק מ„הזמן הצהוב". עד שריקמת הפרפרים השמאסית לא תורפס, כאילו לא הסתיימה כתיבת או הרפסת „הזמן", או קריאתו, או הערכתו. גרוסמן מגרע לכך היטב. הוא כתב גם לידי שמאס. הספר עצמו כמוהו כתגובה, כראפל־טייק ל„זמן כותרת".

פה ושם פורסמו גם כעין הסתייגויות מ„הזמן הצהוב", לצד שפע ברכות. ברכה אחת צנחה מכר־השמן של שמאס. גרוסמן 'הספיק לו'. כלומר לא גלאט כושר, אבל כושר. תומרקין, אקספרסיוניסט מותש, החונה שנים על נקודה בלתי ברורה במרחב שבין דנציגר לייבי, יצא נגד גרוסמן כאילו הוא 'האוייב'.

למעשה, עיקור גרוסמן נפתח בעטיפה: ציור של טאפייז הספרדי. עטיפת טאפייז מסיגה את הספר לאסתטיקה מו"לית מקומית סתמית, לאה. העטיפה שייכת לבאנליית הרפרודוקציות המופרת, האוטמאטית: טאפייז, ג'ספר ג'ונס, ארנסט, דה־צ'יריקו, שילה. רפרודוקציות עצלות, המקרינות איכות כמו־קלאסית והמחברות חיבור זול את הקורא למהוגנות־יסוד אסתטית, עקרה, לעיתים אדישה לספר עצמו.

טאפייז, במחצית שנות ה־50 האירופיות, אוונגארדיסט חומרי, תחושתי. ב־87', ערך אמנותי מסוכם, כמעט נכה מרוב מבונרות. הבחירה ברפרודוקציה המהוגנת מעוררת מועקה וחשד. המועקה: המעצב זר מעט לספר. החשד: הספר נתפס כ'חפץ'.

הכבאי אל הבור

גרוסמן אינו מבין עד הסוף את קסם העיתונות־ספרות, ולא את כוחה של זו וגם לא את ההכרח לסגת, לאחר הופעת הגיליון המיוחד, ולתת להילחול ולסוציולוגיית־התגובות להימשך מעצמם.

המעבר מהעיתון לספר מכתיב קני־מידה ביקורתיים שונים, כיוון שלבאורה נוצר הקשר שונה, אחר. במלים אחרות כיוון שנוצרה נפיחות.

גם כך משתמרים בספר איכות ומתיחות לשוניות גבוהות, המוגחות על־ידי ניקיון־דעת משוכח ורימויים שהקשרם גם ספרותי וגם 'חילוני'.

לוח־החארה נשמר, וגרוסמן, על אף הפרת 'ההסכם' הפרימיטיבית שלו עם העיתונות – הוא הכבאי הנשלח משולשל אל תחתית הבור, פנס קבוע במצחייתו, והוא מעלה ממנו, צמוד אליו, תזנוק כל־ישראלי בן 20, מחוסר הכרה, עצום־עפעפיים, וחוח־דעת, שלרגליו קשור כמישקולת תינוק־שטחים בן 20.

סיפור בנשמה

מאת יונה בחור

סמי מיכאל, חצוצרה בוואדי, הוצאת עם עובד, הספריה לעם, 232 עמ'.

ספרו של סמי מיכאל הוא מסוג הספרים שמתקשרים אליהם ביחס אינטימי, כבן־לוויה לעת לילה או במסע לחוץ־לארץ. קראתיו בנסיעה לקהיר, ולא הנחתי אותו מידי עד שסיימתי. הפריעו לי פגמים מסויימים, המופיעים בעיקר בחלקו הראשון של הספר, אבל מפוזרים על פני הרומאן כולו. הכוונה לעברית ה„מעומלנת" מדי, מובלעות של לשון מהוקצעת ומלאכותית, שאינה מתיישבת לא עם המספרת ברומאן זה, היא הגיבורה הודא, לא עם הגיבור אלכס (יהודי רוסי), ואף לא עם רוח הדברים. אם היתה ידו של עורך כדבר, הרי מלאכתו נעשתה בחוסר רגישות לריקמה העדינה והיפה של הטקסט, המשובץ אבנייחן קטנות ויקרות של חוכמת־חיים. מכל מקום, יש ברומאן די עוצמה להתגבר על הפגמים האלה ולהעמירם בצל.

„חצוצרה בוואדי" הוא סיפור־אהבה מעודן, ובכל־זאת מלא „ליבידו", מן הטובים בסיפורי האהבה שאני מכירה.

הפרק האחרון (עמ' 230–232) הוא לא רק שיאו של הרומאן וה„אנטיקליימקס" שלו. בעיני הוא גם שירה אלגות מרטיטה, מלים שראוי לעיין בהן ביום־הזיכרון לנופלים במלחמות ולחקוק אותן בלב כמו תפילה. פרק זה מעיר על כך שסמי מיכאל הצליח „לחצות את הקווים" של „האתוס הישראלי" (כפי שדוד גרוסמן כינה זאת בראיון שלו ב„סוף ציטוט"), לחצות את הגבול הבלתי נראה, אבל האטום כפלדה מחושלת, שבין יהודים ולא יהודים, בין „משלנו" ולא „משלנו", במקום זה הקדוי ישראל. סמי מיכאל העביר לקורא בעברית, בין אם הוא יהודי או לא יהודי, את העובדה הפשוטה: נערה ערביה נוצריה ישראלית מסוגלת להתאבל על חייל צה"ל יהודי שנפל בקרב, ממש כמו אחת „משלנו". זהו רגש עמוק ונורא, רגש אנושי טהור.

קליפת הקשיחות נשרה

בקראי את הפרק האחרון, המסיים באופן טראגי כל־כך אהבה עדינה וממשית, זכרתי את חברי שנהרגו במלחמות: חברים לכיתה, חניכי תנועת־הנוער שנהרגו במלחמת 48'. קליפת הקשיחות המגוננת מפני הכאב, קליפת הצידוקים של „אין ברירה", היא תמצית „האתוס הישראלי". אותה קליפה, המסייעת לנו לחיות במשך שנים על גבול ההרס והסירוף – נשרה כאן, לכן בכיתי בקראי את הפרק האחרון של „חצוצרה בוואדי", וזה כוחו של הספר. הוא אינו מתיר לנו להישאר מרוחקים, „חכמים", מפוכחים או אדישים לגורלנו, גורל המלחמות. הוא נוגע בעצבי החיים המרכזיים שלנו, כאן ועכשיו, אחד העצבים האלה הוא השכול, שכמו התרגלנו אליו, שכמו השלמנו עימו כבכפיי שד. מי חיפש צידוק למותם של הנופלים במלחמת 48'? השכול טרם התמסד אז. כל לוחם שנפל היה אדם שלם ויחיד, שחייו נקטעו באיבם, והתודעה החברתית (לא הממלכתית) היתה ערה לכך. בהדרגה, נשתעבדה חשיבות חיי הפרט לערכים אחרים. ב־48' הכאב היה עז וחי, חד־פעמי, בכל שהמלחמות (ונחיצותן שאין לערער עליה) חזרו על עצמן, כך נכנסו גם מונוטוניות וקהות רגשות ביחס לנופלים, מבחינת התודעה החברתית. שכחנו לבכות. האבל נרחק לפינה. השכול נדחה מפני הצרכים הממלכתיים, ועימו ערך חיי הפרט. במלחמת־לבנון נכנסה, רומני, בפעם הראשונה, רשמיות מונוטונית להודעות על הנופלים. היה ויכוח אם לשדר בטלוויזיה את ההלוויות, כדי לא לפגוע „במוראל הלאומי". החברה מתחה קו ברור בין העוצמה הצבאית שלה לבין פרצופה האנושי. כך, כחסות אין ברירת המלחמות ובחסות השואה הגדולה, שרורנו עדיין אינו מסוגל לעכל אותה – התמסד השכול, זה המחיר הבלתי אפשרי, שמשלמת חברה על מיתוס ה„אין ברירה" שלה.

בלי „טריקים" זולים

לא במקרה הזכיר לי הפרק האחרון של „חצוצרה בוואדי" את יומן אהבתה של הדה לביטוב, אשר גם היא וגם אהובה נהרגו במלחמת 48'. ולא במיקרה נוהגת האשה הצעירה הודא, ערביה נוצריה מוואדי ניסנס בחיפה, הגיבורה של סמי מיכאל, לשאת עימה כמעט לכל מקום את שירי יהודה עמיחי. המהות האנושית־האוניברסאלית שלהם עומדת, למעשה, בסתירה גמורה למציאות חיינו הפלואה.

„חצוצרה בוואדי" אינו ספר פוליטי. הוא אינו מטיף לשום אידיאה, אינו מצדד, למשל, בנישואי־תערובת בין יהודים ללא־יהודים. זהו סיפור נשמה, במובן של שירי נשמה (מה שקרוי „הבלוז"). הוא חוצה קווים בין עדות, דתות ועמים (מה שעשוי להרגיז קנאים מכל הצדדים), וזאת מתוך נאמנות למשמעות החיים, מתוך תחושת קדושתם כחיים פרטיים וחד־פעמיים.

זהו סיפור אהבה שאין בו „טריקים" זולים, או „פילפל" ארוטי על רקע השונות העדתית והדתית. סיפור עדין ורגשי, נכון מבחינה נשית, כאילו אשה סופרת כתבה אותו, ונכון גם מבחינת הגבר, כאילו גבר מנוסה בנשים כתב אותו. הוא מסופר בגוף ראשון, מנקודת ראותה של אשה צעירה, שהיא עדיין בבתוליה, כמהה לגבר, לילד, לבית, ועדיין לא עברה מבחינה מינית את הסף שבין נערה לאשה. ואילו „הפרטנר" שלה (שאותו מספר המחבר באמצעות הנערה) הוא אלכס, העולה מרוסיה, גבר מתושל בניסיון־חיים, שידע נדודים וסבל, כמה גם כן לאשה, לבית, וזהותו כיהודי אינה מונעת אותו מלהתאהב בנערה ערביה.

זהו סיפור אהבה עם עומק ורוחב, פתוח וכמו חילוני. המוסכמות הדתיות או האתניות אינן ממלאות תפקיד מגביל, וזאת בעיקר תודות למישפחת הנערה, מישפחה פלשתינאית נוצרית עם „סורש" קופטי־מצרי. זו מישפחה שירעה נדודים ותהפוכות גורל (כמעט כמו מישפחה יהודית), מצטיינת בסובלנות טבעית, באורך־רוח ובחוכמת־לב, שניקנו לא מעט בגלל היותה „בת מיעוטים".

הודא גרה עם אמה האלמנה, עם סבה המצרי (אבי־אביה שנפטר) ועם אחותה מרי הצעירה ממנה. הם גרים בכסיפה הרמונית למרי, מתוך ריחוק שבבחירה משאר תושבי השכונה, וריחוק שבכורח נסיבות החיים מקרובי מישפחתם הפלשתינאים, שברחו במלחמת 48' מן הארץ לירדן וללבנון. מישפחת הודא היא „מיעוט" מכל הבחינות: מיעוט נוצרי בקרב רוב יהודי, מיעוט עירוני ישראלי בקרב מישפחה ענפה שרובה נמצאת מחוץ לגבולות ישראל, ולבסוף גם כעין מיעוט נבחר בקרב תושבי שכונת ואדי ניסנס, שהיא שכונת־עוני חיפנית. למרות עוניים ודחקותם, מקיימים סבא איליאס ואלמנת בנו תא מישפחתי טבעי, שעשוי לשמש מופת גם לפסיכולוגיה המודרנית. תא מישפחתי זה מגונן על הבנות הצעירות שלו מתוך גמישות והסתגלות מפוכחת למציאות החרסה שנכפתה עליו, אבל לא מתוך ביטול עצמי והתרפסות בפני „הרוב", או מה שנחשב לקונסנזוס של הרוב.

לעתים נוצר הרושם, כי דווקא משום קיומה של מישפחת איליאס בשוליים הישראליים יש לה ההזדמנות לשמר, מתוך זהות עצמית שקטה, גאה ולא מרגיזה, תרבות־חיים מסויימת שכבר אינה מופרת בחברתנו היהודית, לא אצל הדתיים הקנאים ולא אצל החילונים. מבחינה זו, סותרת ההנחה הספרותית של הרומאן את התיזה הלאומנית, שהובעה על־ידי נעמי שמר ביחס לירושלים, כי בישראל, במקום שאין יהודים, אין כלום. מתברר כי יש ויש.

התקרבות בצעדים מדודים

אלכס, היהודי העולה־החדש מרוסיה, אינו חושש לשכור חדר אצל בעל־בית ערבי (הוא אבו־נחלה המתעשר), המתוקם מעל דירת מישפחת הודא ומרי (גם מישפחה נוצריה זו גרה בשכירות אצל אבו־נחלה). אלכס בעיני עצמו אינו „נציג הרוב היהודי", אלא סטודנט עני שנקלע עם הוריו לישראל, והוא מתאמץ להשתרש בה. אלכס עובר למחייתו כמעל־נמל. בשעות הפנאי הוא מנגן בחצוצרה שהביא עימו, זכר לפעילותו המוסיקאלית בארץ מולדתו. מישפחת הודא ומרי, הסובלת ממצכי רוחו של בעל־הבית הערבי המתעשר, וכן מבנו הבריון המתנה אתבים עם מרי הצעירה, אינה רוחה את אלכס על הסף. כבר מן ההתחלה בותנים האם והסב את הצעיר הגברתן (אם כי הנמוך) כעיניים של הורים המייחלים לשידוך הגון עבור בתם הבוגרת, שחיה בסביבה לא ראויה לה.

משפחתה של הודא ותיקה ושורשית בארץ־ישראל. ואשר לזיקה ללשון העברית ולספרותה, מסוגלת הודא הנוצריה להיות מורה וחונכת לאלכס היהודי שהגיע מברית־המועצות, ולא קיבל מעולם חינוך יהודי. אלכס והודא מתגוררים בשכונת בוואדי ניסנס. יד המיקרה או נסיבות החיים ותהפוכות הגורל גרמו לכך, אבל התקרבותם זה לזו נובעת מן האישיות, מן הרכב הנפלא והבלתי מפוענח עד הסוף של היות יצור אנושי. וזהו לוז הסיפור. התקרבותם זה לזו וזו לזה נעשית בצעדים מדודים, מתוך פתיחות ולא מתוך מתירנות; מתוך גישושים, מתוך משיכה ארוטית, גם מתוך הקשבה של האחד לזולתו; לא מתוך התפרצות. זוהי אהבה ארוטית־יצרית, אבל לא מתפרצת ולא מרופאת. יש בה בכל שלביה מן ההוראה והפשוטה בקיומו של הזולת, בין אם הוא גבר או אשה, בין אם הוא יהודי או ערבי.

הרומן „חצוצרה בוואדי" האוכלס בדמויות שונות המרכיבות את האווירה ואת „הפולקלור" של המישפחה הנוצרית מוואדי ניסנס. ליד ובמקביל לסיפור האהבה המרכזי, ליד ובמקביל למערכת היחסים המיוחדת שבין הסב איליאס האנדרי כמעט ואשת בנו היחיד שנפטר, היא אם הבנות הודא ומרי – מתוארת מערכת היחסים של מרי, „השובבה" של המישפחה, עם הגברים שלה. מרי היפה והמושכת מתנה אהבים עם בנו הבריון של אבו־נחלה, בעל־הבית העשיר, ואף הרה לו. היא, הנמצאת על התפר העדין שבין חברה מסורתית (ערבית־נוצרית־פלשתינאית) לבין חבויה חילונית־מתירנית (החלקים החילוניים של החברה היהודית), עלולה היתה בקלות לצאת גם לזנות. אבל התא המישפחתי שלה, ברוב תבונתו וגמישותו, ובלי ניעצים פסיכולוגיים, מעניק לה את החיבוק העדין שהיא זקוקה לו, בלא להעניש אותה על מעשיה, וכך היא יוצאת מן הענין פחות או יותר בשלום. ברוב ערמומיותה היא מתמרנת מישפחה כפרית

(המשך בעמוד 27)

הדרך אל היושר

סיפורת

ברלין אלכסנדרפלאץ / אלפרד דבלין / תרגום מגרמנית ואחרית דבר: ניצה בן־ארי / הספריה, הקיבוץ המאוחד, סימן קריאה, כתר / 398 עמודים.

פראנץ ביברקופף משתחרר מהכלא שבו ריצה ארבע שנים על רצח נערותו. כוונתו לחזור לחיי־יושר, אלא שהחיים אינם מתכוונים להקל עליו בכך. הוא יוצר קשר עם אלמנה צעירה, ובגידתה עם אחד מחבריו היא תחילת ההתדרדרות המחודשת. הוא נספח לכנופיית־פשע שמנהיגה מטורף מין. פושע זה, ריינהולד שמו, משליך את ביברקופף מתוך מכונית דוהרת ופוצע אותו אנושות. כשידו כרותה, הוא קושר קשר עם נערה חדשה, אך ריינהולד רוצח אותה ודואג שהאשמה תיפול על ביברקופף. הוא נכלא שוב במוסד לפושעים חולי־נפש. בסופו של דבר, נדון ריינהולד לעשר שנות

קונה ספר

אילו יכולתי לקנות בשבוע הספר רק ספר אחד – הייתי בוחר ב"מלבוף" של א.ב. יהושע בהוצאת הספריה.

אמנון רובינשטיין

מאסר וביברקופף ישוב ויבנסה להשתקם. סיפור זה מסופר בטכניקה של קולאז' קולנועי, המשתמש בעגה ברלינאית רצוצת־תחביר, ציטוטים של להיטי הזמן ההוא, שירי עם ושירי חיילים, כרזות וקטעי עיתונים, וכל החומר הזה מאורגן כך, שהוא מגיש תמונה חיה ומפורטת ביותר של רובע הפועלים אלכסנדרפלאץ, שבקרבתו עסק המחבר ברפואה לאחר מלחמת העולם הראשונה. תומאס מאן, קאפקא, ברכט, גינתר גראס ואחרים העריכו את אלפרד דבלין (1878 – 1957) כאחד מחשובי הספרות הגרמנית החדשה. תרגומו של הספר לעברית סוגר פער במדף הספרות העולמית שלנו. יצויינו גם השיפור הטיפוגראפי שחל בעיצוב העטיפה ומפת הרובע שנכללה בספר.

שכול וכשלון

סופי נוננינה / אלזה זיבבר / מאנגלית משה זינגר / כרם / 287 עמודים.

בתולדות הספרות יש שפע דוגמאות של יצירות חזקות ומרגשות שנולדו על רקע של דיכוי, שיעבוד והשפלה. רקע כזה יוצר עימותים אנושיים קשים ועתירי־פעולה, מוליד רגשות עזים ונותן לספרות טעם של מלחמת בני־אור בבני־חושך. פופי היא בת לשבט קווה ברום־אפריקה והספר מבוסס על סיפור אמיתי שהוקלט מפיה אחרי המהומות ברובע סואטו. זה סיפור של מאבק הישרדות הרואי ואבוד מראש. התעללות ביורוקראטית מתחלפת בהתעללות פיסית. ההשפלה והמרי צועדים זה בצד זה. המשפחה, שהיא מרכז חייה, מתפרקת. הבנים מסתבכים בצרות והחיים הם קטעי־קישור בין טראגדיות והגבורה אינה יותר מאשר תיסכול, כיוון שאין לה מראש סיכוי לניצחון. ספר קשה.

ניו־יורק של מעלה

אגדת חורף / מארק הלפרין / עברית: אופירה רהט / כתר / 528 עמודים.

סוס לבן שנמלט מאורוותו של חלבן בברוקלין משוטט ברחובות ניו־יורק בבוקר

כפורי ונשלח כמלאך משמיים לפיטר לייק שכנופיית פושעים רודפת בעיקבותיו עם אקדחים שלופים. הוא קופץ על גב הסוס, לוקח במשיכה כובע מראשו של שוטר, דוהר אל תוך תיאטרון־בורלסק ומדלג מעל הבמה. מכאן יתחיל מסע פנטאסטי של פיטר לייק הנווד ושל הסוס הלבן על פני נידיורק המציאותית והדימיונית. בעלילה מעורבת גם אשה צעירה, גרושה, העובדת בעיתונאית ביומון "השמש" ואיש צעיר היוצא לחפש אותה ונושא אותה לאשה, וכך הוא מוצא את עצמו בתוך המאבק של "השמש" עם מתחרהו "הרוח". כל זה, והרבה יותר, מתרחש בבבל המודרנית, שהמחבר עוטף אותה בשלג וכפור וגם במין רוק הזייתי־אגדי אשר בו עיקר קיסמו של הספר.

מהפכה בקאריבים

עידן האורות / אלחו קרפנטייר / מספרדית: ישעיהו אוסטרידן / זמורה, ביתן / 315 עמודים.

הדיה של המהפכה הצרפתית הגיעו, כמובן, גם אל מושבות צרפת שמעבר לים, ובאמריקה המרכזית היה זה זמן של זעזועים סוערים. ב־1794 בוטלה העבדות בגויאנה הצרפתית ובאותה שנה עצמה כבשו הבריטים את איי גוואדלופ בים הקאריבי מידי הצרפתים, בעזרת נאמני המלוכה הצרפתיים במקום. לגויאנה נשלחו המוני גולים פוליטיים והארץ זכתה לכינוי "גיליוטינה יבשה", בשל המחלות הקשות שקיפדו את חייהם של רבים מהמגורשים. ב־1802 חורשה שם העבדות וב־1809 תפסה פורטוגל את המושבה, שחזרה לרשות צרפת רק ב־1817. בגואדלופ, סמוך לכיבוש הבריטי, קם מהפכן־הרפתקן צרפתי ושמו ויקטור יוג (1770 עד 1826, לפי הבריטניקה, ואילו קרפנטייר מביא מקורות אחרים המקדימים את מותו ל־1820 או 1822) ואירגן בשם המהפכה את המאבק בבריטים. הוא הכריז על ביטול העבדות והרג כמה וכמה מבעלי האחוזות הלבנים, מתנגדי המהפכה. ב־1802 חידשה ממשלת נפוליון את העבדות גם בגואדלופ ואז פרץ מרד עבדים. לדיכויו נשלח גנראל אנטואן ריישפאנס, אך הוא לא הספיק לעשות הרבה קודם שמת מקדחת צהובה. הבריטים חזרו וניצלו את המאבק הפנימי והשתלטו על גואדלופ ב־1810 והאיים חזרו לרשות צרפת רק ב־1816. האירועים ההיסטוריים המסובכים האלה, ודמותו של ויקטור יוג במיוחד, הם החומר ביד היוצר של קרפנטייר בסיפורו הסוער והחריף. הוא מפגיש את יוג עם בני־משפחתו של סוחר צרפתי אמיד שהלך לעולמו, והם מתלווים לחיין הסוערים. הנערה סופיה הופכת לאהובתו והנער אסטבן לנושא כליו. הוא מביא את המהפכה (ואת הגיליוטינה בת־לווייתה) לכל רחבי האגן הקאריבי, משאיר מאחוריו גם את אסטבן וגם את סופיה והשניים יתגלגלו בסופו של הסיפור למות במדריד. בספר מובאת אחרית־דבר של יואב הלוי, היפה גם לשאר ספרי קרפנטייר שיצאו באחרונה בהוצאה זו.

בלא גרין קארד

פיקארסק / יגאל משיח / מועדון קוראי מעריב / 178 עמודים.

המונח "פיקארסק" מקורו במילה הספרדית פיקארו, שפירושה בן־בליעל או שורד. שורשיה של מסורת הספרות הזאת מגיעים אל רובין הוד או טיל אולנשפיגל, אבל בספרות החדשה

קיבוץ בגולן שהוא גם המג"ד שלו במילואים. שטניותו של אותו מג"ר נחשפת במלואה במלחמת לבנון. מסתבר, שהוא עוסק גם בסחר נשק בינלאומי, קונה ממחסני אש"ף ומוכר לארגנטינה וגם אינו מהסס לרצוח מי שעומד בדרכו. אלחנן שטיין לוקח את החוק לידיו, כמו שאומרים אצלנו, רוצח את הפושע בסכינו ומסגיר את עצמו למשטרה.

שתי אחיות

דרך נעם / שירלי האזרד / מאנגלית: נורית סלד / זמורה, ביתן / 323 עמודים.

גרייס וקארוליין ("קארו") הן שתי יתומות מאוסטרליה הגדלות באנגליה בביתו של אסטרונום קשיש. גרייס נישאת לבן־המישפחה ומשאת־נפשה היא הקמת מישפחה וחיים שלווים ובטוחים. קארו קרוצה מחומר אחר. היא נעשית לפילגשו של מחזאי נשוי ולימים מתחתנת עם אמריקני עשיר, אך אהבתה נתונה לאחר – צעיר שהכירה כשהיה עוזרו של הפרופסור בנעוריו. הסיפור הוא, בעיקרו, סיפור של החמצות, של אי־מימוש מאוויי־הלב, אם משום הנסיבות ואם משום השגיונות.

• השגרירה המזהירה

מערת האלים / סידני שלדון /

גרושות / עברית: אתי תמרי / 343 עמודים.

את ג'קי קולינס כבר הכיר הקורא וצופה הטלוויזיה ב"נשות הוליווד" ושאר יצירות מין זו וגם הספרים שלפנינו הם באותו קו. המין עומד אצלה במרכז חיין של המעמד הבינוני הגבוה באנגליה ובארצות־הברית. הגברים מגורים תמיד, מחפשים בלי הרף פריט נוסף מהמם נוסף לרשימת כיבושיהם, והנשים הנשואות מוזנחות ומשועממות ולכן משמשות פריטים ברשימה המתארכת של הגברים. "העולם מלא גברים נשואים" הוא סיפור המשבר בנישואיהם של הפירסומאי דייוויד פרקר ואשתו לינדה. הוא בוגד בה עם כוכבנית מתשריר פירסום לסבון, עם אשת חברו ולבסוף עם מזכירתו האפרורית. היא נעתרת לצעיר שמחזר אחריה ובסופו של דבר נישאת למפיק סרטים האוהב אותה באמת. הספר זרוע מיטות לכל אורכו. אותו עיקרון שולט גם ב"העולם מלא נשים גרושות", שבו הנבגדת היא רעייתו של מנהל חברת תקליטים. התרגומים העבריים אינם חוסכים את עטם מזיונים, דפיקות, אני לא פראיירית של אף אחד וקוס אמאק.

עזה ממוות אהבה

ההבטחה / דניאל סטיל / מאנגלית: ממרד שיר / כנרת / 221 עמודים.

הספרות היהודית גדושה במוטיב של הפרת הבטחת נישואין, מאגרת "החולדה והבאר" ועד "הדיבוק", שסופם רע ומר. דניאל סטיל, כתבנית רבי־מכר רומאנטיים, מצאה סוף מאושר לאותו עניין. מעשה באדריכל צעיר העומד לשאת לאשה חברה שאינה מקבלת על אמו העשירה. תאונת דרכים משחיתה את פניה

ביקורת

הסיפור הקצר ושורו

תיקשורת עכשיו

קרינה עגומה של חוכמה

תולדות הכתר

אריץ־ישראל

חיסטוריה של ירושלים

קונה ספר

החי למינהו

משיעבוד לגאולה

קונה ספר

תבונה מול משיחיות

שירה שאינה מזדקנת

מאת חיה שחם

גבריאל פרייל, חמישים שיר במדבר, הוצאת הקיבוץ המאוחד, סימן קריאה 63 עמ'.

ספרו החדש של גבריאל פרייל, המכנס שירים שנכתבו בין השנים 1980–1985, הוא מעל לכל ספרו של אמן החי את אמנותו מתוך מודעות עמוקה ואינטנסיבית, שאותה הוא טורח לחלוק בפרוטרוט עם קוראיו. הספר הוא „ליטראטי" מאוד במובן החיובי. העניין בשירה מצטייר בו כחוויה המרכזית, המחלחלת אל תוך כל תחומי החיים וכובשת אותם. עדיין

בתוך שורות פירוניות / להמיר את המסוה /" (עמ' 49), או: „הבתים הרומנטיים / לא אבדו מרחף / חדמוי המשבר / הם רק נעשו מחשבים יותר / הוגים קרירי דעת / בתוך שיחה משתהה." / (עמ' 17).

כפי שקורה ביצירות מודעות־לעצמן נשברת בספר אשליית השיר כישות שלמה, סגורה לעצמה וכלתי־מופרעת על־ידי אלמנטים לא־שיריים כביכול. המציאות החוץ־ספרותית פולשת אל תוך השיר ומחדירה אליו את המוען החוץ־שירי, הוא המחבר, אם באמצעות דיווח על סיטואציית הכתיבה כמו: „ואני כותב את השיר / מורז בשלג הזה... /" (עמ' 53); „אני כותב כל זאת מעוגן ברגילי" (עמ' 54); „אני עצמי איני שובר / את העיתון הדק / חרושם

...

שיר מודע לעצמו

...

יותר מאשר בקבצים אחרים של פרייל ניכרת כאן הנטייה אל השיר־המודע־את־עצמו: השיר המכיל הערות על היותו יצירת אמנות, הבא חשבון עם עצמו על תכונותיו השיריות ומשלב לעתים גם הערות אוטו־אירוניות. „אני יודע, הלירקה שלי מתיפחת / מרגישות יתרה, אף מה אעשה / והמצפון מציף מצמיתי / התאמת נבונה, מקור נאמן – / כל אותן המלים, – /" (עמ' 56). מלת־המפתח כאן היא מודעות, ועליה נבנה בקטע הפאראדוקס שבין החברה ב„מיגבלותיה" של שירתו מחוץ־לכיסא והתחושה הנתפשת איכשהו בכוונה מאידך־גיסא. או בשיר אחרו „יש מקצת אירוניה בענין זה / של עיסוקי במהמנוף / עת מרפית השירה נכבשת / בידי פרוזאיות עפרורית / בענינים תאוה, שאינני רוצה / לנגע בהם יותר. /" (עמ' 54). כדרכן של הערות מטה־פואטיות ביצירות המתייחסות למדיום עצמן, האירוניה, שאותה מכוון המשורר את הקורא לזהות בשיר, אינה בהכרח האירוניה שמזהה הקורא בפועל, ועוברה זו היא־היא היוצרת את האספקט האירוני. שכן השיר מדווח על ניסיונו לחמוק מעיסוק בעננים ובשמש, כלומר מראות קלאסיים המאכלסים את השירה, והנה בקטע המטה־פואטי מרומים העננים דווקא ל„פרוזאיות עפרורית" ואינם מופיעים כמטונימיות של שירה.

צבעים נשואי צופן

שירי פרייל מתעדים ביוגראפיה נפשית, שהקואורדינטות שלה הן הציר הגיאוגרפי של שלוש המולדות והזמן נטול ה„אז", שהכל בו עכשיו ללא גבול. התייחסות זו אל הזמן אמורה לבטל כביכול את תחושת הגיל והחלוף על־ידי הנכחתן ההרמונית של כל עונות החיים בכפיפה אחת. אולם בקובץ שלפנינו הולכות ומשתלטות תחושות של חלופיות וזיקנה, המכוטאות לא רק בהיגדים מפורשים נוסח „כל הזמן נוגע בי – / אין זמן" (עמ' 48), אלא בעיקר באמצעות תמונות סתיו והורף ובאורח מכוון מאוד באמצעות תמונות השלג, הכפור והשלטת הצבע הלבן כמטונימיות של זיקנה. פרייל, העושה שימוש בצבעים בשיריו כנושאי צופן, מעמת הפעם לא את הצבע החום הכחול עליו עם הירוק, כפי שעשה הרבה בעבר, אלא את סולם החום והזהב של המלאות, הבשלות והשקיעה עם לובן הקיפאון והזיקנה, המאותת גם חידלון. עם זאת מתגנבת וחוזרת באחרים משירי הקובץ אותה תחושה מעורבת ואופיינית של צעירות עם בגרות (צעירות־לא־צעירות" בלשונו), המבטלת את גבולות הזמן ו„מצעירה" את הקול הדובר.

שירתו של פרייל היא, אכן, שירה המסרבת להזדקן על אף הכל. עם השנים היא רק מוסיפה עידון, גיבוש ותיחכום, ההופכים אותה לתישלובת מקסימה של אינטלקטואליות, רגישות והומור, שאינם חיזיון כה נפרץ במקומותינו.

פלישת המציאות לשירה

בקובץ פזורות הערות של מודעות למדיום ולכליו כגון: „נושן המשל עם הנמשל" (עמ' 55), וכן מודעות לפואטיקה האישית של המחבר, המתנודדת בין הקוטב הרומאנטי לאנטי־רומאנטי: „אני רוצה להתאוורר /

...

פנאטיות אדומה

מדף אקטואליה

מאת יואל ניר

אמיר טאהירי, רוח־אללה, חומייני והמהפכה האיסלמית אמיר טאהירי, ספרית אופקים / עם עובד, 339 עמ'.

יש משהו מחריד בביוגראפיה המצויינת הזאת, על האיש שהיה לסמל של פונדמנטאליזם שחור ופנאטיות אדומה מדם. פאטאליזם כפייתי אופף אותה ואת מושאה, חומייני, כאילו כל כוחות ההיסטוריה או הגורל או כל מה שאדם בן המאה העשרים יקרא לכך, תפסו אותו וכיוונו אותו מרחם אמו לעמוד בראש מהפכת הדמים הזאת.

נראה, כי יותר מאבותיהן של מהפכות אחרות, כמו רובספייר או לנין, המהפכה האיסלאמית היא מעשה ידיו של חומייני, החל מן הפילוסופיה שמאחוריה ועד

...

שאצ"ג היה הדוברה הראשי ונביאה. כמו דבריו בסוף 1938: „התקופה הנוכחית, שהיא אחת הטראגיות ביותר בתולדות ישראל", היא תקופה גדולה שבה נתגלו אפשרויות ותנאים להגשמה משיחית גדולה".

המישפט האחרון הוא ציטוט מתוך ספרו של יעקב שביט, שאינו עוסק דווקא בציונות המשיחית, אלא בבחינת הדימוי העצמי של הימין הציוני כפי שהוא בא לידי ביטוי במיתוסים שלו. עם זאת מתברר, כי המיתוס המשיחי, כמו המיתוס הרומאנטי וכמו המיתוס של ז'בוטינסקי הם חלק מן הדימוי העצמי הזה, שבצורה זו או אחרת ותחת שמות שונים מאפיינים גם את התנועה המשיחית בימינו. שכן המיתוס המשיחי נובע, כמו

...

תולדות איראן במאה הזאת סביב דמותו של חומייני, אבל ניתן לומר שהוא משכנע, בפרט את הקורא המערבי.

הוא מזמין, למשל, את הקורא הזה, האמון על פסיכולוגיה, להציץ אל תבנית נוף הולדתו של חומייני בעיר חומיין שברמה האיראנית הקשה, עיר שאינה אלא כפר עני ומכוער להחריד, ומי שיצא ממנה שוב לא ירצה לחזור אליה. האם משום כך לא ראה חומייני במהפכה שלו עניין לאומי וכתב כי „קשר לישות גיאוגרפית הוא חטא"?

או כריתת שמותיו של סייר רוחללה מוסאוי חומייני

...

יפה – בית"ר והאצ"ל שלימים כינו עצמם „תלמידי ז'בוטינסקי".

אין ספק שהמחנה הלאומי דחיום רחוק מאוד מהמטנה הרוויזיוניסטי, כשם שבגין רחוק מרחק רב מז'בוטינסקי. אולי זו הסיבה שהספר המעניין הזה לא זכה בפולמוס הראוי לו, כנהוג במחוזותינו, כמו נאפף הסכנה שבשתיקה.

□ □ □

מחתרת כמו־מאליה

חגי סגל, אחים יקרים, קורות המחתרת היהודית, הוצאת כתר, 1987, 302 עמ'.

חגי סגל מצייר תמונה אחרת, אופיינית הרבה יותר, מתמונתו של דויד גרוסמן („הזמן הצהוב") על רפותם הרוחנית והפסיכולוגית של אנשי גוש־אמונים. כמה חודשים לפני פינוי ימית, הוא מספר, השכימו הרב יואל בן־נון ויהודה עציון לבית־הכנסת כדי לתקוע בשופר מיד עם הנץ החמה. בן־נון סבר שצריך לעשות „משהו" למנוע את הנסיגה מסיני, כדבריו לסגל, „לזעזע עליונים בשעת הדין כדי להעביר את רוע הגזירה, ואפילו לא ומה הוא

...

טריאלית", על הנהגת גוש־אמונים. עם זאת נראה, כי זה ספר שכתב עיתונאי (סגל היה כתב בביטאון המתנחלים „נקודה" קודם שישב בכלא כחבר המחתרת), ומבחינה זו הוא עשוי לשמש טיוטה מעולה להיסטוריונים ולסוציולוגים של תנועה. הוא אומנם אינו יורד למעמקים הפסיכולוגיים של חבריו, אבל לעומת זה הוא פורש, בעט עיתונאית קלה, את קורותיו של הגוש ופעולות המחתרת מנקודת־מבט פנימית.

עמוד השידרה של הספר הוא, איפוא, המכניקה של עשיית המחתרת: ביסודה תחושת השליחות המשיחית כי „יש לעשות כל דבר להחיש את הישועה" (דברי האב אבינר בפרשנות על תפישת הרב קוק), תחושת המעלה באופן קיצוני את הרעיון, המשיחי גם הוא, שיש להסיר את „השיקוץ" מעל הר־הבית, כדי לשנות את ההיסטוריה המזרח־תיכונית ולמנוע נסיגה משטחי ארץ־ישראל (כמיקרה ההוא סיני). כאשר מצטרפות לכך גם נסיבות חמורות, כמו הרצח תלמידי הישיבה שליד בית־הדסה בחברון והקצנה פוליטית וטירוריסטית בקרב ערביי יהודה ושומרון – קמה מחתרת, כמו מאליה.

...

כי שמו שקרי בעולם הזה הוא... לאמיתם הם אלה המזומנים לנו בעולם הבא".

כיצד הצליח לשכנע בכך אומה שלמה, בהם לא רק עניים מרודכאים ומושפלים, אלא גם אנשי־צבא קשוחים ובעלי באוארים ערמומיים, אנשי־רוח ואינטלקטואלים ספקנים, היא אחת התעלומות שהספר הזה פותר, נוסף למתן שיעור מאלף בהיסטוריה מודרנית, במיסטיקה שחורה ובפונדמנטליזם אדום מדם.

□ □ □

דה־מיתולוגיזציה של ז'בוטינסקי

יעקב שביט, המיתולוגיות של הימין, הוצאת בית ברל, 238 עמ'.

דומני שהיה זה חגי סגל שכתב, כי בספרייתו של המתנחל אפשר למצוא את „ערפילי טוהר" של הרב יהודה הכהן קוק לצד „ספר הקיטרוג והאמונה" של אורי צבי גרינברג.

אכן דומה כי שורשיה של התנועה המשיחית בציונות נעוצים ברוויזיוניזם הרדיקלי של שנות השלושים,

...

לא לילדים בלבד

מנחם רגב

כנפיים לדמיון

רבקה מרים, חלונות בחקיץ, ציורים מאת המחברת, הוצאת הקיבוץ המאוחד, 29 עמ'.

ג'יימס קריס, הילד שמכר את צחוקו, עברית: דוידה קרול, איורים: רות שחק, הוצאת כתר, 156 עמ'.

שני הספרים שונים זה מזה: האחד הוא קובץ של סיפורים פיוטיים שיש בהם ספק עלילה; והשני הוא סיפור שלם במתכונת מקובלת למדי. הראשון, שנכתב על־ידי משוררת, מיועד לקורא בעל רגישות מיוחדת לסוג כתיבה כזה. השני, לעומתו, הוא קריא וסוחף ויקרא בעניין על־ידי כל קורא. ובכל־זאת יש משהו משותף לשני הספרים: תפיסה מיוחדת של המציאות והצבעה על אלמנטים על־מציאותיים, המכוונים את חיי גיבורי הסיפורים.

בספרה של רבקה מרים שבעה סיפורים, לא כולם מלוטשים ומעובדים עד הסוף. בכל

...

והוכיח שסופר טוב יכול להעביר מסרים לקוראים צעירים בלי להיות מוסרני. הסיפור סוחף ויש בו לא מעט הומור. תרגומה של דוידה קרול קריא. הכיוון הכללי של איורי רות שחק נראה לי, אך לא תמיד הביצוע. דומני, שגם הדפסתם לא נעשתה בתשומת־לב.

דיפדוף

חגית בנזימן, מר קו וגברת נקודה, איורים: חיים רון, הוצאת דביר, 27 עמ'

„בינינו לבין עצמנו לה אקרא אילאיל: / לכשאפגשנה ביער בשביל. / לכשאברכנה בסער הגיל / אילאיל"

כך כתב טשרניחובסקי ב„שירים לאילאיל". חגית בנזימן עשתה את אילאיל לנקודה, בת למשפחה של חמש נקודות. בסיועו של נמד שדכן היא מתאהבת במר קו־קו. הם רוצים להינשא, אך אבי מישפחת הקווים מסרב: משפחה נכבדה, משפחה מיוחסת, ולא אסכים כי תישא נקודה

...

מתורו וקצבי קצת בעיקבות הרעיון המרכזי של היצירה המקורית: מעשה בקצין שנולד מטעות, ושהיה צריך לבנות לו ביוגראפיה ואחר־כך לסלקו מן העולם... „למרינה ולקיסר / הוא את כל חייו מסר / את היעד הוא כבש / וזכה גם בצל"ש / אבל בסוף נפל בקרב. / כך, על כל פנים, נכתב. / אבל אינבוה, חבל, / ד"ל". בספר השני מסופר על ליאופולד מוצרט, הנוטל את צעצועיו המוסיקאליים של האיכר־החרט יוחנן ומשלבם ביצירה שלו.

נעמי בן ישראל, הסיפור שלי, סיפור לילד המאומץ. איורים: גד אולמן, הוצאת ספרית־פועלים, 22 עמ'.

המחברת, ממקימי המדור לאימוץ במחלקת החינוך של הקיבוץ הארצי, כתבה ספר בעל מגמה ברורה: להראות שילד מאומץ כמוהו כילד טבעי ושתהליך האימוץ הוא נושא לגיטימי. מתוארות העצבות הכדירות של חנה ושלמה, שלא יכלו להביא ילד לעולם. כשמוצע להם תינוק, הם מתאהבים בו ומחליטים לאמצו. המישפחה והידידים מקבלים את התינוק בברכות ובחום. כיוון שבחיים אין זה תמיד כך – עולה חשיבות הספר, המסתיים במלים: „אבא, אמא ושאול הם משפחה שלמה". חלק מאיוריו של

...

ינוש הוא סופר־צייר... לעמוד על מלוא חינו של הספר יש לראות את האיורים. זהו סיפור המתאר את הטיפול המסור שוכה לו נמרון הצולע מידיו של ידידו דונון, שאף הכין לו אוכל, חבש אותו, לקח אותו לבית־חולים עליו, שבו ניתוח הוא ממש מישחק ילדים. סיפור הומוריסטי על חברות, מצויין למחלימים ולבריאים.

סאטירה פוליטית

אפרים סידון, אוזו ומוזו מכפר קאקארוזו, איורים: יוסי אבולעפיה, הוצאת כתר, 34 עמ'.

יש סופרים שכאשר הם „מתפנים" לכתוב לילדים הם משנים כיוון: אין שום דימיון בין המורכבות והנושאים המיוחדים שביצירותיהם למבוגרים לבין מה שהם כותבים לילדים. הם משוכנעים בכך שלילדים צריך לכתוב אחרת, אולי בצורה יותר „נחמדה", כי ילדים בלאו הכי לא יבינו.

אפרים סידון ידוע כסאטיריקון בעל השקפות פוליטיות מסוימות. הוא, בניגוד למתואר לעיל, אינו עושה שום קפיצה לולינית כדי לעבור לכתיבה לילדים. הווירטואוזיות שלו ורגישותו החברתית ניכרות גם ביצירותיו לילדים כמו „עלילות המלך פרדיננד פרהצור בקיצור" ו„המלאך". עם זאת, סידון ער לכך שהוא כותב לילדים והדבר ניכר בבחירת יסודות הסיפור ודרך הכתיבה, אך אין הוא מזלזל באינטליגנציה של הקורא הצעיר. ספרו החדש, בלווית האיורים המצויינים של יוסי אבולעפיה, שגם איייר את „עלילות פרהצור" – מספר על שני אחים, אוזו ומוזו. הם קרובים מאוד זה לזה בשמחה ועצב: „האחד משתוף / השני מתקלף / האחד מרגיש רע, / השני מתעלף". ממש זוג יונים, עד שמתחיל הריב על שילוב הרגלים: „איזו רגל מתחת / ואיזו מעל?" – הימנית על השמאלית או השמאלית על הימנית? כיוון שאינם מגיעים להסכמה, מתחיל ריב נורא, שבו הם עוברים מאלימות מילולית לאלימות פיזית, עד... בניית חומה שתפריד בין הניצים (תומת ברלין? חומת בין עמים? גבולות?).

...

שניש את מנה הנחמדה, שניהם מגלים שאין מיפלצות, ורצים לספר להוריהם. וכך בא הקץ לשנאה חסרת הפשר: אוזו ומוזו מתחתנים, והם שואלים את עצמם: „איזה טפשים אנו, / איזה טמטים. / איך האמנו, / איך לא חקרנו / איך לא נסינו לברוק ת'עובדות / איך לא שאלנו, ואיך זה קיבלנו / את כל אותם סיפורי אגדות?"

זו בוודאי סאטירה אוניברסלית על הטימטום שבשינאה ובמלחמות. אך זו גם סאטירה מקומית, שלפחות במקום אחד תזכיר לקורא המבוגר דברים שנעשו מפורסמים: „האיש שמאחורי התמה / הוא חיה דו־רגלית נוראה, איומה, רוצח, פושע שודד וגנב / ואבוי לו למי שיפול לידיו".

נוסחאות חוזרות

מאת יעל ויידמן

דיק פרנסיס, הוכחה, מאנגלית: שלמה גונן, מודן, 263 עמ'.

ספריו של דיק פרנסיס, לפחות אלה שתורגמו לעברית, כתובים במידה רבה לפי הנוסחה הבאה: לוקחים אדם פשוט, עושים אותו רווק, או לכל היותר אלמן, נותנים לו מיקצוע מוגדר – בנקאי, סוחר יינות או אולי משתרר חטופים, מעניקים לו שילוב כלשהו של שמרנות ויצר הרפתקנות, ועוד כמה תכונות אנושיות – רצוי למשל שהוא יפחד אך יהיה מסוגל להתגבר על הפחד. עכשיו בונים לו שיגרת חיים משכנעת, ומכניסים לתוכה לאט לאט יותר ויותר מיקרים חריגים, עד אשר הוא נסחף בעלילה מותחת, ואנחנו נסחפים בה יחד איתו. שיטה זו של כתיבה אינה יחודית לדיק פרנסיס, אך הוא מוסיף לה נופך משלו:

...

...

גיבור הספר הוא... חדש עבורו, וכך אנו לומדים להכיר את התחום יחד איתו, שלא כמו ב„הוכחה". מעבר לזה, הספר ברובו אינו אלים. האלימות מופיעה לקראת הסוף והיא חלק בלתי־נמנע מסבך העלילה. „הוכחה" הוא חורה לא־מוצלחת על מוטיבים הנשורים אחד בשני במלאכת מחשבת ב„הבנקאי". עם זאת, הוא עדיין ספר מתח טוב יותר מרבים אחרים שתורגמו לעברית.

□

ומה עם חופש הפרטוז

לורנס סנדרס, השוד המוקלט, מאנגלית: משה זינגר, הוצאת כרם, 237 עמ'.

ג'ון „דיוק" אנדרסון מתכנן פשע מושלם: להשתלט על בית־דירות מפואר במנהטן ולשדוד את כל דייריו. גופים שונים בניו־יורק מקליטים למעשה את כל התיכנון, אך לא די בכך, מסתבר, כדי למנוע את הפעולה.

הספר כתוב כמו תסריט, או אולי כמו תסכית רדיו: כל מה שאנחנו יודעים על הגיבור מגיע אלינו דרך הקלטות שונות, עדויות ומיסמכים ששרדו. המספר אינו כל־יודע, הוא כתב עיתון שליקט את העדויות בעבודת תחקיר יסודית, ומציג לנו אותן כסידרן. אנחנו מלווים את הגיבור במצבים שונים: כאשר הוא נפגש עם גב' אגנס אורולי בדירתה המפוארת, כאשר הוא פונה אל המממנים של הפשע, כאשר הוא בא אל האישה היחידה ומצליחה „להוציא" אותו לכמה רקות מהצרות שלו (יותר מין סדו־מזוכיסטים אהובים על סנדרס, ומופיעים גם בספרים אחרים שלו), כאשר הוא מלקט אנשי צוות, כאשר הוא פורץ לבניין המפואר במנהטן, ומתחיל לבצע את זממו, וכמובן, כאשר מופיע פיתאום גורם שהוא לא לקח בחשבון.

המסר של סנדרס ברור. חופש הפרט באמריקה נמצא בסכנה. בין הגורמים המקליטים את הפגישות השונות הנערכות בספר ניתן למצוא את מחלק ההונאה של משרד מס־ההכנסה, המישטרה, אגף חקירות של מינהל המזון והתרופות, אגף הסמים במשרד האוצר, אגף התקירות של הרשות לנירות־ערך, רשות הפיקוח על משקאות חריפים, ועדה ממלכתית לחקר הפשע המאורגן ועוד הרבה מחלקות ותת־מחלקות. האם אצלנו בארץ המצב טוב יותר?

זהו אחד מספריו הטובים ביותר של סנדרס. הוא גורף את הקורא לתוך העלילה החל מהעמוד הראשון, ומי שהתחיל לקרוא את הספר, לא יניח אותו עד לסיום.

□

גיבורים רבים מדי

קרוליין ג'אניס צ'רי, תחנת פל, מאנגלית: עמנואל לוטם, הוצאת כתר, 428 עמ'.

מזה שנים רבות מתנהלת מלחמה בין אנשי החוץ ותושבי התחנות, החיים כל ימיהם בעולמות מלאכותיים קטנים, לבין אנשי כדור־הארץ, הרואים עצמם במרכז ההוויה האנושית. יום אחד הגיעה המלחמה הזאת ל„תחנת פל" – התחנה שהקפידה עד עכשיו לשמור על ניטרליות. פתאום צריכים אנשי התחנה להתמודד עם בעיות הרשות ובלתי־מוכרות, הן מבפנים והן מבחוץ.

ב„תחנת פל" ישנם גיבורים רבים, כמעט רבים מדי. אציין רק את הטובים – בני משפחת קונסטנטין, המשלים בכוכב בצדק, הרע – יון לוקס, הבוגד במולדתו, והמבוער – ואסילי קריץ', מושל הפליטים המשוח למעשה בוכת־יצוג כידי העולם, והתחתון. יש הרבה סטראוטיפיזציה בתיאורי הגיבורים. כך למשל הטובים שותים משקאות חריפים

...

סיפור נשמה

(המשך מעמוד 28)

מן הגליל, קרובי מישפחתה, בעודה בהריון מן ההריון העירוני, ונישאת לבנם הכפרי והיד, שהוא קבלן־תריסים אמיד, אבל בלתי מנוסה בענייני נשים. לבסוף היא מצליחה „לאנוס" את הכפרי התמים, להכניסו תחת כנפיה בברית־הנישואים, וללדת את תינוקה הממזר תחת קורת־גג מישפחתית מהוגנת. וכך הופך סיפורה „השוכב" ו„המסוכך" לסיפור קומי־למחצה.

אהבתם העדינה של אלכס והודא אינה מרתקת כאוויר, אינה תלושה מן המציאות ואינה מתרחשת מתוך שבר סגימין להיסחף אפילו להתגייר, למרות הבעייתיות הברורה שבנישואי ערביה ויהודי (והודא מוכנה אפילו להתגייר), למרות המשבר שנוצר בעיקבות מותו של בן הדוד במישפחת הודא, שנהרג בלבנון בקרב עם חיילי צה"ל. בכליואת מקבלת אהבת השניים גיבוי מן הצד ונוצרו כבר מההתחלה.

הסופר הוא שמעניק את הגיבוי לאהבה זו. לדעתי, חש סמי מיכאל את אהבתם של אלכס והודא בעומק ליבו לא כ„נציגים" של עדות או גזעים, אלא כיצורים אינדיווידואליים מאוד, חד־פעמיים בתכלית. ועל כן יתכן שאהבתם משקפת את הצד העילי שבאדם. על כן גם יתכן שסיפור זה אינו כה תלוני כפי שניתן לחשוב במבט ראשון. מכל מקום, בהגיעי לסיומו הטראגי של הסיפור חשתי כאילו תקע הסופר פיגיון בי... כאילו לא היתה ברירה לסופר הריאליסטי בן־זמננו ובמקומננו אלא להרוג את הגבר במלחמה ולהפוך את האשה הצעירה (שלא הספיקה להינשא לבחיר לבה) לשפולה פעמיים – פעם מבעלה לעתיד ופעם מתינוקה שכבר מבני ברחמה, אבל אין לו עתיד בחברתנו, אין לו „גיבוי". מספיק מטעמנו ועל כן היינו להיעקר מרחם... בפרק האחרון של „חצוצרה בוואדי" נעשה הביטוי „קרושת החיים" פשוט ומובן, עד אימה. עד אימה – משום שהוא כה רחוק ממהלך חיינו הנורמאלי.

לא שם זין

ע"פ ספרו של דן בן אמוץ

הסרט

מוצאי שבת בבתי הקולנוע

■ תל-אביב יפו

9.30 – 7.15

אורלי: „ילדים הורגים לאלוהים" 9.30 ,7

אסתר: „מחוץ לתחום" 9.45 ,7.30

בית לסין: „הנבואה" 11.15

בן-יהודה: „זכרונות משדה הקרב"

גורדון המחודש: „נשואיה של מריה בראון" 9.40 ,7.30

גת: „סיפור מהחיים" 9.45 ,7.30

דיזנגוף 1: „פושע מובטל וילדה קטנה" 9.50 ,7.30

דיזנגוף 2: „שרותים אישיים" 9.50 ,7.30

דיזנגוף 3: „שיחות מלוכלכות" 9.50 ,7.30

דקל: „קרוקודיל דנדי"

דרייב-אין: „קווטרמן" 10 ,8 סקס 12

הקולנוע – (בית ציוני אמריקה): „נשיקה אדומה" 9.30 ,7 „טרזן" 11.45

הוד: „קווטרמן"

הסינמטק הישראלי: „אאורה מאורתנה" 8 „החותם השביעי" 10

חן 1: „בי"ס למשמר אזרחי" 9.55 ,7.55

חן 2: „חנות קטנה ומטריפה" 9.50 ,7.45

חן 3: „אני והחברה" 9.50 ,7.50

חן 4: „אנשי הפח" 9.40 ,7.15

חן 5: „אל תקרא לי לכך" 9.55 ,7.45

לב 1: „נרדפי החוק" 9.50 ,7.40

לב 2: „בקצב השעון" 9.50 ,7.40

לב 3: „מלו" 9.50 ,7.40

לב 4: „חליפת ערב" 9.50 ,7.50

לימור: „פלאטון" 9.30 ,7

מוזיאון ת"א: „מותו של סוכן" 9.30 ,7

מקסים: „הפרוטוקול הרביעי" 9.30 ,7.30

סינמה 1: „מעבר לשיא"

סינמה 2: „זכרונות אוהבה מפירנצה"

סיון (אלנבי המחודש): „משהו פראי" 9.40 ,7.30 „בננות" 12

פאר: „ימים של תהילה" 9.30 ,7.30

פריז: „בטי בלו" 9.30 ,7 „מילכוד 22" 11.45

צליל (יפו): „הגדול" (הודי) 9.30 ,7

צפון המחודש: „שם הוורד" 9.45 ,7

שחף: „ימי הרדיו"

תכלת: „החנות מעבר לפינה" 9.50 ,7.45

תל-אביב: „הפטריוט"

תמוז: „רוז" 9.40 ,7 „גלגל אותה" 12.15

■ חיפה

9.15 – 7

אורה: „פושע מובטל וילדה קטנה"

אורלי: „שם הוורד" 9.30 ,7

אמפי: „סיד וננסי"

ארמון: סגור לרגל שיפוצים.

חן: „קרוקודיל דנדי"

סינמטק: „טנגוס" 7 „דורס קארן" 9.30

עצמון 1: „ימי הרדיו" 9.30 ,7.15

עצמון 2: „ילדים הורגים לאלוהים" 9.30 ,7

עצמון 3: „מעבר לשיא" 9.30 ,7.15

פאר: „בית ספר למשמר אזרחי"

קרן אור: (המחודש) „נערת הליווי" 9.15 ,7.15 „כולם נפלו על הראש" 11.30

רב גת 1: „חנות קטנה ומטריפה"

רב גת 2: „אנשי הפח"

רון: „קווטרמן"

שביט: „סיפורים שסיפרתי לאמא" 9 ,7

■ נווה שאנן

עממי: „פייטון פלייס" 6.30

„מ.א.ש." 8.45

„בריאן כוכב עליון" 10.30

■ ירושלים

9.15

אדיסון: „מעבר לשיא" 9.30

אורגיל: „הרומן שלי באוקספורד" 9

אור 1: „רימון חי"

אור 3: „משהו פראי" „בית ספר לעבירות תנועה" 11.15

אור 4: „בטי בלו" „שים סם על הפס" 11.15

אור 5: „ללא רחמים" „בלייד ראנר" 11.15

אורינע: „בית ספר למשמר אזרחי"

בית אגרון: „כל מה שרצית לדעת על המין" 7 „הדולר ומור" 8.30 „צהוב הזקן – מונטי פייטון" 10.15 „כל מה שרצית לדעת על המין" 12

חבירה: „סיפורים שסיפרתי לאמא" 9.30

כפיר: „שם הוורד" 9.30

מיטשל: „ילדים הורגים לאלוהים" 9.30

מוזיאון ישראלי: „התוועות"

סמדר: „קריאת העורב"

סינמטק 1: „המטרו האחרון" 8 „טוטסי" 10.15

סינמטק 2: „סיפור טוקיו" 8.30

עדן: „שמתי ברז למורה" 9.30

רון: „נערת הטלפון והכלש" 9.30

תיאטרון ירושלים: „מלו"

■ ר"ג גבעתיים

9.30-7.30

אואזיס: „בנקר" 9.45 ,7.30

אורדע: „יומן תוף ברייטון" 9.30 ,7.15

ארמון: „בי"ס למשמר אזרחי" 9.45 ,7.45

גן 1: „קרוקודיל דנדי" 9.45 ,7.30

גן 2: „משהו פראי" 9.45 ,7.30

גן 3: „אני והחברה" 9.45 ,7.30

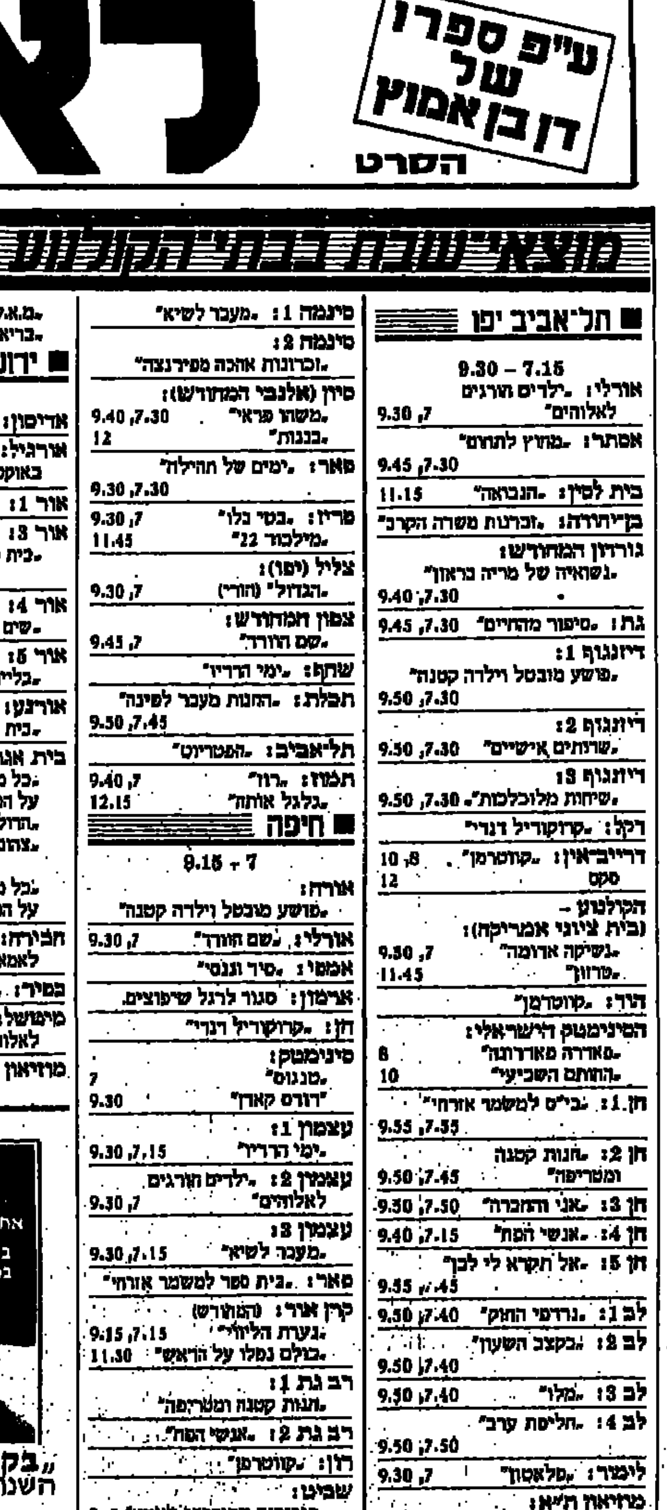
גן 4: „חנות קטנה ומטריפה" 9.45 ,7.30

הדר: „ילדים הורגים לאלוהים" 9.30 ,7

לילי: „שיכנוע עירוני"

פוקס (כפר המכביה): „רק בין חברים" 9.30

שביט: „ללא רחמים"

„בקצב השעון" – הקומדיה הבריטית השנונה והמצליחה שכמותה לא נראתה לאחרונה, בכיכובו של ג'ון קליז.
שבוע 11 „לב" ת"א, היום, יום ששי 2.00 אחה"צ + 10 בלילה • „רון" ראשל"צ.
אל תחמיצו!!!

■ אשדוד

9.30 – 7.30

אסתר: „מעבר לשיא"

אשדוד: „בית ספר למשמר אזרחי"

■ אשקלון

אסתר: „חנות קטנה ומטריפה" 10 ,8

מאור: „בית ספר למשמר אזרחי" 10 ,8.15

רחל: „8 מליון דרכים למות" 10.15 ,8.30

■ באר-שבע

חן: „שמתי ברז למורה" 9.30 ,7.30

גילת: „קשוחים שכאלה" 9.15 ,7.15

■ בת-ים

אורנים: „ללא רחמים" 9.30 ,7.30

עצמאות: „ילדים הורגים לאלוהים" 9.30 ,7.30

■ בית-שאן

מתנ"ס: „פלאטון" 9.15

■ גדרות

בית העם: „כלא נשים" 9.15 ,7.15

■ הרצליה

9.30-7.15

דוד: „קשוחים שכאלה"

היכל: „טיפול במרץ"

מלון דניאל: „המורדת".

מועדון קולנוע דן אכדיה: „ליידי נץ" 5 „צבע הכסף" 9.30 ,7

תפארת: „קרוקודיל דנדי" 9.30 ,7.30

■ חולון

9.30-7.30

ארמון המחודש: „הבוקר שאחרי" 9.30 ,7.30 „סינק פלוייד החומה" 11.30

מגדל: „בית ספר למשמר אזרחי" 9.45 ,7.30

סבוי: „ילדים הורגים לאלוהים" 9.30 ,7.30

רינה: „קווטרמן" 9.30 ,7.30

■ חדרה

חדרה: „קרוקודיל דנדי" 9.30 ,7.15

חוף: „יהושע אתמול והיום" 9.15 ,7

■ טבריה

9.30 ,7.30

אביב: „שוטר מי שצוחק אחרון"

גיל: „יפה בוורוד"

יר שיטרית: „מעבר לשיא" 9.30

■ כפר-סבא

בית ברל קולנוע ותיאטרון: „הפרוטוקול הרביעי" 10 ,8

חן: „שמתי ברז למורה" 9.30 ,7.15

עמל: „מעבר לשיא" 9.45 ,7.15

■ נתניה

10 – 8

אסתר: „כלא הנשים" 9.30 ,7.30

סטודיו: „כולם נפלו על הראש"

שרון: „בית ספר למשמר אזרחי"

■ נהריה

9.15 – 7.15

הוד: „פלאטון"

רון: „נער הזהב"

■ נס-ציונה

מופ"ית: „האינספקטור" 9.15 ,7

■ נצרת עילית

מתנ"ס: „צבע הכסף" 9.15 ,7

■ עפולה

חן: „פושע מובטל וילדה קטנה" 9

מופתרון: „ג'ק פלאש" 9

■ פתח-תקוה

9.30 – 7.15

היכל 1: „ימי הרדיו"

היכל 2: „ילדים הורגים לאלוהים" 9.30 ,7

היכל 3: „קווטרמן"

שלום: „8 מליון דרכים למות" 10 ,8

■ ק. אונו

המרכז הקהילתי: „מלקולם" 9

■ ק. ביאליק

סביון: „בית ספר למשמר אזרחי" 9.15 ,7

■ ק. חיים

9.30 – 7.15

בית העם: „פלאטון"

היובל: „קשוחים שכאלה"

■ ק. ים

ניצן: „מעבר לשיא" 9.30 ,7.15

■ ק. מוצקין

אורות: „שיחות מלוכלכות" 9.30 ,7.15

■ ק. מלאכי

צמרת: „נער הזהב" 9.30 ,7.30

■ ק. שמונה

שניר: „הזבוב" 9 ,7

■ רמלה

אורן: „מעבר לשיא" 9.30 ,7.30 ,5

■ ראשון-לציון

9.30 – 7.15

נעמן: סגור לרגל שיפוצים.

ראשון: „יחיד נגד כולם"

רון 1: „קווטרמן"

רון 2: „בקצב השעון"

תרצה: „גושע אלמות היום" 9

■ רחובות

10 – 8

בית העם: „שיחות מלוכלכות" 8.30

חרד: „קרוקודיל דנדי"

חן: „אהבה במחתרת"

■ רמת השרון

כוכב: „אופני האש" 7 „מפריז מוסקיטו" 9.30 „בלייד ראנר" 11.45

■ רעננה

אורות: „מעבר לשיא" 9.30 ,7.15

■ שדרות

חן: „פלאטון" 10 ,7.45

★ באחסות המועדון המפואר ביותר בארץ

NIGHTCLUB No 1

החל מיום שישי 19.6.1987, תופיע מדי ערב

להקת ARE & ICE עם סולנית להקת Boney M. המפורסמת

הזמנת הלהקה לחופעות וכרטיסים במכירה מוקדמת בטלפונים: 053-613434, 053-23453 ובמועדון 053-617474

פארק המים

כל רגע יש כאן גל חדש!

פארק המים בקיבוץ נוה־ים ליד עתלית מכין לך ולמשפחתך ים של פעילויות ואוירה נהדרת.

והשנה גל חדש - גל 87!

סירות מתנגשות במים - אטרקציה אמיתית!

נוה־ים
ו..הקיץ
מושלם

„מחולות תימן" 20.6 — ציון גולן, אבנר גדסי, אהרון עמרם, מוטי נהרי

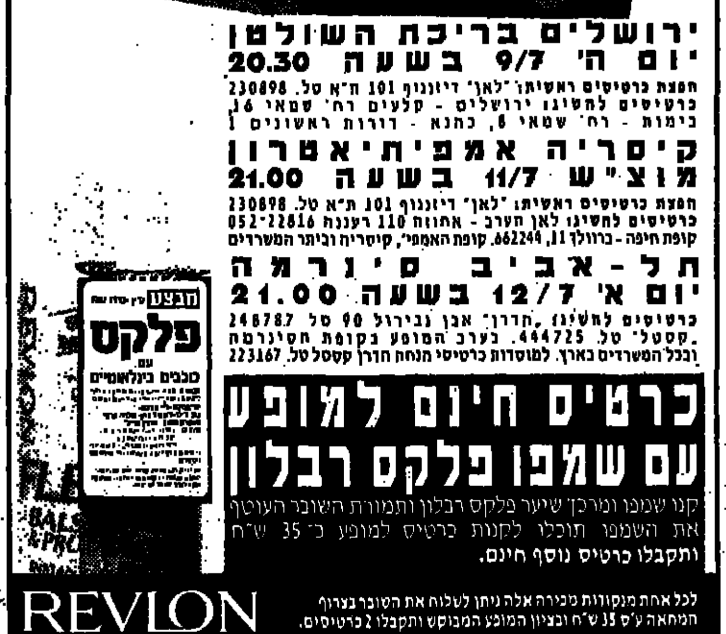

ירושלים בריכת השולטן
יום ה' 9/7 בשעה 20.30

קיסריה אמפיתיאטרון
מוצ"ש 11/7 בשעה 21.00

תל-אביב היכל התרבות סינרמה
יום א' 12/7 בשעה 21.00

לסרט!!!

„חשיפה כפולה"

דרושים

ניצבים בוגרי צבא

עדיפות ליודעים לתפעל נשק קל
למעוניינים/ות ולמתאימים/ות
אפשרות הופעה גם בתשדירים
בטלויזיה.

טל.: 03-220225.

מועדון פאב הצוענ'י (לשעבר מועדון „חמי ואמי")

הערב (יום שישי)

- ★ בן־עמי חלף — שר ומארח ערב בשירי ארץ ישראל
- ★ גילה חלף בשירי ארץ ישראל
- ★ מאיר סיני וזמרים אורחים

מחר (מוצ"ש) וביום ג' 23.6

- ★ האחים גבי ומיקי נס — בשירי ארץ ישראל
- ★ מאיר סיני וזמרים אורחים

ביום ב' 22.6 ערב יווני־טורקי

- ★ אריס הזמר היווני
- ★ סלוביק הזמר הטורקי

יפו רחוב פנחס 2 (פינת רח' יפת)

טלפון להזמנות 03-839301

קק"ל מודיעה
עמוסבות טכניות
יסגר אתר הסטף
למבקרים
בתאריכים: 22—23—24.6.87
עם עבור המבקרים הסליחה

קריאה מהנה
בשבועון „לאשה"

ג'קי צאן היורש של ברוס לי
בסרט הרפתקאות החדש

קריאה מהנה
בשבועון „לאשה"

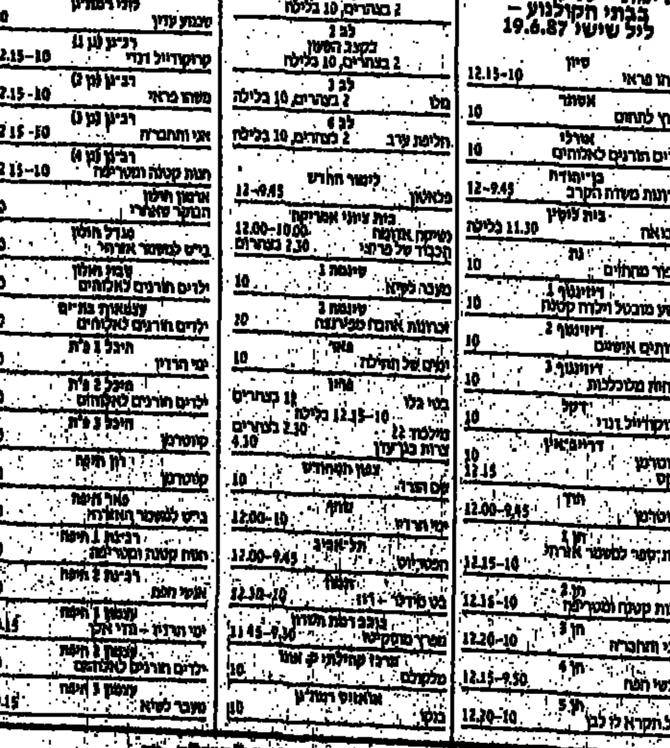
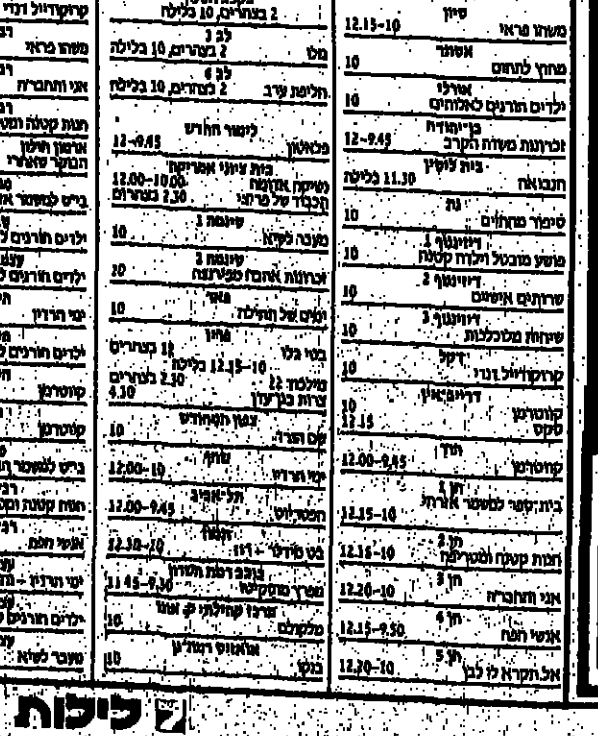
פסטיבל הקולנוע הרביעי
ירושלים 1987
27.6—4.7

מכירת כרטיסים נמשכת

בסינמטק ירושלים
ובסינמטק תל אביב

מבצע מיוחד לחברי הסינמטקים
5+1

האירוע הקולנועי של השנה

הבימה — התיאטרון הלאומי	הקאמרי — התיאטרון של תל-אביב	הקאמרי — התיאטרון של תל-אביב	התיאטרון העירוני חיפה	תיאטרון באר-שבע
בדרך לברודווי — מוצ"ש 20.6 ב־21.00; אילוף הסוררת — יום א' 21.6 ב־20.30, יום ב' 22.6 — 18.00, 21.00; חדווה ושלומיק' — מוצ"ש 20.6 ב־21.00; הקונטרבס — ביתרוף מוצ"ש 20.6 ב־21.00	אהבה מאוחרת — מוצ"ש 20.6 ב־21.00, יום א' 21.6 ב־20.30; המסע של אמא שאבזורי בצוותא; הצגות אחרונות: יום א' 21.6, יום ב' 29.6; חבלי משיח — יום ב' 22.6 ב־20.30, יום ג' 23.6 — 16.30, 20.30	התליוני האחרון בחמאם יפו — "הצגת הצופה, קלילה ולעניין" (על המשמר); הצגות אחרונות בתחלט: הערב יום ו' 19.6 ב־22.00, מוצ"ש 20.6 ב־21.30; ★ מנויי הקאמרי יכולים להשתמש בכרטיסים 6, 5	מדמואזל ז'ולי — מאת אוגוסט סטרינדברג; תרגום: יהושע סובול; במוי: גדליה בסר; משתתפים: ליאורה ריבלין, יוסף אבו־ורדה, סלואה נקארה; בתיאטרון חיפה מוצ"ש 20.6, לסדרה ע' ● יום א' 21.6 לסדרה 10 ● יום ב' 22.6 לסדרה ע"צ	תזמורת על תנאי — מוצ"ש 20.6 — סדרה 21; אילוף הסוררת — יום א' 21.6, יום ב' 22.6 — חבימה; עלילות מקס ומוריס — תלמ 6, יום א' 21.6, יום ב' 22.6; תמונות ציד — יום ג' 23.6 (8), יום ד' 24.6 (4), יום ה' 25.6 (15), מוצ"ש 27.6 (1)

שי"דו בשיתוף בית ליסין מציגים:

יונה ● ששון
אליאן גבאי
זוג פתוח

קומדיה

בהשתתפות: יעקב איילי ● עיבוד ובימוי: יוסי אלפי ● תרגום: יהונתן גפן

הצגות אחרונות

רמת־גן „אורדע" — הערב יום ו' 19.6 ב־10.00
כרטיסי קרן, הכרטיס, הדרך, קסטל במשרדים ובקופה 721720

הרצליה „אודיטוריום" מלון דניאל יום ו' 3.7 ב־10.30

דימונה „מתנ"ס" — מוצ"ש 4.7 ב־9.15

פרסום בלקין

שמואל צמח — חיים סלוצקי גאים להציג

בליווי להקת
JOHN DANKWORTH
4 הופעות בלבד בישראל!

ת"א „תיאטרון הבימה" — היום יום ו' 19.6 ב־3 אחה"צ
כרטיסי „הדרך", „קסטל" ובקופת הבימה טל. 296071

קיסריה „אמפיתיאטרון" — מחר מוצ"ש 20.6 ב־21.00

תל־אביב „היכל־התרבות" — יום א' 21.6 ב־21.30

ירושלים „בנייני־האומה" — יום ב' 22.6 ב־21.00

למנויי פסטיבל ישראל והתזמורת הפילהרמונית
מבצע מיוחד!
כרטיסי הנחה ב„הדרן־קסטל" בלבד!

פרסום בלקין

מועדון אנרג'י — ENERGY CLUB
הערב ★ ערב מהנה עם דייב אורן ★★★★ זמר פסנתרן; תצוגת אופנה של גדולי היצרנים; מוצ"ש — ערב היכרויות לפנויים ופנויות

תיאטרון בית ליסין / אילן אלדד בימות ובדים גאים להציג:

מכרם חורי דליק ווליניץ בן לוין
(באדיבות תיאטרון עירוני חיפה)

יתומים

מאת: לייל קסלר
במוי: אילן אלדד

תל־אביב „בית ליסין" — מוצ"ש 20.6 ● 2 הצגות בשעה 18.00 ובשעה 21.00
יום ד' 24.6 שעה 20.30 ★ יום ה' 25.6 בשעה 20.30
ראשל"צ „צוותא" — הערב יום ו' 19.6 בשעה 22.00 טל. 03-945230 ★ הכינו כרטיסים מראש!!

הזמנת כרטיסים והצגות בטל. 245406, 256222

המועדון **הרמונה**

ביום שני 22.6 משעה 22.00
ערב של כוכבים
בן מוש מארח:
★ הזמר **דודו מויאל** שירי ארץ ישראל ונוסטלגיה ושירים יפים.
★ הזמרת **אנג'לה** בשירים יווניים־מזרחיים בבקשתכם.
★ התקליטן **DAVID P.**
★ רקדנית הבטן **גילה** במופע מיוחד וחגיגי
מיזוג אויר מלא ★ חניה בשפע

אודיטוריום דו"ל - בית דני
המרכז לאמנויות הבמה
להקת המחול
שלום 87
מנהל אמנותי וכוריאוגרף גבריאל לוי
מארחת את
שימי תבורי
מוצ"ש 20.6 בשעה 9.00 בערב (מחיר מיוחד 12 ש"ח)
סמטת בביר־ שכ' התקוה ת"א טל. 382580
עיריית תל־אביב־יפו — המחלקה לחינוך ולתרבות — חברת מוסדות חינוך ותרבות בתל־אביב — מינהל החינוך הנוער והתרבות

עיריית תל־אביב יפו — מנהל החינוך הנוער והתרבות.

קפה־תיאטרון **הסימטה** יפו העתיקה, מזל דגים 8, טל. 834709, 828729

הערב — יום ו' — 19.6		שבת (20.6) לילדים	מוצ"ש 20.6
22.00 — הקומדיה של השנה **סינים סינים** — מאת: מ. שיסגל, בימוי: ניקו ניתאי	ב־22.30 — בעליית הגג **הנפילה** — מאת: אלבר קאמי, עם: ניקו ניתאי	ב־11.00 — מעשה בשלושה אגוזים — עפ"י: לאה גולדברג, בימוי: ששי סעד	ב־21.00 — עפרונות צבעוניים; ב־21.30 — בור, עם: נדב בן־יהודה; ב־22.30 — נשים בפארק
		יום א' 21.6 ב־21.00 **סינים סינים**	
ב־24.00 — ג'אז „מהצד האחר" עם: הביג בנד			

מופע חוויסקו של
אילן בן־שחר
ת"א
גימנסיה „הרצליה" הערב יום ו' 19.6.87
בת"א מרכז ביכורי העיתים מוצ"ש 20.6.87

קבוצת התיאטרון נוה־צדק מציגה:

האזרח העומד מעל לכל חשד

עיבוד ובימוי: אהרון אלמוג
משתתפים: יצחק חזקיה, חות אורטמן — אלקיים, פטר גדיש, עמי כץ, גולי עומר, סיני פתר, שבתאי קונורטי

במרכז התיאטרוני נוה־צדק באולם ע"ש ירדן ירושלמי
הערב יום ו' 19.6 ב־10.00 ● יום ה' 25.6 ב־9.00
יום ו' 26.6 ב־10.00 ● מוצ"ש 27.6 ב־9.00

כרטיסי „לאן" 247373, במשרדים ובקופה 651241
למשלמים בצ'ק בנק לאומי — 25% הנחה בקופה בלבד
לחברי חצ"ב, קמפוס וטרמפ לאומי 30% הנחה בקופה
ההפקה — בשיתוף מכון התרבות האיטלקי

אריאנה
תכנית בינלאומית מלהיבה
ערבים תוססים ומלהיבים עם:
★ **אנג'לה** זמרת מיוון
★ **חרולה** זמרת מיוון
★ **גילי הלל** הזמר הפופולרי
★ **נוזום הורגול** סולטן הזמר והריקוד
★ **אלי עידן** הזמר

טלפונים: 810284 ■ 822745 ■ 838002

המועדון **הרמונה**

הערב יום שישי — אוכלים, שותים ורוקדים
בערב גבינות ויין
★ **תיקי דיין**
★ הזמר **דודו מויאל** שירים מכל הזמנים, נוסטלגיה ושירי ארץ ישראל.
★ **חגיגת ריקודים** — שירי שנות ה־60 כל הלהיטים שאהבנו עם התקליטן DAVID P.

גיורא גאור מציג

מפגש של שני מוסיקאים גדולים
באלדי — אהרלה
אוליאר — קמינסקי
גיטרה — חלילים וכלי הקשה

★ ★ הצגות בכורה ★ ★
צוותא, ת"א — שני 22.6, חמישי 2.7; תיאטרון ירושלים — מוצ"ש 4.7; בית אבא חושי, חיפה — שישי 10.7; „התיאטרון", באר־שבע — רביעי 1.7

משה גל־רפי בצלאל־"גל 77" הפקות:

התיאטרון העירוני באר־שבע מציג:

אילוף הסוררת

מאת: ו. שקספיר ★ תרגום: אהוד מנור ★ בימוי: רוברט ווקר
משתתפים (לפי סדר הא'־ב'): עפרון אטקין, קונסטנטין אנטול, אבי בוטריניט, יעל ברנפלד, עמירם גבריאל, נתן דטנר, חגית דסברג, רוברט חניג, עדי וייס, מרק חסמן, חוגו ירדן, ראובן ישראלי, אלי מגולאנו, אבי קושניר, רוזנה קמבוס, חנן שפטרים

„...חשבה למאלף... נתן דטנר מגיש קונצרט וירטואוזי של משחק" — הארץ
„...קומדיה מבדחת ומבריקה ...אילוף מוצלח..." — ידיעות אחרונות
„...שקספיר — עכשיו ברוטב איטלקי טוב" — חדשות

תל־אביב „בית־החייל" יום ה' 2.7 ב־21.00

מועדון וראייטי בישראל מארח:

AN ENGLISH CHAMBER THEATRE PRESENTATION
גדול שחקני הבמה האנגלית

דרק ג'קובי DEREK JACOBI
AS LORD BYRON

גבור סדרת הטלויזיה „אני קלאודיוס"
בהצגה: "MAD, BAD & DANGEROUS TO KNOW"
מאת: JANE McCULLOCH ● מוסיקה: DONALD FRASER
עם השחקנית ISLA BLAIR

7 הצגות בלבד בישראל

תל־אביב „תיאטרון הבימה" יום ב' 20.7 ב־9.00	חיפה „תיאטרון עירוני" יום ה' 23.7 ב־9.00
תל־אביב „בית־החייל" יום ג' 21.7 ב־9.00	ת"א תיאטרון הבימה — יום ו' 24.7 ב־3.00
כ"ס „היכל־התרבות" יום ד' 22.7 ב־9.00	תיאטרון ירושלים מוצ"ש 25.7 ב־9.15 · יום א' 26.7 ב־9.00

מפיקים: שמואל צמח — חיים סלוצקי

תיאטרון ליקר־רפי שחר מציג:

דודו טופז
בהצגת הבידור החמה
בלי חשבון

כתבו: דודו טופז, יואל ריפל, מנחם זילברמן, מוסיקה: עדן סוכובולסקי

לרגל צאת האלבום הכפול מהתוכניות
„פליטת פה — בלי חשבון"
יוגרלו מידי ערב בקרב הקהל 50 אלבומים כפולים
(המבצע עד סוף חודש יוני בלבד)

כפר־סבא „עמל" — הערב יום ו' 19.6 ב־10	ראשל"צ „היכל־הספורט" יום ד' 24.6 ב־9.00
פרדס־חנה „אמפיתיאטרון" מחר מוצ"ש 20.6 ב־9.30	חיפה „שביט" יום ו' 26.6 ב־10.00
ת"א „בית־החייל" יום ב' 22.6 ב־9.00	ת"א „בית־החייל" מוצ"ש 27.6 ב־9.30
	כפר־מנחם „בית־העם" יום ב' 29.6 ב־9.00

כרטיסים: „הדרך" 248787, „קסטל" 444725 במשרדים ובימי ההופעות בקופות

מרגוזות - יעל צפיר גאה להציג:

טוביה צפיר — דובי גל
אסנת וישינסקי ● אבי דור ● עידית ענבי
נגנים: ע. סוכובולסקי ● ד. קיזלשטיין ● נ. ברנד

תולדות עם ישראל

בימוי: מוטי קירשנבאום
כתבו: ב. מיכאל א. סידון — מוסיקה: י. רוזנבלום

לפי דרישת הקהל — שתי הצגות נוספות
חולון „רינת" הערב יום ו' 19.6 ב־10.00 ‖ ת"א „בית־החייל" מחר מוצ"ש 20.6 ב־9.30
הכינו כרטיסים מראש!!!

לאחר הצלחת המופע זוגות זוגות - מופע חדש:
(ערב רטוב) — למבוגרים בלבד

זוגות זוגות מס' 2
★ בידור ★ בינגו ★ אופנה ★ ראיונות ★ סרט ★ פרסים והכל בכרטיס אחד!

המופע שמשגע את המדינה

הופעה אחרונה בחיפה
חיפה „עבים" הערב יום ו' 19.6 ב־10.15

★ תצוגת אופנה עם דוגמניות צמרת
★ 3 משחקי בינגו (כלול במחיר הכרטיס)
★ תחרות החולצה הרטובה
★ תחרות חזה הגשלם
★ תצוגת שרירים עם מר ישראל **אלי חנה**
★ תצוגת לבני נשים סקסיים עם **אניטה פללי**
★ שעשועי לילה לזוגות
★ סטפטיז במופע ארוטי נועז
★ מיסטר הרי
★ סרט
★ חדש במופע — גלגל המזלות (רולטה)
★ פרסים יקרי ערך, סוף שבוע זוגי במלון מבדרין ועוד...

לחיילים 50% הנחה בקופת האולם

קוטש
קומדיה
כתב וביים: סטיבן ברקוף — נוסח עברי: אבי קורן

ישראל גוריון, אשר צרפתי, רויה ישראלי, רחל אטאס, עזרא כפרי

אביחיל „בית־הגדודים" מחר מוצ"ש 20.6 ב־9.00	קיראון „מרכז קהילתי" מוצ"ש 4.7 ב־9.00
ראשל"צ „צוותא" מוצ"ש 27.6 ב־9.00	תל־אביב „בית־החייל" יום ג' 7.7 ב־9.00
עפולה „מופתרון" יום ד' 1.7 ב־9.00	ירושלים „ג'ראר בכר" מוצ"ש 11.7 ב־9.30
	תל־אביב „בית־החייל" יום ד' 15.7 ב־9.00

כתובת משרד: שינקין 22 ת"א טל. 288833

ג.מ.א מפיקים - אלף אלף הפקות שמחים להצחיק:

כתב וביים: הלל מיטלפונקט
בהשתתפות: רמי דנון, דב רייזר, תחיה דנון, שמואל וולף, דינה לימון, גילת מואב.

הקומדיה של השנה

הועד מציע:
חופשה בסאן טרופה
הצגות ראשונות

הרצליה „דוד" הערב יום ו' 19.6 ב־10.00	חולון „ורסוי" יום ו' 26.6 ב־10.00
תל־אביב „בית־החייל" יום ד' 24.6 ● יום ד' 1.7 ב־10	חיפה „שביט" מוצ"ש 27.6 ב־9.00
	רחובות „וקס" מוצ"ש 4.7 ב־9.00

הערב יום ו' 19.6 בשעה 10.00 בבריכת השחיה אוניברסיטת תל־אביב
2 מופעים בכרטיס אחד!
★ מיקי גבריאלוב ★ צמד הדודאים
כרטיסים ב־03-410479

חיל זיקות יפים
מלון פאלאס, ת"א, אולם עצמאות

הערב 19.6 ב־22.00
ערב גבינות ויין
חגיגה של מוסיקה עם **להקת מצב־רוח**
בשירי שנות ה־60, קרנבל דרום־אמריקאי, דיסקו ושירה בצוותא.
הבדרן והשחקן **חיים שנער** משעשע ומבדר בתוכנית חדשה.
תצוגת אופנה מפוארת
03-445111

הזמר יווני־טורקי
ניקולס
ותזמורתו
בכל אירוע
טל. 255067

נובמבר
המועדון פתוח בכל ערב
מהפכת מחירים!
★ צביקה פיק
משחקי בינגו בכל ערב

שלמה ארצי
באמפי קיסריה

מוצאי־שבת 27.6 ב־9.00

כרטיסי הפצה ראשית: „הדרן־קסטל" 223167, „הדרך" 248844, „קסטל" 444725, „השרון" 494786, „לאן" 247373 ● בחיפה: קפת חיפה 662244, גרבר 384777, בנתניה: מוסע 330335, סיגנל 23198 וביום המופע בקופת האמפי.

הופיע ספר התמונות ושירי המופע להשיג בכל חנויות הספרים

יצחק גיזרי
גאה להודיע כי משרדו מייצג את האמן
אפרים שמיר
הזמנת הופעות לארועים שונים:
03־244393 (3 קווים)
גיזרי הפקות בע"מ — רח' פרוג 8 ת"א

צוותא
להרבות מתקרמות

מאמי

פנטזיית רוק, עם: מזי כהן, אריה...

הערב 19.6 ב־22.00 ובחצות

תיאטרון

„הילד מאחורי העיניים" — היום 19.6 ב־14.30
„המסע של אמא סאבורי" — א' 21.6 ב־20.30
„פולה" — ג' 23.6, ד' 24.6 ב־20.30
„שבח לטירוף" — ג' 23.6 ב־22.00
„רכוש נטוש" — ה' 25.6 ב־20.30

בידור

נורית גלרון — „משהו בלבבה" — מוצ"ש 20.6 ב־21.30
באלדי אוליבר, אהובה קמינסקי — „מפגש" — ב' 22.6 ב־21.00

וידאו

„מועדון הוידאו בצוותא" — בהנחיית זאב קוטנר: „פינק פלויד" יום ה' 25.6 ב־23.00

עיון

„אפוקליפסה משיחית" — פרופ' משה אידל על פרספקטיביות במשיחיות
יום ב' 22.6 ב־16.30
„דת ומדינה — החיבט התוקפני" — שיחה עם ד"ר אשר סילמן — ג' 26.6 ב־16.30

מוסיקה

שחרית 11:11 — שלישית קאמרטה: אלי חפץ (קלרניט) עמנואל גרובר (צ'לו) ומיכאל בוגולבסקי (פסנתר) בשלישיות מאת שומאן, פולנק וברהמס
שבת 20.6 ב־11.00
ג'אז בצוותא — ערב ג'ון קלטריין עם אלברט פיאמנטה, טדי קלינג, דני גוטפריד וגיא בן ברק — שבת 20.6 ב־17.00

בצוותא מוצגת תערוכת צילום של בלן ריצ'מונד

מופעי תיאטרון ★ בידור ★ מוסיקה

אגוד האמרגנים והמפיקים בישראל

שימי תבורי ולהקתו

ת"א „בית דני" שכ' התקוה מחר מוצ"ש 20.6 ב־9.00
נתניה מועדון "No. 1" יום ב' 22.6

הגבעטרון
בתכניתו
"ירחוק רחוקי"

אוניברסיטת תל־אביב „על הדשא" מחר מוצ"ש 20.6 ב־9.00

כרטיסי „הדרן" 248787, „קסטל" 444725, ובמשרדים בערב המופע בקופה טל' 410479
קסטלר־אשר 200177

שלמה ארצי
לילה לא שקט

קיסריה „אמפיתיאטרון" מוצ"ש 27.6 ב־9.00

יהונתן גפן
„על הפנים"
ותם
אלון אולארצ'יק

הצגות אחרונות:
חיפה טכניון „צ'רצ'יל" הערב, יום ו' 19.6 ב־10.00
אשקלון „בוסתן הזיתים" מחר, מוצ"ש 20.6 ב־9.00
תל־אביב „צוותא" יום ו' 26.6 ב־10.00

יונה אליאן
ששון גבאי
בקומדיה
זוג פתוח

הצגות אחרונות
רמת־גן „אורדע" הערב יום ו' 19.6 ב־10.00
הרצליה „אודיטוריום" מלון דניאל יום ו' 3.7 ב־10.30
דימונה „מתנ"ס" מוצ"ש 4.7 ב־9.15

הגשש החיוור

עכו „אודיטוריום" מחר מוצ"ש 20.6 ב־9.00
מעלות „מעלות" יום ב' 22.6 ב־9.00
תל־אביב „בית החייל" יום ג' 23.6 ב־9.00
הצגה אחרונה בתל־אביב
רמת־גן „אורדע" יום ו' 26.6 ב־10.00

מתי כספי
ארץ טרופית
משגעת

ת"א „תיאטרון הקאמרי" הערב יום ו' 19.6 ב־9.30 ובחצות
גבעת־חיים „בית־שרת" מחר מוצ"ש 20.6 ב־9.00
ים „תיאטרון ירושלים" יום ב' 22.6 ב־9.00
עפולה „היכל התרבות" יום ג' 23.6 ב־7.15 וב־9.30

גברת פלפלת

מחזמר לילדים ולכל המשפחה
באר־שבע „גילת" יום ב' 22.6 ב־4.30
קרית־שמונה „שגיר" יום ג' 23.6 ב־4.30
רחובות „ויקס" יום ד' 24.6 ב־5.00
עכו „אודיטוריום" יום ד' 1.7 ב־5.00

זכור להזמין כרטיסים בטלפון בקופת הקולנוע בערב ההצגה

להקת שנות ה־60

מוטי דיכנה • יואל לרנר • שלמה חממי • שלמה מזרחי

ת"א בית ליסין המרתף העליון יום ה' 25.6 ב־10.00
כרטיסים בקופה 216653
קסטלר־אשר: טל. 200177

נורית גלרון
משהו בלבבה

עין־יהוד „אמפי" הערב יום ו' 19.6 ב־10.30
תל־אביב „צוותא" מחר מוצ"ש 20.6 ב־9.30
ראשון־לציון „צוותא" יום ו' 26.6 ב־10.00

צמח בצמח

צמחלנד
מופעים וארועים בילאומיים מבוקר עד ערב ללא הפסק
★ ספינת פיראטים
★ אריות־ים
★ 9 מגלשות מים וכל ביופי תקוץ

מוטי גלעדי ולהקתו

הרצליה „אודיטוריום" מלון דניאל הערב יום ו' 19.6 ב־10.30

רמי הלינשטיין ★ דפנה ארמוני

אוניברסיטת תל־אביב „על הדשא" יום ו' 26.6 ב־10.00
כרטיסי „הדרן" 248787, „קסטל" 444725, ביתר המשרדים ובערב ההופעה בקופה טל' 410479
קסטלר־אשר 200177

מנחם צלברמן
ערב בלי אשתי

הופעה חגיגית
קרית־חיים „בית־נגלר" הערב יום ו' 19.6 ב־10.00
כ"ס „היכל התרבות" באולם הקטן מחר מוצ"ש 20.6 ב־9.00
יפו „החמאם" יום ו' 26.6 ב־10 ובחצות

הופה היי
על הבמה
יאאל בשן
עוזי חיטמן
יונתן מילר

עומר „אמפיתיאטרון" מופע לכל המשפחה מחר מוצ"ש 20.6 ב־6.45
מרום הגליל ברעם יום ד' 1.7 ב־5.00
קרית־מלאכי „בריכה" יום ג' 7.7 ב־7.00
פרדס־חנה „אמפי" מוצ"ש 11.7 ב־8.30

עבדיה
רבקה זהר
בהופעה

„בית בורל" הערב יום ו' 19.6 ב־10.00
אשדוד „אשדוד" יום ד' 24.6 ב־9.00
עין־יהוד „אמפי" יום ו' 26.6 ב־10.30
ירושלים „הנרי קראון" מוצ"ש 27.6 ב־9.15

← מועדונים →

הבמה השישית
בית חזנצ'י
רידינג 38 רמת־אביב

מחר מוצ"ש 20.6 ב־9.30 ריקודים לפנויים/ות

אביבית המסעדה
תחנת רלק רמת אביב, דרך חיפה ת"א טל: 415406

חוום יום ו' 19.6 ב־4.30 קבלת שבת עם
שי דקל
בשעה 11.00 בלילה
ראובן ארז

מועדון הסליק
אבן גבירול 30 ת"א

מועדון־פאב המרכיז

Rishon cellaR
מרתף ראשון

המערה
טל. 03־829018

הערב יום ו' 19.6 הזמרת אופירה גלוסקא והזמר ג'קי בראון

המרתף הקטן
טל. 829460

אלדין
יפו העתיקה

הזמר מסעודה מושל ... אגדלת ניר

מסעדת קרוקודיל

הערב יום ו' 19.6 ב־10.30
אמנון ברנזון
ודפנה צור

תיאטרון החמאם
EL HAMAM
טל: 813261־2־3־4

„הקברט המדובר בעיר" **החילוני האחרון**
הערב יום ו' 19.6 ב־10.00
מחר מוצ"ש 20.6 ב־9.30

הפינג'אן
בן יהודה 231 ת"א
טל. 451629

ערב ערב חגיגת זמר עם בני ברמן, אפי בן ישראל, מאיר טל

עופר קיט ונפש נאים להציג: • מפיק: אלי צביאלי • בחסות שגרירות הפיליפינים בישראל

דעת הבקורת העולמית על "בייניהאן":

הלהקה הפיליפינית

45 משתתפים
כלי נגינה אותנטיים
2 טון תלבושות מרהיבות

חיפה "אודיטוריום" יום ד' 24.6, יום ה' 25.6 ב־21.15
נהריה "יחוד" יום ו' 26.6 ב־21.30
ירושלים "בנייני האומה" מוצ"ש 27.6 ב־21.00
עפולה "היכל התרבות" יום א' 28.6 ב־21.00
קרית־גת "היכל התרבות" יום ב' 29.6 ב־21.00
הרצליה „אמפי קאנטרי קלאב" במסגרת פסטיבל הרצליה מחר מוצ"ש 20.6 ב־21.00
בית־שאן "קימרון" יום א' 21.6 ב־21.15
עין השופט "אולם אורי מגידו" יום ב' 22.6 ב־21.15
גבעתיים „שבוט" הערב יום ו' 19.6 ב־21.45

EL־AL

קרוואן

מועדון לילה ביפו העתיקה
טל: 828255

תוכנית בינלאומית חדשה
★ הזמר **שימי תבורי**
★ הבדרן־בדחן **בבר יוקו**
★ צמד לקבוצות מגרים
★ שלושת רקדני סמבה מברזיל
★ צמד אקרובטים מספרד
★ מופע שווי משקל מאנגליה

מוריד מחירים
בימי חול 5 ש"ח, במוצ"ש 7.50 ש"ח
וביום שישי 15 ש"ח

תיאטרון שחק מציג
הצגה לילדים עפ"י סדרת הטלוויזיה

טאו טאו

הרצליה „דוד" יום ב' 22.6 ב־4.30
נתניה „אסתר" יום ד' 24.6 ב־4.30
כל ילד קונה כרטיס להצגות חנ"ל יקבל שי — דב מגדת מקסים
הוד השרון „מופת" יום ג' 23.6 ב־5.00

בקרוב: „הקוסם מארץ עוץ" עפ"י סדרת הטלויזיה

הזמנת הצגות בטל': 03־255643

המערה
יפו העתיקה

מחר מוצ"ש ומדי מוצ"ש
ערב פנויים־פנויות
★ מסיבת ריקודים עם הזמר
ג'קי בראון
מקיימים ארועים ל־80 עד 150 איש
מיזוג אוויר מלא
להזמנות טלפון 03־829018

הערב — להקת האריות בשירי נוסטלגיה
מחר מוצ"ש — איתן מסורי
לוך הפסנתר
הבילוי המושלם: אוכלים ★ שרים ★ רוקדים

RAFI'S CLUB — מועדון רפיס
424491, 5468851 להזמנות

בית ליסין

בעל שימושי מאר — הערב 19.6 ב־21.00, מחר מוצ"ש 20.6 אריאל ב־21.00
נשף צוערים — לילדים — מחר שבת 20.6 ב־11.30
יתומים הערב 19.6 צוותא ראשל"צ ב־22.00 • מחר מוצ"ש 20.6 בית־ליסין 2 ב־18.00 וב־21.00 תצגות
זוג מתוח — הערב 19.6 אורדע ר"ג ב־22.00
אשר צרפתי ב„קומת קרוייצר" עפ"י ל.נ. טולסטוי — הערב 19.6 ב־21.30
אריק לביא שר לכם ואתכם — הערב ו' 19.6 ב־23.45
עליה שפירא משוקת עם שירים וסיפורים לילדים — מחר שבת 20.6 ב־11.00
הבובאה — סרטו הנודע של קוסלה — ו' ומוצ"ש ב־23.30
החלת מכירת המנויים לעונת 87/88

צמד לעניין
הזמרת **מיקי זהבי**
והזמר־קלידן **קובי אייזנרלר** (להקת השגרירים)
בתוכנית מלהיבה ומגוונת
בלהיטי כל הזמנים לכל אירוע
להזמנות: מיקי — 03־5513527
קובי — 052־24958

■ הולידי הפקות מציגים ■

וודסטוק הישראלי ■ בחורשת טל ■ ביולי
ביום חמישי 9.7 - שישי 10.7 - ושבת 11.7

מחיר הכרטיס **16 ש"ח** ליחיד ■ לשלושה ימים

■ מנחים: ■ דן כנר ■ פנינה רוזנבלום ■ שלומי רון ■ גד ביטון ■

יום חמישי
* יוסי ברק
* דודו דותן
* תיקי דיין
* אבנר דן
* יוקו בבר
* מוטי גל
* שמוליק ספן
* ספי ריבלין
* אפי בן־ישראל + נתן נתנזון

ליל שישי
* אילנית
* ירדנה ארזי
* דפנה ארמוני
* אילנה אביטל
* אדם
* מני בגר
* הראלה בר
* חיים משה
* שרון ליפשיץ
* דורון מזר
* ישראלה קריבושי
* יצחק קלפטר

שבת החל מ־11 בבוקר
* צימי שביט — הופה היי
* אפי בן־ישראל — פרפר נחמד
* ספי ריבלין — פיסטוק
קוסמים, ליצנים לוליינים משחקי ילדים והפתעות

מוצ"ש
* בני אלבז
* אבנר גדסי
* משה גיאת
* להקת הבירה הטבעית עם שלמה בר
* להקת זוזו מוסה עם הזמרת איירה נסים
* חופני סולימן הקטן
* רובי חן
* אלי יאנוס
* אבי ואתי כהן
* אלי לוזון
* ישי לוי
* ג'קי מייקה
* איתן מסורי
* ג'קי מקייטן
* אלי עידן
* סלווטורה פוליצ'י
* מרגלית צנעני
* שימי תבורי

אמן אורח ★ נורית גלרון

מרתון של אמנים

עם מיטב אמני ישראל בחגיגת קיץ משגעת

■ נותרו דוכני מכירה בודדים להשכרה, טל. 03־885579
■ בונגלוס משפחתיים להשכרה טל. 03־885579

הצטיידו בשמיכות ובגדי־ים

• שמות האמנים לפי סדר א־ב ע"פ שמות המשפחה

■ כרטיסים ניתן להשיג: "הדרן" אבן גבירול 90 ת"א 248844 03־248787 קסטל אבן גבירול 153 ת"א 444725, 03־447678 ■ חיפה "קופת חיפה" 04־662244 ■ בחורשת טל 069־42360 וביתר המשרדים בארץ ■ לקבוצות מאורגנות וועדי עובדים כרטיסי הנחה בהדרן קסטל טל. 03־223167 ■

שפות והשכלה תיכונית

משרד החינוך והתרבות — האגף לתרבות ולאמנות — מרכז לשילוב מורשת יהדות המזרח
עירית תל־אביב־יפו — מינהל החינוך, הנוער והתרבות
„ידע־עם" — היחידה לחקר הסיפור העממי וגנזי מיכה יוסף

יום העיון השנתי הכ"ט לחקר הסיפור העממי
ספרות השבחים

יתקיים ביום א', א' בתמוז תשמ"ז 28.6.1987, באודיטוריום של הספריה העירונית המרכזית „שער ציון" „בית אריאלה", שד' שאול המלך 24, תל־אביב.

מושב הפתיחה: 9.00–9.30
יו"ר: ש.ז. כתנא.
דברי פתיחה: צ. המפל.
ברכת עירית ת"א־יפו: נ. וולוך, י. שפירא.
ברכת האגף לתרבות ואמנות — משרד החינוך והתרבות: ד. רונן.
ברכת המרכז לשילוב מורשת יהדות המזרח — משרד החינוך והתרבות: נ. יושע.

מושב ראשון: 9.30–12.00
יו"ר: ד. נוי.
9.30–10.00 ש.ז. כתנא: שבחים למנהיגים ולגדולים.
10.00–10.30 א. הכהן: תארים ושבחים על מצבות ושערי ספרים.
10.30–11.00 י. אלפסי: אישים, מקומות ואירועים בספר שבחי הבעש"ט.
11.00–11.30 י. גורל: שבחי חכמים בעדה הגרוזינית.
11.30–12.00 י. גויטע: לקדושים אשר בארץ חמה (תה': ט"ז–ג).
הפסקת צהרים: 12.00–13.00.

מושב שני: 13.00–16.00
יו"ר: א. ליפונר.
13.00–13.30 מ. שחר: קריאת שבחי צדיקים.
13.30–14.00 ד. דוידוביץ: חרבי מרזין — בעל „פתיל תכלת".
14.00–14.30 ח. שמרוק: שבחי הרב אליעזר רוקח מברוד, רבם הראשי של האשכנזים באמסטרדם.
14.30–15.00 י. גנוז: חפצים אישיים של צדיקים כאוצרי סגולות.
15.00–15.30 נ. טוקר: בין שבחו הבעש"ט לשבחו של י.ל. פרץ — בין חלילו של נער כפרי לעוגבו של דייג הולנדי.
15.30–16.00 י. שטרית: שירי שבח לכבוד צדיקי מרוקו.

מושב שלישי: 16.00–18.30
יו"ר: צ.גול.
16.00–16.30 מ. חלמיש: מקומה של חסידות גור במפת החסידות הפולנית.
16.30–17.00 צ. פרידהבר: הדרמטיזציה של המחול החסידי (בלווי שיקופיות).
17.00–17.30 מ. ברטולסקו: סיפורי שבח בקרב יהודי רומניה.
17.30–18.00 י. בר־עמי: טיפוסי צדיקים בדורנו — בין ר' א. לוין לבין ר' ס. מרצאפי.
18.00–18.30 מ. שחר: קריאת שבחי צדיקים.
דברי סיכום: י. בר־עמי.

האוניברסיטה העברית בירושלים

לימודי קייץ בכלכלה — שבוע אחרון להרשמה

המחלקה לכלכלה תקיים לימודי קייץ במקצועות הבאים בחופשת הקייץ של שנת הלימודים תשמ"ז.

(א) מבוא לכלכלה א'
מבוא לסטטיסטיקה לכלכלנים א'
חכרת המחשב
מכינה במתמטיקה

(ב) תורת המחירים ב'
מקרו־כלכלה ב'

הלימודים יתחילו ב־26.7.87 וימשכו עד ה־10.9.87 (7 שבועות). הבחינות תתקיימנה בשבוע שלאחר מכן. הקורסים בקבוצה (א) פתוחים לתלמידים שהתקבלו לפקולטה למדעי החברה לשנת הלימודים תשמ"ח; הקורסים בקבוצה (ב) פתוחים לתלמידים העומדים בתנאי הכניסה הרגילים לקורסים אלה. תלמידים ותיקים החוזרים על לימודיהם, יתקבלו לקורסים ב־2 הקבוצות, בכפוף לזמינות מקומות בכיתות ובהתאם לציונים שהשיגו בקורסים אלה בעבר.

ההרשמה תסתיים ביום ג', ה־30 ביוני. ניתן להרשם באמצעות הדואר, או במזכירות לעניני תלמידים, בנין 7, מדעי החברה, הר הצופים בין השעות 11.00 ל־13.00.

לקבלת פרוספקט מפורט יש לפנות בכתב למזכירות המחלקה לכלכלה, האוניברסיטה העברית, הר־הצופים ירושלים, או בטלפון 02־883067, בין השעות 8.30 ל־10.30 בבוקר ואחרי 16.00 אחה"צ (מזכירה אלקטרונית).

כימוביל בע"מ
ת.ד. 70 חיפה 31000

מכרז למכירת רכב פרטי

מוצעים בזה למכירה הרכבים הבאים:

1. דהייטסו שרמנט L.C. 160 שנת 1983
2. סובארו D.L. 1300 שנת 1983
3. פיאסטה 1100 שנת 1985

הרכבים משמשים נהג יחיד כל אחד והינם במצב מצויין. פרטים בטלפון 04־727367 בשעות העבודה.
אין החברה מתחייבת לקבל הצעה כלשהיא.

מכללת בית ברל
האגף לחינוך בלתי פורמלי
בי"ס להכשרה והשתלמות

נפתחה ההרשמה לקורס מנחים בארגוני נוער מקומיים. הקורס יתקיים בבית ברל במשך שלושה סמסטרים אקדמיים יום אחד בשבוע.
משתתפי הקורס ישולבו בעבודת ריכוז והנחיה של אירגוני נוער מקומיים ברחבי הארץ.

תנאי הקבלה:
תעודת בגרות (תנאי מינימום).
בוגרי צבא.
בעלי רקע קודם בעבודה עם נוער וקהילה.
אין המוסד מתחייב לקבל מי מן המועמדים או למנין הדרוש

פרטים והרשמה: בית ברל, אצל חנה זידבסקי
טל' 052־463113 או 052־26161 קו פנימי 61.

מגיע אליך
מלפון במתנה

בשאחה מפרסם עכשיו מודעה קופצת בלוח הכללי ביום ו' אחת מרויח פעמיים: הטלפון לא מפסיק לצלצל ומכשיר טלפון מגיע אליך הביתה במתנה מהלוח הכללי.
אם אתה מפרסם מודעה קופצת דרך משרד פרסום, מסור גם את הקופון.
הזדרז המבצע מוגבל עד גמר המלאי

הלוח הכללי
ידיעות אחרונות

הלוח הכללי
של
ידיעות אחרונות
פרסמת — מכרת
טל' 261211

חוף בת־ים בעמ

מכרז להקמת מערכת בריכות ופיתוח החוף לדוגמא

נמסרת בזאת הודעה כי החברה מתכוונת לבצע עבודות לפיתוח החוף לדוגמא הכוללות הקמת מערכת בריכות שחיה ושירותים בחוף.
המעוניינים להשתתף יפנו אל משרדי החברה בקרית הנופש והספורט רחוב הקוממיות בת־ים בין השעות 9.00 עד 13.00 לקבלת מסמכי ההשתתפות תמורת סך של —.800 ש"ח שלא יוחזר.
המשתתף ידרש לצרף להצעתו ערבות בנקאית ע"ס של 5% מערך העבודה המקוב בהצעתו.
רשאים להשתתף רק קבלנים רשומים לעבודות נשוא המכרז לפי חוק רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות תשכ"ט—1969.
נוסף לרישום יהיה על המשתתף לצרף אישורים כי ביצע לשביעות רצונם של מזמינים אחרים עבודות להקמת בריכות שחיה מבנים מן הסוג המקוב בחוזה.
החברה רשאית בעקבות קבלת ההצעות לפתוח במו"מ עם המשתתפים השונים או חלק מהם.
אין החברה מתחייבת לקבל את ההצעה הזולה ביותר או כל הצעה שהיא.
את ההצעות יש להגיש למשרדי החברה עד יום 10.7.87 שעה 13.00 במעטפות סגורות על גבי המסמכים שסופקו ע"י החברה, למשרדי החברה בקרית הספורט והנופש, רחוב הקוממיות בת־ים.

אהוד קומן
יו"ר מועצת המנהלים

תרוים/1/545 9.6.87

מישלב
המרכז הישראלי להשכלה
בפיקוח משרד החינוך והתרבות

■ 265,000 למדו כאן
■ 39 שנות נסיון ומוניטין
■ צוות מורים מעולה
■ טיפול ויעוץ אישי

נמשכת ההרשמה ללימודי בגרות לנוער לכיתות י"א־י"ב לשנת הלימודים תשמ"ח

● שיטות לימוד חדישות
● פעילות חברתית וספורטיבית מגוונת
● כיתות מיוחדות למתמטיקה מורחבת 4־6 יחידות
● כיתות מיוחדות לעולים
● אפשרות הגשה לחלק מבחינות הבגרות בדצמבר 1987

נמשכת ההרשמה ללימודי בגרות למבוגרים בכיתות בוקר וערב לקראת מועד בחינות דצמבר 1987־ינואר 1988 לכל מקצועות הבגרות

● כיתות הכנה מיוחדות במתמטיקה ואנגלית
● כיתות מיוחדות למתמטיקה מורחבת־6 יחידות
● כיתות מיוחדות לפיסיקה מורחבת — 4 יחידות
● כיתות מיוחדות לביולוגיה

25% הנחה לחיילים ולחיילים משוחררים עד שנה וחצי

פרטים והרשמה: **מרכז מישלב** — וייצמן 53 ת"א מיקוד: 61213 **טל: 263185־9**
בימים א'־ה' 20.30 — 16.30, 14.00 — 08.00 וביום ו' 12.00 — 08.00
סניפים: ראשל"צ, חולון, רעננה, חיפה, כרמיאל, נצרת.

ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ־ישראל
מפעלי תרבות וחינוך בע"מ

בוגר כיתה ח':
אתה עדיין יכול להרשם לביה"ס לקציני-ים בעכו

בוגר כיתה ח'
אתה עדיין יכול להרשם לביה"ס לקציני־ים בעכו.
ים של טכנולוגיה פתוח בפניך.
מגמות שייט, מכונה ואלקטרוניקה. תעודת בגרות.
מסלול ללימודי טכנאי והנדסאי מוסמך.
נראה לך! אתה מוזמן לבוא אלינו.
מועד מבדקי הכניסה יום ה' 2 ביולי 1987 בשעה 09.30.
בדבר פרטים פנה בבקשה למזכירות ביה"ס בטל. 04-916166
או בכתב לת.ד. 2066 עכו, מיקוד 24100.

כ"ג יורדי הסירה ביה"ס לקציני ים עכו

פרטים והרשמה: כ"ג יורדי הסירה בית ספר לקציני ים עכו ת.ד. 2066 עכו, מיקוד 24100 טל. 04-916166/7/8

תיכון ברק
בפיקוח משרד החינוך

נמשכת ההרשמה לכיתות ט', י', י"א, י"ב
בית־הספר היחיד שמקיים 2 מסלולים
בגרות
אינטרנית | אקסטרנית

כיתות: בוקר וערב ב־2 המסלולים
שיעורים נוספים באנגלית ובמתימטיקה
לימודי מחשבים
טיולים, ימי ספורט, סרטים, מסיבות
אוטובוסים: 9, 11, 22, 23, 26, 27, 29, 40, 42, 50, 51, 54, 59, 60, 63, 68, 69, 71, 73, 74, 75, 81, 86, 89, 274, 501 וכל קווי אגד ודן העוברים בדרך פתח־תקוה.
ת"א, שד' יהודית 30, מול הקריה (כניסה שד' החשמונאים 6) טל. 339017
יעוץ והרשמה, כל יום: 10.00־12.00; 17.00־20.00

$ 3,000 ויותר
תוכל/י להרוויח במשך עבודתך בשיבוץ
יהלומים וזהב
לאחר סיום קורס צורפות ושיבוץ
* קורסים בוקר וערב
אפשרות לקורס נסיון
תל־אביב שנקין 9, טל' 03־285863
חיפה הרצל 8 קומה א' (מעל מפעל הפיס) טל' 04־645770
גבי חמשבץ 25 שנות נסיון ומוניטין

הכנה ל...
TOEFL
SETservices 03־474977

מוזיאון תל אביב
מחלקת החינוך
קייטנות אמנות בחודש יולי אוגוסט לבוגרי א' — ה'
נותרו מספר מקומות.
הרשמה במזכירות ביתן הלנה רובינשטיין, שד' תרס"ט 6, טל': 299750.
ובמוזיאון תל־אביב – מח' החינוך וההדרכה, טל': 257361, קו פנימי 33.

אוניברסיטת תל-אביב
היחידה ללימודי העברית
מודיעה על פתיחת
אולפן בוקר מרוכז למתחילים
החל מה־6 ביולי עד 31 ביולי
ההרשמה מה־21 ביוני עד ה־1 ביולי
במשרדי היחידה: מעונות הסטודנטים
בנין ב' כניסה 4 בימים א'—ה'
בשעות 08.30 עד 13.00
פרטים בטלפון 420947 (03)

מודעות לימודים והכשרה מקצועית
ראה במוסף 7 ימים שער אחורי פנימי

הלוח הכללי
של
ידיעות אחרונות
☎ הטלפון לא מפסיק לצלצל

"ההמהפכה המדוברת של מיל"ה לתלמידי יסודי, חטיבת ביניים ותיכון

"ספיקינג" יתן לילדך את ה־PUSH באנגלית

פרטים נוספים טל: 03-900595/6

"דו יו אנדרסטנד אינגליש?"... מספיק "לשבור את השיניים" בנסיונות נואשים לגמגם "יס", או.. "נו"... 12 מפגשים של אנגלית מדוברת "נטו" יכולים להקפיץ גם את ילדך רמה - אפילו שתיים - קדימה! "ספיקינג" של מיל"ה - כל מה שרצית לדעת על הדרך הקלה והמהנה ללמוד ולדבר אנגלית.

בשלום הוא ידוע כמורה הטוב ביותר לאנגלית. בעזרת משחקי תפקיד, שיחות, ותרגול שוטף, סדנאות וחידוני אסימונים, הוא מפעיל את תלמידיו ו"מכריח" אותם לדבר אנגלית שוטפת, בטוחה ונקיה מטעויות.
"ספיקינג", קורס מיוחד לאנגלית מדוברת כל אחד ממשתתפיו מדבר ומתרגל באופן פעיל בכ־80%(!) מהזמן". מדבר, משוחח, משחק ו... "קופץ רמה". חוויה אמיתית של אנגלית.

"12 מפגשים שווים לשנת לימודים שלמה"!

בוגרי "ספיקינג" בישראל מצביעים על התקדמות מהירה ויוצאת דופן ביכולת הדיבור באנגלית.

"12 המפגשים של "ספיקינג" שווים לשנת לימודים שלמה", מספרת אפרת רונן, אחת מבוגרות הקורס. "התרגילים המעניינים גורמים לך לדבר אנגלית רצופה ובמשך זמן רב בכל מפגש. מבלי שהרגשתי "נשברו" המחסום, והפחד הנוראי שהיה לי מאנגלית - נעלם. התחלתי לדבר וגיליתי ש... אפשר! שאלתי, תיקנתי טעויות, למדתי לדבר נכון והעשרתי (כמעט חכמלתי!) את אוצר המילים שלי. בפעם הראשונה בחיי גיליתי שאפשר ללמוד אנגלית ו... ליהנות. כן, ליהנות!"
אפרת, שהגיעה ל"ספיקינג" עם כמה מחברותיה, נהנתה מאוד גם מהאווירה ה"אנגלית" של הקורס. "דיברנו רק אנגלית. בהתחלה נתקענו ושילבנו שפה בשפה. אחר־כך התרגלנו. המילים "באו ויצאו באופן טבעי ושוטף. קשה להסביר. בערך במפגש השישי נפרצו כל המחסומים. הרגשתי שאני מדברת אנגלית טובה. אנגלית נכונה, ללא טעויות. דיברתי כמו שלא האמנתי שאצליח לדבר: בלי לגמגם... מהר, שוטף ו... הרבה...

לקרוא ולכתוב? - זה לא מספיקינג...

בוגרי "ספיקינג" אחידים בדעתם - הדיבור השוטף באנגלית עוזר להם גם בדיקדוק. אוצר המילים שהורחב מאוד מסייע בכל "משימת" קריאה או כתיבה. ספיקינג מקדם אותם בכל הנוגע ללימודי האנגלית.
"ומה בקשר לציון בבית הספר?"
"השתפר!", הם עונים, פה אחד כמעט.
יוסי בן-חיים, תלמיד שישית בוגר "ספיקינג", התחיל לדבר אנגלית גם בבית. למען ה"ספורט". "ההורים די סבלו, אבל קיבלו בהבנה", הוא מחייך. "אמא, שבקושי הצליח להבין שני משפטים ברציפות, החליטה להצטרף ל"ספיקינג" למבוגרים"...
"ספיקינג". 12 מפגשים של אנגלית שוטפת.

שכר הלימוד לנרשמים ביוני
185 שקל כולל ספר תרגול

פגישת היכרות - חינם!
במיל"ה שמחים להציג את "ספיקינג" חינם, לפני כל מי שרוצה לראות ולבדוק את הקורס מקרוב. מבדקים מיוחדים שולחים כל תלמיד ל"ספיקינג" המתאים לרמתו. מה יש להפסיד?... כדאי להגיע ל"ספיקינג", להשתתף במפגש היכרות חינם, ו... להחליט! "ספיקינג" עכשיו! - ומדברים אנגלית אחר־כך...
חוברת ספיקינג חינם לכל נרשם!!

* אין עוד קורס אנגלית כזה בישראל

"ספיקינג" הוא הקורס הראשון והיחיד בישראל שבו התלמיד מדבר בפועל כ־80% מזמן השיעור. בבדיקות מדוייקות התברר כי במהלך "ספיקינג" אחד מדבר התלמיד כמו ב... שנתיים של שיעורי אנגלית בתיכון ממוצע...

פגישות הכרות תתקיימנה בסניפי מכון מיל"ה

ת"א - בית ציוני אמריקה, אבן גבירול 26	ביום ב' 22.6 וביום ה' 25.6 בשעות 18.30-20.00
פ"ת - בית מיל"ת בר כוכבא 63	ביום ב' 22.6 וביום ה' 25.6 בשעות 18.00-19.30
ירושלים - בית מיל"ת אגריפס 30	ביום ג' 23.6 וביום ה' 25.6 בשעות 18.00-19.30

בפיקוח משרד החינוך והתרבות
להצליח בבגרות

האם כדאי ללמוד באולפן לבגרות?
לפני שאתה בוחר בי"ס, שאל את חבריך. למד מנסיונם של אחרים.

לנרשמים השבוע הנחה 40%

נמשכת ההרשמה לכיתות בוקר וערב למועד דצמבר 1987 לכל מקצועות הבגרות, כולל: מתמטיקה מורחבת, פיזיקה מורחבת בחינות פסיכומטריות.

מספר עובדות על האולפן לבגרות בהנהלת המהנדס א. לחמן: 1. 80% מתלמידינו עברו בהצלחה את בחינות הבגרות במועד ינואר 1986. 33% קבלו ציונים 9־10 במתמטיקה; 2. לימוד עד להצלחה בבחינה ללא תשלום נוסף, או החזר שכר לימוד במקרה של כשלון שני; 3. שעורי עזר לתלמידים מתקשים ללא תשלום נוסף; 4. בסקרי דעת קהל של חברת "קלע" בשנת 1986 ובשנת 1987 ברציפות, נבחר האולפן לבגרות בבי"ס האקסטרני הטובה ביותר בישראל; 5. לכן, זהו ביה"ס האקסטרני למבוגרים הגדול ביותר בישראל; אך בעל הכיתות הקטנות ביותר! הנך מוזמן להתייעצות בלתי מחייבת.

ג.ד. (בתמונה): "מ־3 בתיכון ל־10 באולפן לבגרות במתמטיקה 3 יחידות".

ההרשמה:–
תל־אביב: רח' דרך חיפה 81 (ביה"ס תיכון־חדש חדר 7), טל' 5461106, 03־5460618.
ירושלים: רח' המלך ג'ורג' 16 טל' 222375, 02־222340.
חיפה: רח' יל"ג 3 (בית ליגת נשים), טל' 667411, 04־641040.
באר־שבע: רח' העצמאות 40, טל' 73146, 057־71690. מיזוג־אויר.
ראש־העין: פרוייקט שיקום השכונות, טל' 03־9369459.

חיים גרוס (בתמונה): "לימודים עם יחס אישי, 9 במתמטיקה!"

האולפן לבגרות בהנהלת המהנדס א. לחמן
מחבר הספרים

מ י ל ה המכללה לקריאה מהירה
23 שנות נסיון ★ 40 אלף תלמידים ★ פיקוח אקדמי

קריאה מהירה - ללימודים, לעבודה ו...לפנאי

הזמן המוטל עלינו היום - בלימודים ובעבודה, גורם לנו להיות לחוצים.

כולנו מכירים את תופעת "לא הספקתי" או במילים אחרות: "אינני מתגבר על החומר". אינו מספיקים בלימודים, איננו מספיקים בעבודה, התוצאה: אנו מתפקדים פחות טוב. יתרה מזאת, כבר שכחנו את הטעם המתוק של שעות הפנאי, להיות חופשי ופנוי ובלי מחשבות מטרידות? מי עוד זוכר את ההרגשה?

קריאה מהירה באה למקום עבודתך
קורסים מיוחדים רבים נערכים לאחרונה על־פי הזמנה מיוחדת במוסדות ובמפעלים עצמם. בין השאר לבכירים ולמהנדסים של המרכז הלאומי למידע טכנולוגי (הוזמן קורס שלישי), לקציני צה"ל, לקציני משטרה, לעובדי בנק דיסקונט ולאחרים. הבוגרים טוענים כי השיפור באיכות הקריאה הוא מיידי. אחד מהם מספר כי את עיתון יום ו' הוא מסיים בחצי מן הזמן - ובאותה רמת הבנה. מנהלי מחי הדרכה אומרים: יש מאבק על מקום בקורס... הם מרוצים מהתוצאות ומתכננים קורסים נוספים.
מפעלים, מוסדות, קיבוצים ואחרים המעוניינים גם הם לשפר את יכולת הקריאה, ההבנה והתפוקה של אנשיהם יפנו אל שרה, הממונה על הקורסים בטלפונים הבאים:
03־900683, 03־901006
משעה 8 בבוקר עד 7 בערב הקורס יגיע אליהם.

קריאה מהירה במכללות, במרכזים קהילתיים, במתנ"סים ובבתי"ס
מוסדות לימודים והשכלה, המעוניינים לקיים קורסי קריאה מהירה בתחומם, יזכו לסיוע מירבי ושיתוף פעולה נרחב. מנהלי מוסדות חינוך, מורים, מחנכים, ועדי הורים, מועצות תלמידים וקבוצות תלמידים יפנו למיל"ה, המכללה לקריאה מהירה, טל': 6־03־900595, רצוף משעה 8 בבוקר עד 7 בערב.

קריאה מהירה באה בדיוק בשביל לפתור בעיות אלה.

בלימודים

אנו קוראים בדרך כלל כ־½ עמוד בדקה, אולם טכניקת הקריאה המהירה מלמדת את עינינו ומוחנו לתפקד טוב יותר. אנו מסוגלים להגיע, מסתבר, למהירות קריאה הגבוהה פי שניים, פי שלושה ויותר מכך. אחדים מבוגרי הקורסים לקריאה מהירה קוראים היום 10 עמודים(!) בדקה.
מתברר גם, כי הקריאה המהירה משפרת מאוד את רמת ההבנה של החומר וזכירתו. כך, ניתן להתגבר על כמויות עצומות של חומר כתוב - ללא קושי, להתכונן ביעילות ובמהירות לבחינות. לגמוע כמויות ענק של חומר ביבליוגרפי. להיות מוכן וערוך בלימודים וגם, למרבה ההפתעה, לגלות כי נשאר זמן פנוי ליהנות - ובלי נקיפות מצפון.

תוספת הקיץ — זה הזמן שלך לקורס קריאה מהירה של מיל"ה

בעבודה

בימינו, כל מי ששואף להתקדם ולהצליח בעבודתו חייב להקדיש שעות ארוכות לקריאה. בכירים מקדישים עד כ־6 שעות ביום לקריאה! אולם כיצד קוראים? כיצד מבדילים בין טפל ועיקר? כיצד קוראים ביעילות? כיצד מבינים וזוכרים טוב יותר? ובקיצור, כיצד מספיקים יותר בעבודה, עם תוצאות טובות יותר וגם נהנים משעות של פנאי לאחר העבודה?
ד"ר עמיר גדלמן מתל־אביב כותב: "שינוי מהפכני ומהותי מרהים בקליטת האינפורמציה הכתובה הנדרשת לעבודתי, עיסוקי האחרים וכתיבתי הפובליציסטית".
ואמנם, מספר עצום של משפטנים, מהנדסים, מנהלים שיפר ללא הכר את הרגלי עבודתו ואת התוצאות המרשימות.

קריאה מהירה, מאפשרת להתכונן ביעילות לפגישות חשובות. לסרוק במהירות חומר רב תוך כדי פגישות, לחסל סיגורים בעבודה, להרחיב את הידע ולזכור טוב יותר. קצב העבודה של ימינו מחייב אותנו להיעזר בקריאה מהירה. אם זמן הוא כסף, כמאמר האמריקאים, (אגב, קוראים מהירים מושבעים) הרי שקריאה מהירה היא גם כלכלית ביותר.

יש לך פנאי

מי שסובל מחוסר פנאי וזמנו דחוק, כל השואף לשפר ללא הכר את הישגיו בלימודים ובעבודה, קורס קריאה מהירה הוא בדיוק בשבילו. כדאי מאוד להקדיש פעמיים בשבוע (9 פגישות) לקריאה מהירה. אפשר, מסתבר, לשפר במאד את ההישגים בלימודים ובעבודה וגם... לגלות מחדש את שעות הפנאי.

הקורסים לקריאה מהירה יפתחו במקומות הבאים:

בתל־אביב: בית ציוני אמריקה, אבן גבירול 26	ביום א' 21.6 וביום ד' 24.6 בשעה 5 בערב
בתל־אביב: סמינר הקיבוצים דרך חיפה 149	ביום ב' 22.6 וביום ה' 25.6 בשעה 7 בערב
בירושלים: מכללת מיל"ה אגריפס 30	ביום א' 21.6 וביום ד' 24.6 בשעה 7 בערב
בחיפה: בבית ארדשטיין, י.ל. פרץ 20 הדר	ביום א' 21.6 וביום ד' 24.6 בשעה 5 בערב
בק. חיים: בבית ההסתדרות, שרת 75	ביום א' 21.6 וביום ד' 24.6 בשעה 7 בערב
בהרצליה: בביה"ס התיכון, הרב קוק 30	ביום א' 21.6 וביום ד' 24.6 בשעה 5 בערב
בכפר־סבא: בתטה"ב ע"ש אלון, גלר 6	ביום ב' 22.6 וביום ה' 25.6 בשעה 5 בערב
ברחובות: בבית החמישה, גולדברג 6	ביום א' 21.6 וביום ד' 24.6 בשעה 5 בערב
בפתח תקוה: סמינר שיין קפלן 42	ביום ב' 22.6 וביום ה' 25.6 בשעה 5 בערב
בראשל"צ: גימנסיה ריאלית סמילנסקי 3	ביום א' 21.6 וביום ד' 24.6 בשעה 7 בערב
בנתניה: בית לינת נשים, מקדונלד 5	ביום א' 21.6 וביום ד' 24.6 בשעה 7 בערב
ברמת גן: בבית התרבות, קריניצי 6	ביום ב' 22.6 וביום ה' 25.6 בשעה 7 בערב
בבאר־שבע: מכללת מיל"ה רמב"ם 30	ביום ב' 22.6 וביום ה' 25.6 בשעה 5 בערב
בחולון: בית הנוער נאות שושנים, גאולים 50	ביום א' 21.6 וביום ה' 25.6 בשעה 6 בערב
בק. אונו: מרכז קהילתי צה"ל 104	הרשמה מוקדמת כל יום במתנ"ס

להרשמה ולקבלת ציוד לימודי הקדם ובוא 30 דקות לפני פתיחת הקורס
שכר הלימוד למשתתף 165 שקלים

מישלב המרכז הישראלי להשכלה
דרך חדשה ללימוד מקצוע!
בוא ללמוד מקצוע בשילוב של לימודים ועבודה (בשכר)

★ פקידות ★ טכנאות שיניים
★ אופנה ★ חשמל
★ ספרות ★ מוכרנות

במישלב פתרונות רבים ומגוונים להשכלה ודעת!

קו פתוח 21.6.87 בין השעות 08.00—18.00
22.6.87 08.00—18.00
פרטים: : רח' הרברט סמואל 3, ת"א טל. 822686 – 829153
בי"ס תעשייתי לחניכים בפיקוח משרד העבודה והרווחה

ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ־ישראל ■ מפעלי תרבות וחינוך בע"מ ■

האוניברסיטה הפתוחה
בית-הספר לשפות – המחלקה לאנגלית

קורסים באנגלית
בתל-אביב, ירושלים, חיפה ומכללת אחווה
ייפתחו בספטמבר 1987

הקורסים מוצעים בשני מסלולים:

א. אנגלית עם דגש על שיחות
הלימודים יתקיימו בשלוש מתכונות:
1. לימוד אינטנסיבי – 5 מיפגשים שבועיים של 4 שעות לימוד (בבוקר), במשך שש שבועות. סה"כ 120 שעות לימוד מלאות.
2. לימוד רגיל - מיפגש שבועי אחד של 3 שעות לימוד (בוקר או ערב), במשך 18 שבועות 54 שעות מלאות.
3. לימוד רגיל - שני מיפגשים שבועיים של 3 שעות לימוד (בוקר או ערב), במשך 18 שבועות, סה"כ 108 שעות לימוד מלאות.

ב. אנגלית - הבנת הנקרא לצרכים אקדמיים
הלימודים יתקיימו רק במתכונת רגילה של 54 שעות לימוד מלאות (ערב).

הנרשמים יעברו מבחן-מיון, ובייעוץ עם הסגל האקדמי ישובצו לקבוצת-לימוד ברמה המתאימה. התהליך כולו, כולל ההרשמה בפועל, יימשך כשעתיים.

מקומות ההרשמה ומועדיה:
★ בתל-אביב: האוניברסיטה הפתוחה, רח' קלאוזנר 16, רמת-אביב. טל: 03-422626; 03-423857. בימים ג-ה מ-23 ביוני 87 ועד 25 ביוני 87 בין השעות 16.00-09.00; בימים א-ה מ-28 ביוני ועד 2 ביולי 87 בין השעות 16.00-09.00.
★ בחיפה: האוניברסיטה הפתוחה בבית מלון "דביר", רח' אלחנן 17, טל: 04-373144, בימים א-ה מ-21 ביוני 87 ועד 25 ביוני 87 בין השעות 12.00-09.00 ו-18.00-16.00.
★ בירושלים: בבי"ס "מיסשלי", רח' סוקולוב 15, טל: 02-667536, בימים א-ה מ-21 ביוני 87 ועד 25 ביוני 87 בין השעות 12.00-09.00 ו-17.00-15.00.
★ מכללת אחווה: במכללה האזורית "אחווה", מועצה אזורית באר טוביה, טל: 055-81970, 055-84154, ביום א' 21 ביוני 87 בין השעות 18.00-13.00, ביום ב' 22 ביוני 87 בין השעות 16.00-09.00 וביום ג' 23 ביוני 87 בין השעות 15.00-09.00.

הקורסים מוכרים ע"י משרד החינוך לעובדי הוראה בשנת שבתון ומזכים בגמול השתלמות.

קורסי אנגלית עסקית יפתחו באוקטובר 1987 בתל אביב, חיפה וירושלים וימשכו 14 שבועות.

אם עברת את כל הדיאטות ואתה עדיין שמן כדאי לך לעבור אלינו!
המכון האמריקאי לשיפור הרגלי תזונה

למכירה
חלקית או מלאה
מפעל למוצרי צריכה/אופנה